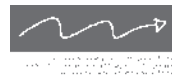

SLOVENIJA 2015
SVETOVNI GLASBENI DNEVI
WORLD MUSIC DAYS
SLOVENIA 2015

DSS 70
Društvo slovenskih skladateljev
Society of Slovene Composers LET

ISCM SVETOVNI GLASBENI DNEVI – SLOVENIJA 2015

TROMOSTOVJE – TRI SMERI

26. september – 2. oktober 2015

Častni pokrovitelj
Predsednik Državnega sveta Republike Slovenije g. Mitja Bervar

Projekt sofinancirata
Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije
Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

Partnerji

Slovenska filharmonija, Simfonični orkester RTV Slovenija, Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

V sodelovanju s/z

Akademija za glasbo Univerze v Ljubljani, Cankarjev dom, Glasbena matica Ljubljana, Kulturni dom Nova Gorica, Oddelek za muzikologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, MoTA - Museum of Transitory Art, SIGIC, SNG Opera in balet Ljubljana, Zavod Sploh, Zveza Glasbene mladine Slovenije

Pokrovitelji

Krka d.d., SAZAS, Four Points by Sheraton Ljubljana Mons, CICERO Begunje d.o.o, Dnevnik d.d., Dream Cymbals and Gongs Inc., Europlakat d.o.o., GoOpti, LPP d.o.o, Galeria River, Gorenje d.d., Plečnikov hram, Promotion d.o.o., Silič d.o.o, Zois Apartments

Medijski pokrovitelj

Delo d. d.

DELO

Umetniški vodja: **Pavel Mihelčič**

Programski odbor: **Pavel Mihelčič** - predsednik, **Snježana Drevenšek**, **Nenad Firšt**, **Maja Kojc**, **Sonja Kralj Bervar**,

Gregor Pompe, **Nina Šenk**

Organizacijski odbor: **Nenad Firšt** - predsednik, **Sabina Dečman**, **Uroš Mijošek**, **Aleksij Valentinčič**,

Klemen Weiss, **Tinka Zdravec**

Priprava in uredila: **Tinka Zdravec**

Prevod: **Mojca Šorli** (slovenščina), **Neville Hall** (angleščina)

Oblikovanje: **Klemen Kunaver**

Izdalo: **Društvo slovenskih skladateljev**

Zanj: **Klemen Weiss**, september 2015

Natisnila: **CICERO Begunje d.o.o**

Naklada: 500 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

78:77.079(497.4Ljubljana)*2015"

ISCM Svetovni glasbeni dnevi (2015 ; Slovenija)

Tromostovje - tri smeri = Three Bridges - three directions
/ ISCM Svetovni glasbeni dnevi, Slovenija 2015 = ISCM World Music Days, Slovenia 2015, 26. september - 2. oktober 2015 ; [uredila in pripravila Tinka Zdravec ; prevod Mojca Šorli, Neville Hall]. - Ljubljana : Društvo slovenskih skladateljev, 2015

ISBN 978-961-91080-8-6

1. Gl. stv. nasl. 2. Vzp. stv. nasl. 3. Zdravec, Tinka, 1984-281092608

KONTAKT

Društvo slovenskih skladateljev

Trg francoske revolucije 6/l, SI-1000 Ljubljana
Slovenija

T: +386 1 241 56 60

F: +386 1 241 56 66

M: +368 41 562 144

E: info@worldmusicdays2015.si

www.worldmusicdays2015.si

KAZALO

5

POZDRAVNI NAGOVORI

13

I. OSREDNJI PROGRAM

19

II. SPREMLJEVALNI PROGRAM

23

III. SKLADATELJI IN IZVAJALCI

139

IV. ORGANIZACIJA

SPOŠTOVANI LJUBITELJI SODOBNE GLASBENE UMETNOSTI

Ponosen in počaščen sem sprejel prošnjo Društva slovenskih skladateljev za častno pokroviteljstvo nad Svetovnimi glasbenimi dnevi 2015.

Dovolite, da ob tej priložnosti Društvu slovenskih skladateljev in umetniškemu vodji prireditve skladatelju Pavlu Mihelčiču iskreno čestitam za ponovno uspešno pridobljeno organizacijo prireditve Svetovni glasbeni dnevi.

Zasluzena in upravičena dodelitev ponovne organizacije ene najpomembnejših svetovnih prireditev za promocijo sodobne glasbene ustvarjalnosti v letu 2015 slovenskemu skladateljskemu združenju dokazuje, da nadaljuje tradicijo kakovostnega strokovnega in organizacijskega dela pri promociji sodobne slovenske glasbene ustvarjalnosti in njenem uspešnem soočanju z mednarodnimi tokovi. Zasluge za to nosijo Upravni odbor pod vodstvom predsednika Nenada Firšta in strokovna služba, ki jo vodi Klemen Weiss.

Poleg vrste umetniških projektov, med katerimi je treba omeniti vsaj prireditvi Koncertni atelje in Noč slovenskih skladateljev, Društvo slovenskih skladateljev načrtno spodbuja ustvarjalnost slovenskih skladateljev, s Pogovori s skladatelji in drugimi promocijskimi dejavnostmi skrbi za njihovo prepoznavnost v domačem in mednarodnem kulturnem prostoru, obenem pa vodi tudi največjo slovensko glasbeno založbo notnih materialov.

Pot ki uspehu kandidature Društva slovenskih skladateljev je verjetno tlakovala tudi uspešna izvedba prireditve v letu 2003, za katero je obveljala ocena, da gre za enega programske najpomembnejših, v organizacijskem smislu pa vzorno izvedenih kulturnih dogodkov, ki so zaznamovali leto. Prireditve se dobro spominjam, saj sem kot nekdanji generalni sekretar društva aktivno soustvarjal njeno podobo, njen umetniški vodja skladatelj Pavel Mihelčič pa je za njen uspeh prejel visoko državno priznanje: red za zasluge za programsko odličnost, mednarodno umetniško odmevnost in predstavljanje slovenske sodobne glasbe pri vodenju mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi - Slovenija 2003, s katerim ga je odlikoval takratni predsednik RS dr. Janez Drnovšek.

Prireditvi Svetovni glasbeni dnevi 2015, njenemu programskemu snovalcu in organizatorjem želim prav tak uspeh in odmev. Ponovna organizacija prireditve na svetovni ravni namreč predstavlja krono uspešnega razvoja delovanja Društva slovenskih skladateljev v zadnjem ducatu let, obenem pa omogoča, da bo v letu praznovanja 70. obletnice svojega delovanja, z njo še utrdilo svojo vlogo v domačem in mednarodnem kulturnem prostoru.

Verjamem, da bo stanovsko skladateljsko društvo, ki deluje v javnem interesu, v letu praznovanja naletelo na prav primerno pozornost umetniških in državnih institucij, saj po mojem prepričanju, ki izhaja iz strokovnega poznavanja področja, sodi med primere dobre prakse v svetovnem merilu.

Vsem gostom prireditve Svetovni glasbeni dnevi 2015 želim ponovno dobro počutje v Sloveniji, poslušalcem obilo umetniških užitkov, snovalcem in organizatorjem pa polno in navdihujoče leto v družbi glasbene ustvarjalnosti. S svojim prispevkom boste pomembno zaznamovali partituro slovenskega glasbenega življenja, jo obogatili z zvoki oddaljenih širjav, izkušnje pa s ponosom zapisali v knjigo lastnih, društvenih in narodovih spominov.

Mitja Bervar,
predsednik Državnega sveta Republike Slovenije

Tradicija letnih festivalov Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – danes znana kot Svetovni glasbeni dnevi – sega v leto 1923. To vsakoletno srečanje akterjev v "sodobni glasbi", ki vsakič poteka v drugem mestu, je iz dogodka, ki je bil v 20. stoletju pretežno zazrt v Evropo, postopno preraslo v bolj globalno dogajanje, ki vključuje več kot 60 držav z vsega sveta. Čeprav se njegova oblika in vsebina iz leta v leto spreminjata, ostajajo vrednote enake: prikazati raznovrstnost glasbenega ustvarjanja v svetu skozi razvoj partnerstev ter izmenjavo idej in znanja.

Tako smo po dvanajstih letih spet tu, v Ljubljani. V imenu izvršnega odbora Mednarodnega združenja za sodobno glasbo in njegovih članic bi se rad zahvalil in pozdravil Društvo slovenskih skladateljev ter organizatorje slovenskih ISCM Svetovnih glasbenih dni. Program, ki so ga uspeli sestaviti, je raznolik, presenetljiv in privlačen, in odlikava glasbeno ustvarjanje v mnogih državah, ki jih zastopajo naše ISCM članice. Vsem vam želim čudovito glasbeno izkušnjo.

*Peter Swinnen,
predsednik Mednarodnega združenja za sodobno glasbo*

SPOŠTOVANI GLASBENI UMETNIKI IN DRUGI LJUBITELJI GLASBENE UMETNOSTI

Kakovostna slovenska glasbena ustvarjalnost, aktivno vključevanje slovenskih glasbenih ustvarjalcev v mednarodne glasbene tokove in odlična organizacija glasbenih dogodkov v Sloveniji so zagotovo največ prispevali k temu, da letos že drugič ponosni gostimo Svetovne glasbene dneve.

Glasba nas spremlja od rojstva, povezuje ljudi in narode, dviguje k uporabi, nas tolaži v žalosti, vzbuja v nas ljubezenske in radostne občutke, budi spomine na minula leta in zadovoljuje estetska ter vrednostna načela, ki so se izoblikovala skozi tisočletja. Brez glasbe si življenja ni moč predstavljati. Če lahko po glasbi presojava o ustvarjalnosti in o stanju duha posameznega naroda ali prebivalstva neke države, potem lahko rečemo, da Slovenija kipi od ustvarjalnosti, čaka pa nas tudi svetla prihodnost.

Dogodek, ki bo odmeven v Sloveniji in v svetu, bo v središče pozornosti svetovne javnosti in glasbene stroke postavil bogat nabor naše aktualne sodobne glasbene ustvarjalnosti in s tem prispeval k še večji uveljavitvi in razpoznavnosti slovenske glasbe v svetu. Hkrati bo dogodek prispeval k večji dostopnosti vsebin aktualne sodobne glasbene ustvarjalnosti v svetu, saj se bodo dogodka udeležili najbolj ugledni glasbeni umetniki iz petdesetih držav. Vse to pa prinaša obogatitev svetovne in slovenske glasbene umetnosti ter celotne kulture.

Iskreno se zahvaljujem Društvu slovenskih skladateljev in vsem posameznikom, ki ste zaslužni za dolgoletne prijateljske in strokovne vezi z Mednarodnim združenjem za sodobno glasbo, pa tudi Slovenski filharmoniji, Radioteleviziji Slovenija in njenemu Simfoničnemu orkestru ter vsem drugim, ki ste in boste prispevali k uspešni izvedbi tega pomembnega kulturnega dogodka. Vsem udeležencem Svetovnih glasbenih dni 2015 želim obilo užitkov ob druženju z vrhunsko glasbeno umetnostjo.

*Mag. Julijana Bizjak Mlakar,
ministrica za kulturo Republike Slovenije*

SVETOVNI GLASBENI DNEVI PO 12 LETIH SPET V LJUBLJANI

Vesel sem, da se v Ljubljano, mesto kulture in umetnosti, po dvanajstih letih vračajo Svetovni glasbeni dnevi. Naša prelepa Ljubljana, ki jo tudi sicer zaznamuje pestro glasbeno dogajanje, bo tokrat še z večjo močjo dihala in živala z glasbo, ki bo odzvanjala z različnih prizorišč.

Tokratna rdeča nit Svetovnih glasbenih dni je Plečnikovo Tromostovje: trije mostovi – tri smeri. Ravno Tromostovje mojstra Plečnika je pravšnji simbol: je eden najbolj prepoznavnih predelov ne samo Ljubljane, ampak tudi Slovenije, kjer se stikajo različne poti in raznovrstne misli. In ni ga boljšega mesta, s katerega lahko v svet poneseemo raznoliko glasbeno obarvana sporočila domačih skladateljev in izvajalcev.

Z navdušenjem pričakujem jesensko dogajanje Svetovnih glasbenih dni, ko bo naša lepa, zelena, čista in varna Ljubljana središče glasbenega dogajanja v svetu! Trdno sem prepričan, da bo to srečanje presežkov, da bo izvedba izjemna, občinstvo in glasbeni strokovnjaki pa bodo deležni odlične glasbe.

Dobrodošli v Ljubljani, Zeleni prestolnici Evrope 2016 in najlepšem mestu na svetu!

*Zoran Jankovič,
župan Mestne občine Ljubljana*

SVETOVNI GLASBENI DNEVI PRED VRATI

Več kot dvajsetkrat sem bil kot predsednik Slovenske sekcije Društva slovenskih skladateljev Mednarodnega združenja za sodobno glasbo udeleženec in opazovalec generalne skupščine ISCM in festivala zvenečega naslova - Svetovni glasbeni dnevi. Iz mojega zornega kota, ki na te dogodke prihajam kot predstavnik majhne države, so Svetovni glasbeni dnevi videti malo drugače. Stalno je bilo videti, da se predstavniki večjih držav izpostavljajo na drugačen, bolj vpadljiv način. Skladatelji, ki prihajajo iz malih držav oz. sekcij, imajo manj možnosti, pa če se to vidi ali ne. Tudi nekatere druge razlike so očitne. Majhni naj še naprej ostanejo majhni, veliki bodo tudi v prihodnje veliki. Mali in veliki, uspešni in manj uspešni. To je bil prvi vtis, in ta vtis še vedno prevladuje. Globalizacija, ki je dobra za velike in slaba za majhne, pa je tu; in še vedno prodira. Na vse konce sveta. Prepričujejo nas, da je dobra. Vprašanje je, za koga?

Opazujem ustvarjalnost, ker tudi sam ustvarjam. Opazujem in se čudim. Ves svet se zgleduje po ustvarjalnosti srednje Evrope. Države, ki so razvile nove poglede na novo glasbo, vabijo mlade skladatelje, da se napijejo njihove nove glasbe. In potem, pijani od kratke slave, ustvarjajo glasbo, ki izgublja dotike s poslušalci. Nekateri odidejo in se potopijo v glasbo sveta, drugi so brezbrizni, zbegani, tretji še vedno ostajajo radovedni in čakajo na zgodovinski preobrat. Glasba mora imeti umetniški naboj, mora pripovedovati resnico. 'Kje je meja?', se pogosto sprašujemo. Meje postavlja umetnost. In nikoli naj se ne zgodi, da bo to mejo postavljala znanost. Katera koli! Samo umetnost lahko preživi, konstrukcije spadajo v druga področja človekove dejavnosti. Verjamem v glasbo; naj se zgodijo premiki, lahko tudi med ljudmi, ki predstavljajo glasbo vzhoda in zahoda, severa in juga, majhnih in velikih. Tisti, ki so še vedno majhni, bodo veliki. Tisti, ki bodo zapustili govorico svojih okolij, ne bodo osvojili sveta. Svet smo tudi mi. Poiščimo kar je v nas, kar nam pripoveduje na nov in drugačen način v soočenju s prvinsko umetniško silo.

In zakaj pripovedujem to obrabljeno zgodbo? Zato, ker čutim, po naravi sem senzibilen človek, da se pohoda globalizacije kar pogumno otepajo prav Svetovni glasbeni dnevi. Na teh festivalih se vendar zgodi, da uspevajo tudi skladatelji iz majhnih, skoraj neprepzanih in nepriznanih sredin. In to je tisto, kar mi je dalo veselje, da sem se kot predstavnik evropskega naroda, ki šteje 2.000.000 ljudi in med njimi kakih 100 skladateljev umetniške glasbe, že drugič odločil, da nagovorim svojo sredino in sredino delegatov iz petdesetih držav, in jih prepričam, da se v Sloveniji lahko zgodijo Svetovni glasbeni dnevi.

Tudi Slovenija ima odlične skladatelje, tudi Slovenija premore izvajalce svetovnega formata. Ne verjamete? Pridite, in slišali boste, da pripovedujem resnico. Svetovni glasbeni dnevi so pred vrati. Dobrodošli vsi, ki ste to hoteli doživeti. Resnica ima tri smeri – kot so sredi Ljubljane trije mostovi, ki izhajajo iz enega jedra. Tri smeri, vse so lahko prave; ampak resnica, ki jo ustvarjalci zagovarjajo, je ena sama. Resnica so tudi mestni piskači ljubljanski, ki so v tem mestu igrali, trobili pred petsto leti! Oznanjali so lepoto in vabili k prisluhu. Tradicija se drži Slovenije. ISCM Svetovni glasbeni dnevi po dvanajstih letih so znova med nami. Ljubljana je odprla mestna vrata.

Dobrodošli!

Pavel Mihelčič,

umetniški vodja in predsednik Programskega odbora ISCM SGD 2015

SPOŠTOVANI!

V letu, ko Društvo slovenskih skladateljev praznuje 70-letnico ustanovitve in uspešnega delovanja, nadaljujemo prizadevanja številnih imenitnih predhodnikov z vnovično organizacijo Svetovnih glasbenih dni, enega najstarejših in najpomembnejših vsakoletnih praznikov umetniške glasbe. Slovenski skladatelji so v mednarodnem združenju za sodobno glasbo ISCM prisotni že od začetka tridesetih let prejšnjega stoletja, med njimi pa je Slavko Osterc bil še posebej dejaven pri predstavitvi slovenskih skladateljskih sopotnikov ter na področju zaščite avtorskih pravic.

Živimo v času, ki ga zaznamuje sobivanje različnih glasbenih poetik in veselim se tako intenzivnega soočanja glasbe današnjega časa, ki nam jo prinašajo izbrani ustvarjalci iz raznolikih kulturnih okolij. Prepričan sem, da bodo ta glasbena doživetja pomembno navdihnili in daljnosežno zaznamovala naš umetniški prostor, zlasti pa sem vesel, da bo v tej ugledni družbi odmevala tudi slovenska glasbena misel več kot štirideset skladateljic in skladateljev vseh generacij.

Program smo, po izvorni zamisli našega kolega in dolgoletnega vodje sekcije ISCM pri DSS, Pavla Mihelčiča in ob ustvarjalnem sodelovanju najpomembnejših oblikovalcev glasbenega življenja pri nas, zasnovali ambiciozno, zavedajoč se pomembne priložnosti za slovensko kulturo, vse naše avtorje in poustvarjalce.

Vsem se iskreno zahvaljujem, gostom in obiskovalcem pa želim vznemirljive in doživete dneve, večere in noči.

Nenad Firšt,
predsednik Društva slovenskih skladateljev
in predsednik Organizacijskega odbora ISCM SGD 2015

Svetovni glasbeni dnevi v Sloveniji niso prvič in prav je, da so ponovno. So vsekakor eden od pomembnih glasbenih dogodkov ne samo za nas, temveč tudi v svetovnem merilu. To je priložnost za promocijo sodobne glasbe, obenem pa dodatna popestritev že tako bogatega glasbenega življenja v naši prestolnici, kakor tudi promocija naših in tujih ustvarjalcev in poustvarjalcev.

V Slovenski filharmoniji nam je povabilo k sodelovanju na Svetovnih glasbenih dnevih v čast in ponos, zato bomo z velikim veseljem skušali upravičiti pričakovanja

Organizacija takšnega dogodka je izjemno zahtevna – izkoriščam priložnost, da čestitam vsem akterjem v DSS in se zahvalim zaposlenim v SF za pomoč pri realizaciji tega obsežnega projekta. Še posebej pa se zahvaljujem dolgoletnemu profesorju, dekanu, skladatelju in osebnemu prijatelju, prof. Pavletu Mihelčiču, brez katerega Svetovnih glasbenih dni v Sloveniji ne bi bilo.

Damjan Damjanovič,
direktor Slovenske filharmonije

SPOŠTOVANI!

Včas in ponos nam je, da bomo z otvoritvenim koncertom sodelovali in tako doprinesli k temu pomembnemu mednarodnemu glasbenemu dogodku.

Simfonični orkester RTV Slovenija, ki vstopa v jubilejno, 60. sezono, je s svojo bogato koncertno in snemalno dejavnostjo zagotovo eden od vodilnih izvajalcev sodobne glasbe pri nas. Mednarodno nagrajeni posnetki skladb, umeščenih v naše redne koncertne sporede, potrjujejo naše poslanstvo zlasti pri predstavitvi slovenske skladateljske ustvarjalnosti.

Praznik svetovne sodobne glasbe je za vse sodelujoče velik in dobrodošel izziv, hkrati pa tudi priložnost, da se z bogatim in razvejanim glasbenim življenjem postavimo ob bok velikim kulturnim središčem.

Želim si, da bi tudi naše občinstvo znova v čim večjem številu odprto in z zanimanjem sprejelo izziv ter s tem dokazalo, da zna ceniti pomen in vrednote našega skupnega kulturnega okolja.

*Maja Kojc,
umetniški vodja Simfoničnega orkestra RTV Slovenija*

SPOŠTOVANE IN SPOŠTOVANI!

Svetovni glasbeni dnevi se po letu 2003 spet vračajo v Ljubljano. Gre za dogodek mednarodnega pomena, ki nam bo v sedmih dneh približal glasbeno dogajanje sveta.

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana je počaščen, da lahko sodeluje pri tako pomembnem projektu. Zaveda se zagnanosti, predanosti in velike odgovornosti, ki so jo člani društva Slovenskih skladateljev prevzeli z organizacijo tega dogodka.

Slavni violinist Yehudi Menuhin je rekel "Glasba govori zase, če ji le damo možnost". Tudi naša ustanova si prizadeva vzgajati mlade glasbenike odprtih ušes, brez predsodkov in brez strahu pred sodobnimi zvoki sveta. Pustimo torej možnost glasbi, ki odraža čutnost današnjega časa, da nas popelje v pričakovane in nepričakovane zvočne kulise.

V upanju, da se v čim večjem številu vidimo na koncertih in predavanjih Svetovnih glasbenih dni, Vas v imenu KGBL-ja prisrčno pozdravljam.

*Dejan Prešiček,
ravnatelj Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana*

I. OSREDNJI PROGRAM

SOBOTA, 26. september 2015**Svetovni glasbeni dnevi z ljubljanskimi mestnimi piskači**

- 🕒 **19.00 – 19.45**, Prešernov trg 📖 str. 24, 26
Delavska godba Trbovlje
dirigent: Jože Kotar
- S. Yegisawa, J. Golob, M. Mihevc, T. Habe, Č. Sojar Voglar, B. Adamič**
- 🕒 **20.00 – 21.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine 📖 str. 24, 29
Orkester Slovenske vojske
dirigentka: Andreja Šolar
- F. Schmitt, K. Pahor, L. S. Alarcon**
- 🕒 **21.30 – 21.50**, balkon Univerze v Ljubljani 📖 str. 24, 31
Trobilni ansambel Akademije za glasbo
dirigent: Dušan Kranjc
- N. Bečan**
- 🕒 **22.00 – 23.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca 📖 str. 25, 33
Pet elementov
Avtor projekta: Marjan Šijanec
Izvajalci: Dr. Albinca Pesek, Dr. Lasanthi Maranjani Kalinga Donna,
Jože Prezelj, Marjan Šijanec

NEDELJA, 27. september 2015

🕒 19.00, Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca
Predkoncertni pogovor
 moderator: *Primož Trdan*

📖 str. 35 🕒 20.00, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine
OTVORITVENI KONCERT
Simfonični orkester RTV Slovenija
 dirigent: *Simon Krečič*
 solisti: *YongYin Zhang - erhu, Jože Kotar - klarinet,*
Simon Klavžar - marimba

H. Winkelman, I. Petrić, C. Ledoux, B. Kos, P. Ramovš, N. Worsaae

PONEDELJEK, 28. september

📖 str. 43 🕒 16.00, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine
Pihalni kvintet Slowind & Slovenski tolkalni projekt (SToP)
 dirigent: *Steven Loy*

X. Yang, V. Bakopoulos, L. Vrhunc, S. Rasmussen,
 P. Adriaansz/M. Altena, C. Rojac, J. Gotlib, C. Hung

📖 str. 51 🕒 20.00, Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana
Ansambel Neofonia
 dirigent: *Steven Loy*
 solistka: *Malgorzata Walentynowicz - klavir*

K. Y. Chan, T. Harenda, A. Zagaykevych, U. Rojko, S. Na,
 I. Buffa, K. Wołek

📖 str. 57 🕒 22.00, Four points by Sheraton Ljubljana Mons
Anja Brezavšček - flavta, Boštjan Lipovšek - rog,
Dušan Kranjc - pozavna, Miha Šuler - pozavna,
Simon Klavžar - marimba, Tina Žerdin - harfa

D. Bavdek, B. Jež Brezavšček, Ž. Stanič, P. Kopač, I. Štuhec,
 Č. Sojar Voglar, H. Vidic, T. Svete

TOREK, 29. september 2015

- ⌚ **16.00**, Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana 📖 str. 65
Valentina Štrucelj - klarinet, Luka Einfalt - evfonij,
Nina Prešiček - klavir

O. Torres, C. C. Brown, C. W. Wang, J. Matičič, D. Beović,
R. H. Fridriksson, J. Vanpaemel, M. Blake

- ⌚ **20.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine 📖 str. 72
Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije
dirigent: Simon Krečič
solisti: Miran Kolbl - violina, Janez Podlesek - violina,
Gabriel Lipuš - bariton

J. Repečkaitė, O. Kroupová, P. Geminiani, A. Beste, P. R. Palsson,
A. Srebotnjak, U. Krek

SREDA, 30. september

- ⌚ **15.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca
Predkoncertni pogovor
moderatorica: Brigita Rovšek

- ⌚ **16.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine 📖 str. 85
Zbor Slovenske filharmonije
dirigentka: Martina Batič

P. Zombola, I. Stefanović, N. Costa, P. Nørgår, G. Mălăncioiu,
M. Isaksson, P. Mihelčič

- ⌚ **20.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine 📖 str. 94
Ansambel MD7 z gosti
dirigent: Steven Loy

D. Rotaru, G. Fitzell, H. Kim, N. Firšt, E. Young Lee, N. Whiteman,
C. Yao, T. Vulc

ČETRTEK, 1. oktober 2015

str. 101 16.00, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine
Anja Brezavšček - flavta, Pija Hočevar - flavta,
Valentina Štrucelj - klarinet, Eva Vrtačnik - oboa,
Jože Rošer - rog, Marjan Peternel - klavir, Ljubo Rancigaj - klavir,
Irina Kevorkova - violina, Igor Mitrović - violončelo,
Miloš Mlejnik - violončelo, Jerica Steklasa - sopran,
Slaven Kulenović - dirigent

J. Jež, J. M. Quinteros, L. Rancigaj, C. Miller, Z. Cojocar, R. Stivriņa

str. 111 ob 20.00, SNG Opera in balet Ljubljana, Orfejev salon
Godalni kvartet Dissonance

J. M. Lee, A. Okba, P. Sucena de Almeida, A. Khubeev, W. Rolf, L. Lebič

PETEK, 2. oktober

str. 119 16.00, Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana
Kvartet saksofonov 4saxess

T. Hisatome, H. Thomalla, M. Ivičević, L. Skipworth, M. Kranebitter, U. Pompe

19.00, Cankarjev dom, preddverje
Predkoncertni pogovor
moderatorica: Mojca Menart

str. 128 20.00, Cankarjev dom, Gallusova dvorana
SKLEPNI KONCERT
Orkester Slovenske filharmonije
dirigent: TaeJung Lee
solista: Saar Berger - rog, Janez Podlesek - violina

V. M. Puumala, V. Žuraj, P. Brennan, N. Šenk, M. Savikangas, H. Parra

Generalna skupščina ISCM

Four points by Sheraton Ljubljana Mons

- 🕒 **Ponedeljek, 28. september 2015: 9.00 – 14.00**
- 🕒 **Torek, 29. september 2015: 9.00 – 14.00**
- 🕒 **Sreda, 30. september 2015: 9.00 – 14.00**

II. SPREMLJEVALNI PROGRAM

PETEK, 25. september 2015

- 🕒 **20.00**, Cerkev svetega Jakoba, Gornji trg 18 📖 str. 23
SONICA CLASSICS III:
Charlemagne Palestine

NEDELJA, 27. september

- 🕒 **11.00**, MoTA Point, Gosposvetska 12 📖 str. 34
Charlemagne Palestine: ArtistTalk

od PONEDELJEKA, 28. septembra do SREDE, 30. septembra

- 🕒 **9.00 – 12.30 in od 14.30 – 18.00**, Filozofska fakulteta Ljubljana 📖 str. 42, 64, 83
Med lokalnim in univerzalnim: Od modernizma k postmodernizmu
Mednarodni muzikološki simpozij, posvečen 80-letnici skladateljev
Vinka Globokarja in Lojzeta Lebiča

TOREK, 29. september

- 🕒 **22.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca 📖 str. 79
Mladi skladatelji Akademije za glasbo Ljubljana
Ansambel Microsonus
dirigent: Dominik Steklasa

K. Vrečič, A. Pivko Kneževič, I. Kocen, T. Lebar, S. Penšek, U. Jašovec, D. Steklasa

ČETRTEK, 1. oktober 2015

- str. 109 ⌚ **18.00**, Španski borci, Zaloška 61
Pierluigi Billone: 1+1=1
Aviva Endean - klarinet, Sam Dunscombe - klarinet
- str. 117 ⌚ **22.00**, SNG Opera in balet Ljubljana, dvorana -3
Grigorij Frid: Dnevnik Ane Frank
 Slovenska praizvedba

PETEK, 2. oktober

- str. 124 ⌚ **18.00**, Društvo slovenskih skladateljev, Kogojeva dvorana
Luka Juhart - harmonika
- L. Juhart, B. Šaljić Podešva, A. Fuentes, E. Demetz, V. Žuraj,
 V. Globokar**

SREDA, 7. oktober

- str. 134 ⌚ **19.00**, Kulturni dom Nova Gorica
Pogovor ob kavi o glasbi
gost: skladatelj in akademik Lojze Lebič
moderatorica pogovora: muzikologinja Veronika Brvar

SOBOTA, 10. oktober

- str. 135 ⌚ **20.15**, Kulturni dom Nova Gorica
Orkester Slovenske filharmonije
dirigent: Anton Nanut
solista: Boštjan Lipovšek - rog,
Barbara Jernejčič Fürst - mezzosopran
- L. Lebič, L. van Beethoven**

PONEDELJEK, 19. oktober 2015

🕒 19.30, Križanke, Viteška dvorana

📄 str. 136

Koncert samospevov

Mihaela Komočar - sopran, Nina Uhari - klavir

M. Kozina, M. Ravel, R. Simoniti, J. Sibelius, M. Lipovšek, E. Melartin

III.
SKLADATELJI IN
IZVAJALCI
osrednji in spremljevalni
program

PETEK, 25. september 2015 ob 20.00, Ljubljana

Cerkev svetega Jakoba, Gornji trg 18

V sodelovanju z MoTA- Muzej tranzitornih umetnosti

SONICA CLASSICS III:

CHARLEMAGNE PALESTINE

Charemagne Palestine: """"ya'qobseksapilnakaosmeditacija""""(2015)

Charlemagne Palestine (1945) je ameriški skladatelj, performer, pianist, organist in vizualni umetnik, ki je s svojo minimalistično glasbo in deli na področju vizualne umetnosti (eksperimentalni video, ...) močno zaznamoval njujorško downtown srenjo vse od poznih sedemdesetih let prejšnjega stoletja, v zadnjem desetletju pa je njegova glasba zaznamovala dela številnih njegovih mlajših sledilcev. Palestine je študiral na Univerzi Columbia v New Yorku, na glasbenem kolidžu Mannes in na CAL Arts v Kaliforniji. Čeprav je samooklicani 'maksimalist', spada v generacijo zgodnjih minimalistov, Philippa Glassa, Terryja Rileya, La Monte Younga, Philla Niblocka in Steva Reicha. V sedemdestih je pisal intenzivno glasbo na meji ritualne izkušnje kot samosvoj odgovor praksam sodobne zahodne klasične glasbe. Zato je večkrat iskal zven v nenavadnih uglasitvah, bodisi lastnih, bodisi 'sposojenih' iz vzhodne glasbene kulture. Hkrati njegovo glasbo zaznamuje rastoča, vedno bolj intenzivna in gosta melodika, podkrepljena z donečimi klastri in tonskimi grozdi ter naravnana v zven v specifičnem prostoru. Pri tem ustvarja tonske barve, harmonska zlitja in pulziranja ter resonanco v prostoru kot malokdo danes. Nastopa bodisi s solističnimi klavirskimi recitali, kot vokalist in kot organist v cerkvenih prostorih. Ustvarja tudi v elektronskih zvočnih medijih in v sodelovanjih z različnimi glasbeniki. Svetovno priznanje je doživel s skladbo 'Strumming Music' iz l. 1974, od tedaj dalje pa nastopa na največjih festivalih sodobne glasbe, tako klasične, kot elektronske, elektroakustične in eksperimentalne glasbe. Njegovi solistični recitali za orgle so razpeti med intenzivno zvočno in prostorsko izkušnjo, meditacijo in izkušnjo sodobnega rituala. Charlemagne v svojem pristopu izhaja iz prostora ter zvena v prostoru, zato je njegova glasba za orgle vedno spontana izkušnja trenutka in navdiha. Sam jo poimenuje 'kreacija trenutka'. Tako bo v Cerkvi Sv. Jakoba v Ljubljani zazvenela povsem nova stvaritev, poimenovana """"ya'qobseksapilnakaosmeditacija"""".

SOBOTA, 26. september 2015 ob 19.00, Ljubljana

Prešernov trg z okolico, Slovenska filharmonija

Svetovni glasbeni dnevi z ljubljanskimi mestnimi piskači

🕒 **19.00 – 19.45**, Prešernov trg

Delavska godba Trbovlje

dirigent: Jože Kotar

1. **Satoshi YEGISAWA**: FANFARE – THE BENEFICATION FROM SKY AND MOTHER EARTH
2. **Jani GOLOB**: ALLEGRO FESTIVO
3. **Marko MIHEVC**: MARCUS PRAESIDIALIS
4. **Tomaž HABE**: SINFONIA CARNIOLI
Sarabanda
Gigue
5. **Črt SOJAR VOGLAR**: LJUBLJANSKA UVERTURA*
6. **Marko MIHEVC**: HIMNA EVROPI
7. **Tomaž HABE**: MODRO RUMENO
8. **Bojan ADAMIČ**: Z OMEJENO BRZINO

**krstna izvedba*

🕒 **20.00 – 21.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Orkester Slovenske vojske

dirigentka: Andreja Šolar

1. **Florent SCHMITT**: DIONYSIAQUES, OP. 62
2. **Karol PAHOR**: ISTRIJANKA – 15 plesnih miniatur
v duhu istrske narodne melodike
3. **Luis Serrano ALARCON**: DUENDE
Štirje preludiji

- 🕒 **21.30 – 21.50**, balkon Univerze v Ljubljani
Trobilni ansambel Akademije za glasbo
dirigent: Dušan Kranjc

Nejc BEČAN: LJUBLJANSKI MOSTOVI – Fanfare

1. *Zmajski most*
2. *Mesarski most*
3. *Tromostovje*
4. *Šuštarški most*

- 🕒 **22.00 – 23.00**, Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca
Pet elementov

Avtor projekta: Marjan Šijanec

**Izvajalci: Dr. Albinca Pesek, Dr. Lasanthi Maranjani Kalinga Donna,
 Jože Prezelj, Marjan Šijanec**

*Trobilni ansambel AG
 Orkester Slovenske vojske
 Delavska godba Trbovlje*

🕒 **KONCERT OB 19.00**

SATOSHI YEGISAWA (Japonska, 1975)

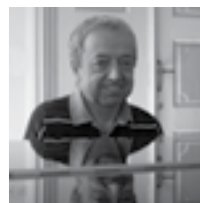
velja trenutno za enega najbolj prodornih japonskih skladateljev mlajše generacije. Glasbeno se je izobraževal na Musashino Academia Musicae, kjer je končal študij trobente, kompozicije in dirigiranja. Njegovo ustvarjanje sega na zelo široko področje saj piše tako orkestralno, komorno, kot tudi zborovsko glasbo.

Fanfare – The beneficitation from Sky and mother Earth

je rezultat naročila mesta Oyama. Skladateljev moto pri ustvarjanju skladbe je bila na eni strani voda, potem zelena narava in pa zemlja. Vse to je združil v učinkovito skladbo, ki se začne z umirjenim uvodom, fanfare v trobentah prinesejo veličasten koral, ki se nato prelije v ritmično glavno temo.

JANI GOLOB (Slovenija, 1948)

skladatelj in pedagog, deluje na širokem področju glasbene ustvarjalnosti, ki sega od komorne, orkestralne do vokalno instrumentalne, filmske in scenske glasbe.

Allegro festivo

Skladbo sem napisal prav za odlični pihalni orkester iz Trbovelj, ki je pod vodstvom legendarnega dirigenta, klarinetista in prijatelja Alojza Zupana-Vuja slavnostno skladbo tudi izvedel.

MARKO MIHEVC MUNI (Slovenija, 1957)

Skladatelj pretežno orkestralne in vokalno-instrumentalne glasbe je eden najpomembnejših slovenskih skladateljev simfoničnih pesnitev zadnjega časa. Njegov opus obsega osem simfoničnih pesnitev, devet koncertov, šest kantat, balet, opero ter številna druga orkestralna, komorna in zborovska dela. Na ljubljanski Akademiji za glasbo je diplomiral iz kompozicije v razredu prof. A. Srebotnjaka in iz dirigiranja v razredu prof. A. Nanuta, študij pa je nadaljeval na Visoki šoli za glasbo na Dunaju, kjer je diplomiral iz kompozicije v razredu prof. F. Burta in nadaljeval študij dirigiranja v razredu prof. O. Suitnerja. Na Inštitutu za glasbeno analizo na Dunaju je leta 1991 magistriral iz glasbene analize v razredu prof. G. Scholtza. Od leta 1995 predava kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani, v letih 1998-2002 je bil predsednik Društva slovenskih skladateljev, od novembra 2002 pa je odgovorni urednik založniške hiše Edicije DSS. Za svoje delovanje je leta 2000 na Dunaju prejel priznanje "Fritz Kreisler Gesellschaft" za dela za solistične godalne inštrumente, leta 2003 pa mu je Društvo slovenskih skladateljev za njegov simfonični opus podelilo najvišjo strokovno nagrado društva – Kozinovo nagrado.

Marcus Praesidialis in Himna Evropi

Skladbi Marcus Praesidialis in Himna Evropi za pihalni orkester sta nastali kot prispevek dnevu pridružitve Slovenije Evropi. Prvič sta bili izvedeni na Kongresnem trgu v Ljubljani leta 2004. V splošnem veselju so si Slovenci ta dan zapisali nov list zgodovine.

TOMAŽ HABE (Slovenija, 1947)

je po študiju violine (L. Pfeifer) in teoretičnega oddelka (J. Gregorc) leta 1970 na Akademiji za glasbo končal študij kompozicije pri B. Arničju in L. M. Škerjancu ter dirigiranje pri dr. D. Švari. Od leta 1970 do 1972 je nadaljeval podiplomsko izobraževanje pri prof. L. M. Škerjancu in U. Kreku. Odtlej je deloval v glasbenem šolstvu. V letu 2002 mu je senat Akademije za glasbo podelil priznanje pomembnih umetniških del na področju kompozicije. Za dosežke na področju pedagoškega dela je bil nagrajen z Nagrado RS za področje šolstva za leto 1997. Je član in predsednik številnih komisij in združenj, med drugim tudi član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, vodja zborovske sekcije in urednik zbirke Ars Slovenica. Njegov skladateljski opus obsega nad 380 del: simfonična dela, komorna dela, šest zbirk za otroški zbor, tri zbirke za mešane zборе, skladbe za pihalni, harmonikarski ter mandolinski - tamburaški orkester.

Sinfonia Carnioli

Gigue je sedmi stavek iz Sinfonie Carnioli – „soudaška“. Sama simfonija oblikovno združuje oba tipa suit – oblikovno baročnega in drugega, kot niz vsebinsko povezanih stavkov.

Gigue je dvodelni stavek z malo spremenjeno temo ljudskega izvora v šestosminskem taktu, ki dopušča inverzno obdelavo. Cel allegro stavek je kot je za Gigue obvezno grajen polifono. Skladba je nastala leta 2002. Prvo izvedbo je dirigiral Milivoj Šurbek in izvedel Orkester slovenske vojske. Delo je doživelo številne izvedbe, saj je bilo z izborom stavkov obvezna tekmovalna skladba v 2. težavnostni stopnji leta 2003, s tremi stavki pa v 1. težavnostni stopnji leta 2005. Skladba je (s posameznimi stavki) na nosilcih zvoka številnih slovenskih godb in v izboru reprezentančnih slovenskih del na plošči Slovenian wind orchestra music v izvedbi pihalnega orkestra Akademije za glasbo v Ljubljani.

Modro rumeno

je koncertna koračnica, nastala v marcu 2004. Posvečena je bila vstopu Slovenije v EU in prvič izvedena v ta namen z dirigentom Alojzom Zupanom in Delavsko godbo Trbovlje. Skladba po začetnem fanfarnem uvodu predstavi glavno A temo, ki z mostom in B temo zaključuje prvi del. V triu sem namenoma uporabil variirano slovensko pesem: Janez, Kranjski Janez, kam odhajaš danes. Kot je obvezno za koračnico se prvi del ponovi in zaključi s kodo.

ČRT SOJAR VOGLAR (Slovenija, 1976)

je leta 2000 diplomiral iz kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Marka Mihevcja. Pri njem je nadaljeval podiplomski študij in leta 2004 magistriral. Na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani poučuje glasbeno teoretične predmete, kot habilitirani docent pa tudi na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letih 2002 - 2010 je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev. Je umetniški vodja Glasbenih popoldnevov z Antonom Lajovcem, ki se odvijajo vsako leto decembra na Vačah pri Litiji. Črt Sojar Voglar je ustvaril več kot 150 skladb na področju orkestralne, komorne, instrumentalne-solistične in vokalne glasbe, piše pa tudi scensko, filmsko in plesno glasbo ter ustvarja priredbe vsakovrstnega žanra. Njegova glasbena dela doživljajo prazizvedbe in številne ponovitve na vseh najpomembnejših koncertih in festivalih v Sloveniji in številnih tujih državah.

Ljubljanska uvertura

je preprost glasbeni poklonu mestu, v katerem živim in ustvarjam. Daje mi potreben umetniški in kulturni utrip in sem temu hvaležen.

BOJAN ADAMIČ (Slovenija, 1912-1995)

je eden najvidnejših slovenskih skladateljev filmske in zabavne glasbe, ki pa se pogosto dotika tudi elementov resne glasbe. Precejšnji del njegovega ustvarjalnega opusa zavzemajo tudi skladbe napisane za pihalne orkestre. Z godbeništvom se je srečal v partizanih in mu ostal zvest do konca svojega izjemno plodovitega življenja

Leta 1941 je diplomiral iz klavirja pri prof. Janku Ravniku na Glasbeni akademiji v Ljubljani. Bil je prvi dirigent plesnega orkestra RTV Slovenija (1945-80) in direktor glasbene produkcije Radia Slovenija (1980-82).

Z omejeno brzino

Skladbo Z omejeno brzino je leta 1978 posvetil Delavski godbi Trbovlje ob njeni 75-letnici. Takrat je Godbo vodil prof. Mihael Gunzek. Gre za koncertno koračnico, ki vključuje tipične Adamičeve ritmične in harmonske invencije.

DELAVSKA GODBA TRBOVLJE

je bila ustanovljena leta 1903 in kmalu postala nepogrešljiv kulturni dejavnik v Trbovljah. Po drugi svetovni vojni se je pričela njena kvalitetna rast. Prvi večji tekmovalni uspeh je godba dosegla na republiškem tekmovanju pihalnih orkestrov leta 1949, kjer si je izborila pravico nastopa na zvezni reviji v Beogradu in tam osvojila prvo mesto. Godba se je odlepila od igranja koračnic in pričela izvajati modernejše in zahtevnejše skladbe. Uspehi so se vrstili in vrh dosegli leta 1974 na svetovnem prvenstvu pihalnih orkestrov v Kerkradeju na Nizozemskem z osvojitvijo prve nagrade in zlate medalje ter s podelitvijo priznanja ameriške ambasade, kot najboljšemu tujemu ansamblu. Visoko kakovostno raven so trboveljski godbeniki potrdili z večkratno ponovno osvojitvijo prvih mest različnih tekmovanj doma in v tujini. Delavsko godbo Trbovlje so vedno vodili dirigenti z veliko znanja in pripadnosti godbe iz katere so izhajali. Po Antonu Hudarinu, prof. Mihaelu Gunzku in prof. Alojzu Zupanu je leta 2007 vodenje orkestra prevzel prof. Jože Kotar, dolgoletni član godbe, sicer pa redni profesor za klarinet na Ljubljanski Akademiji za glasbo in solo klarinetist v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija. Kljub zaostreni gospodarski situaciji in posledično pomanjkanju finančnih sredstev, se je godba v zadnjih letih uspešno pomladila, tudi na prejšnjih deficitarnih instrumentih, to pa je zagotovilo, da se bo tudi naprej lahko dobro in uspešno delalo.

JOŽE KOTAR

je redni profesor na Ljubljanski Akademiji za glasbo in od leta 2007 solo klarinetist Simfonikov RTV Slovenija. Pred tem je bil dvanajst let solo klarinetist v Simfoničnem orkestru Slovenske filharmonije. Kot solist, komorni glasbenik in član različnih komornih sestavov nastopa doma in v tujini (Italija, Madžarska, Avstrija, Nemčija, Francija, Češka, Poljska, Rusija, Ukrajina, Španija, Irska, Belgija, Danska, Švica, Švedska, Nizozemska, Izrael, Hrvaška, Bosna in Hercegovina, Srbija, Makedonija, ZDA, Kanada,

Brazilijska, Južna Koreja), vodi seminarje za klarinet in komorno igro (Hrvaška, Srbija, Bosna in Hercegovina, Italija, Madžarska, Belgija, Izrael, Irska, ZDA, Kanada, Brazilija) in sodeluje v žirijah mednarodnih tekmovanj. Posnel je vrsto zgoščenk: štiri samostojne solistične ter preostale, ansambelske - tri s Pihalnim kvintetom Ariart, KLARINETOVANJE s Slovenskim kvartetom klarinetov (Samozaložba, Ljubljana, 1999), FAMILY s Slovenskim sekstetom klarinetov, tri z Ansablom za sodobno glasbo MD7 in eno s PIHALNIM TRI-OM SLOVENSKE FILHARMONIJE. Od leta 2007 je dirigent in umetniški vodja Delavske godbe Trbovlje.

KONCERT OB 20.00

FLORENT SCHMITT (Francija, 1870-1958)

je bil vse svoje dolgo življenje plodovit skladatelj – zapustil je 138 opusnih števil, ki vključujejo vse zvrsti razen za opere. Težko ga je natančno opredeliti in imenovali so ga vse od konservativca do neoromantika in revolucionarja. V svoji glasbi, za katero so značilne ritmična energija, prefinjena orkestracija in tonalna harmonija, združuje svoje občudovanje do impresionizma in začetka upora proti njemu. Schmitt se je začel zanimati za glasbo šele v svojih najstniških letih. Študiral je v Nancyju in kasneje v Parizu pri Massenetu in Fauréju. Nagrado Prix de Rome je osvojil v petem poskusu, ko je bil star 30 let. Iz Rima je poslal svojo prvo mojstrovino za zbor in orkester z naslovom Psalm 47 (1904). Tri leta kasneje je napisal balet, ki ga je kasneje predelal v simfonično pesnitev La tragédie de Salome, katere nasilje je bilo precej neobičajno za francosko glasbo in je postala njegovo najbolj znano delo. Bil je član Societe Musicale Indépendante, direktor Conservatoire de Lyon in glasbeni kritik za Le Temps. Leta 1932 je kot solist nastopil v svoji Symphonie Concertante za klavir in orkester v Bostonu. Leta 1938 je bil imenovan za predsednika Societe Nationale de Musique. Druga njegova pomembna dela so bila klavirski kvintet, godalni kvartet, Sonata Libre en deux deli enchainées za violino in klavir, ter dve simfoniji, od katerih so zadnje premierno uprizorili le dva meseca pred skladateljevo smrtjo.

Dionysiaques op. 62

Florent Schmitt je za pihalni orkester napisal dve veliki deli Dionysiaques in Marche militaire, ki predstavljata njegov op. 62. Po predvidevanjih naj bi med sodelovanjem v prvi svetovni vojni prišel v stik z vojaškimi orkestri, kar ga je spodbudilo k pisanju tovrstne glasbe. Naslov dela je Schmitt povzel po orgiastičnih praznovanjih v antični Grčiji v čast boga Dioniza, boga vina, plodnosti, dramatike in drugih prijetnih stvari.

Z uporabo sakshorn družine, ki jo tretira kot godala v simfoničnem orkestru in jim v partituri tudi dodeli isto mesto, kontrabas sarrusophona, sopranino klarineta, kontrabasa ter bas saksofona je ustvaril bogato in izjemno instrumentacijo, ki predstavlja nov mejnik v smislu orkestracije za pihalne orkestre. Dionysiaques je dober uvod v poznavanje njegove glasbe, polne privlačnih tem, vabljivih zvočnosti, vseh vrhuncev, skratka izjemen zvočni spektakel, ki je še vedno izziv najboljšim pihalnim orkestrom in jo zaradi zahtevnosti le redko slišimo na koncertnih odrih. Orkester Slovenske vojske bo izvedel originalno delo v sodobnim instrumentom prilagojeni orkestraciji Felixa Hauswirtha.

KAROL PAHOR (Slovenija, 1896-1974)

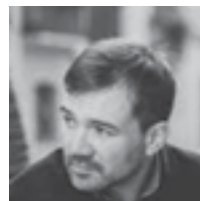
skladatelj, violinist in glasbeni pedagog, je izhajal iz Osterčeve kompozicijske šole. Po maturi je prebil 4 leta na fronti, po vojni pa je nadaljeval s študijem glasbe v Trstu, na Dunaju in v Bologni. Ko so ga italijanske oblasti pregnale iz Idrije, kjer je ustanovil glasbeno šolo, je prišel v Ljubljano in postal član opernega orkestra. Kot profesor glasbe in ravnatelj je služboval tudi v Banjaluki, na Ptuj, v Mariboru in v Ljubljani. Po drugi svetovni vojni je svojo ustvarjalnost povezal s prvina mi ljudske glasbe, še zlasti z melosi iz Bele krajine, Prekmurja in Istre. Pisal je orkestralne, komorne in klavirske skladbe, zlasti plodovit pa je bil na področju zborovske glasbe. Je Župančičev nagrajenec, za življenjsko delo na področju glasbene ustvarjalnosti pa je prejel Prešernovo nagrado.

Istrijanka

Schmittovega slovenskega sodobnika Karla Pahorja vključuje 15 plesnih miniatur v duhu istrske narodne melodike za simfonična pihala. Prvotno je bila napisana za klavir, leta 1950/51 in leta 1956 orkestrirana za simfonična pihala. V miniaturah uporablja istrsko lestvico, kjer z izvirnimi odnosom celih tonov in poltonov heksatonike ter belokranjske melodike, s plesnim pridihom in kontrastnimi tempi, samostojno tematično oblikuje vsako miniaturo.

LUIS SERRANO ALARCÓN (Španija, 1972)

je eden izmed najvidnejših španskih skladateljev. Njegova dela so bila izvedena v več kot 30 državah. Vabljen je bil k dirigiranju svojih del v številnih državah po vsem svetu, naročila pa prejema od mnogih pomembnih organizacij in skupin. Leta 2012 je Southeastern Conference Band Directors Association, konzorcij 14 univerz iz ZDA, naročil njegovo prvo simfonijo za pihalni orkester, ki je bila premierno izvedena oktobra 2013. Leta 2006 je osvojil prvo nagrado na mednarodnem tekmovanju orkestrrov v Corcianu v Italiji z delom Preludio y Danza del Alba za trobilni kvintet in simfonični orkester, in isto nagrado ponovno prejel leta 2009 za delo La Dama Centinela, s čimer je postal prvi skladatelj, ki je dvakrat osvojil to prestižno nagrado. Leta 2011 je bila skladba Duende nagrajena kot najboljša objavljena in izdana klasična skladba v okviru nacionalnih glasbenih nagrad, ki jih vsako leto podeljuje Akademija za umetnostne in glasbene vede, in veljajo za najpomembnejše glasbene nagrade v Španiji. Od leta 2011 do 2013 je bil Luis Serrano Alarcón član upravnega odbora svetovne zveze simfoničnih orkestrrov WASBE. Poleg skladanja, Luis Serrano Alarcon tudi poučuje, od leta 2015 pa razvija tudi svoj uredniški projekt, Alarcon Music.

Duende

Za leta 2011 nagrajeno sodobno kompozicijo Duende sam avtor Luis Serrano Alarcón pravi: "Izraz Duende se uporablja v flamenku in pomeni stanje navdiha in največjo možno dojemljivost, skoraj čarobnost, ki jo izvajalec doseže le v redkih primerih. Uporablja se tudi za opredelitev osebe, ki ima nekdo posebno milino, nekaj kar je težko opredeliti, ampak jo naredi drugačno od ostalih. Uporaba besede Duende kot naslov te zbirke simfoničnih preludijev, neodvisno od njenega pesniškega pomena, v glavnem temelji na dejstvu, da sem našel svoj glavni navdih za to skladbo v španski ljudski glasbi. Ob poslušanju tega dela poslušalec med drugim sliši

simfonično energijo de Fallinih partitur, intimnost Albenizovega Iberia, čarobno kitaro, ki jo igra Tomatito ali Paco de Lucía, praznično veselje Granadian Sacromonta (priljubljene četrti flamenka v Granadi), še posebej pa, in pri tem vztrajam, očitno prisotnost drugih glasbenih stilov, kot sta jazz ali latinska glasba. S tem zlitjem slogov želim na simboličen način pokazati, kje je naša španska družba danes: družba z obsežno tradicijo, a hkrati svetovljanska in sodobna skupnost, ki ne more biti v teh sodobnih časih, v katerih živimo, nič drugačna."

ORKESTER SLOVENSKE VOJSKE (ORKSV)

je bil ustanovljen leta 1996 in deluje v okviru Enote za protokol. Glasbeniki ORKSV so predani poklicni glasbeniki, večinoma diplomanti Akademije za glasbo v Ljubljani. Orkester izvaja vojaško, klasično in sodobno glasbo slovenskih in tujih avtorjev. Odgovoren je za zagotavljanje glasbenih programov na slovesnostih, protokolarnih dogodkih in proslavah v organizaciji Republike Slovenije, Ministrstva za obrambo in Slovenske vojske. Poleg tega ga poslušalci lahko pogosto slišijo na javnih koncertih pod taktirko priznanih slovenskih in tujih vojaških in civilnih dirigentov. ORKSV je sodeloval na številnih mednarodnih vojaških in glasbenih festivalih v Avstriji, Italiji, na Hrvaškem, Madžarskem, v Nemčiji, Franciji, na Danskem, v Belgiji, na Kosovu, v Makedoniji, Češki, Rusiji in ZDA. Za svoje zasluge, je orkester prejel bronasto medaljo Slovenske vojske leta 1997 in zlato medaljo Slovenske vojske leta 2006.

ANDREJA ŠOLAR

je diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani iz glasbene pedagogike in dirigiranja pri mednarodno priznanem dirigentu profesorju Marku Letonji. Študij dirigiranja na Brabants Conservatoriumu v nizozemskem Tilburgu pri profesorju Janu Cobru je uspešno zaključila s koncertom Orkestra Slovenske vojske, kjer je zaposlena kot umetniška vodja - dirigentka. Študijsko se je izpopolnjevala pri maestru G. Pehlivanianu na akademiji v Gandii v Španiji, leta 2008 je uspešno končala Senior Musician Course na School of Music v ZDA. Kot dirigentka je sodelovala z Orkestrom Slovenske filharmonije in Trobilnim ansamblom Slovenske filharmonije, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenije, Simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo, Latvijskim vojaškim orkestrom, Symphonisches Blasorchester Klagenfurt, Symphonisches Blasorchester Johann-Joseph-Fux Konservatorium Graz, Fanfarkorps Eendracht Nieuwenhagerheide, Academia Orquesta de Tavernes de la Valldigna Španija, Ansamblom za sodobno glasbo MD7 in različnimi komornimi zasedbami. Kot žirantka sodeluje v mednarodnih komisijah na tekmovanjih za pihalne orkestre v Sloveniji in Avstriji.

🕒 FANFARE OB 21.30

NEJC BEČAN (Slovenija, 1984)

Skladatelj in dirigent Nejc Bečan je po končani nižji glasbeni šoli izobraževanje nadaljeval na KGB Ljubljana (jazz saksofon) ter na Akademiji za glasbo (kompozicija in glasbena teorija), kjer je leta 2009 z odliko (summa cum laude) diplomiral v razredu Janija Goloba. Med pomembnejše skladateljske projekte in izvedbe sodijo kratki

balet *Prelude to a Kiss*, *Concerned about Saxophone*, glasba za film *Vampir* z Gorjancev, Simfonieta. Poleg orkestrskih skladb je Bečanov opus bogat tudi na področju komorne glasbe, med izvajalci pa so priljubljeni tudi njegovi aranžmaji najrazličnejših glasbenih zvrsti za orkestrske ali komorne zasedbe.

Leta 2012 je na Akademiji za glasbo zaključil študij dirigiranja v razredu Milivoja Šurbka, znanje pa poglobljal na dunajski Univerzi za glasbo in upodabljaljočo umetnost v mojstrskem razredu prof. Marka Stringerja. Leta 2014 je zasedel mesto dirigenta in umetniškega vodje Orkestra slovenske policije, s katerim redno koncertira ter izvaja glasbeno umetniške projekte.

Ljubljanski mostovi - Fanfare

1. *Zmajski most: Slavnostna otvoritev cikličnega dela pričanja s silnim maestosom, ki ponazarja moč samega zmaja kot mitološkega bitja nešteti zgodbi ter ponosno opeva mestni simbol, kateremu je zapisan prvi izmed mostov.*
2. *Mesarski most: V drugem stavku se vsebina programa kreše s samim imenom mostu. Bistvo nekoliko nežnejše predstave fanfarnega žanra se išče v ideji dejanja, s katerim je nešteto parov zaznamovalo podobo najmlajšega izmed mostov - na tisoče ključavnic, priklenjenih na tamkajšnjo ogrado nedvomno pusti pečat tako na zaljubljenih samih, kot na vsakdanjih mimoidočih.*
3. *Tromostovje: Tako kot je število "tri" zakoreninjeno v imenu Plečnikove arhitekturne mojstrovine, tako se občuti in pojavlja v vsakem glasbenem aspektu tretjega stavka. Vsebuje tako mikro tematika in makro struktura, vse skupaj pa je zaokroženo v divjem furioso scherzandu.*
4. *Šušarski most: Zadnje prečenje Ljubljanice je v slovenskem glasbenem prostoru že dolgo prepoznavno kot čudovit spomin na neko drugo obdobje, tokrat pa je v ogrinjalo svobode, zabave, brezskrbnosti, poletnega vrveža ter razposajenosti na ter v okolici mostu ovita tudi sklepna fanfara.*

TROBILNI ANSAMBEL AKADEMIJE ZA GLASBO (20/ BRASS AG /15)

je bil ustanovljen leta 2007. Nastal je iz ideje, da bodočim mladim profesionalnim glasbenikom omogoči čim več glasbenih izkušenj na koncertnih odrih doma in tudi v tujini, ter jim dati možnost, predstaviti se z zelo raznolikim programom, ki vključuje tako ansambelske kot solistične skladbe.

Delo z ansamblom 20/ BRASS AG /15 se ne omejuje samo na strokovno izvedbo programa, pač pa posveča veliko pozornost tudi samemu nastopu, izražanju in čim boljšemu prilagajanju na koncertnih odrih. Namen ansambla je pridobiti čim več mlade publike in ji pokazati veliko paleto glasbenega ognjemeta trobilnih instrumentov ter jo navdušiti za to vrsto glasbe.

KONCERT OB 22.00**PET ELEMENTOV**

Skupina štirih izvajalcev, dr. Albinca Pesek, dr. Lasanthi Maranjani Kalinga Donna, Jože Prezelj in Marjan Šijanec, bo na različnih glasbilih oz. zvočilih, kot so planetarni, kitajski, orkestrski gongi in Tam-tam, zveneče himalajske posode, indijska violina, šamanski bobni, didđeridu, različni ksilofoni, metalofoni, kordofoni, litofoini in drugo, izvajala meditativno, sprostitveno glasbo ter zdravilne frekvence. Za razliko od podobnih, že znanih zvočnih kopeli, bo ta izvedba imela koncertno dispozicijo, kjer bodo izvajalci samostojno kreirali zvok v danih modelih petih elementov, postavljenih v znane simbolne povezave, kot so zemlja, voda, ogenj, zrak in akaša (eter). Dodana zvočna vrednost bo tudi akuzmatski elektronski zvok zdravilnih frekvenc, različnih zvokov narave in ostalih, generiranih s pomočjo originalnega računalniškega programa avtorja Marjana Šijanca.

Koncept izvajanja meditativne, sprostitvene glasbe je zagotovo star toliko kot človeštvo samo, saj terapija z zvokom pomeni aplikacijo zvočnih frekvenc z namenom zdravljenja in s ciljem, da posameznika spet privede v harmonično stanje uma, telesa in duha. Na številnih področjih rehabilitacije, kot je fizična, čustvena, kognitivna in socialno potreba posameznika, se terapija z glasbo uporablja v različnih okoljih zdravstvenih ustanov, terapevtskih centrih in podobno, vendarle je vidna tudi njena koncertna pojavnost, predvsem v delovanju velikih mojstrov, kot so svetovno znani gong mojster Don Conreaux. Njegova učenca sta tudi dva člana ansambla, in sicer, dr. Albinca Pesek in Marjan Šijanec.

NEDELJA, 27. september 2015 ob 11.00, Ljubljana

MoTA Point, Gosposvetska 12

V sodelovanju z MoTA- Muzej tranzitornih umetnosti

CHARLEMAGNE PALESTINE: ArtistTalk

Pogovor z legendarnim skladateljem, Charlemagneom Palestineom o njegovem delu in projekcija njegovih zgodnjih video del na meji med perfromansom, ritualom in intenzivno audiovizualno izkušnjo.

Charlemagne Palestine je v sedemdesetih posnel serijo videov, skozi katere je na sledi svoji glasbi in preko performansa raziskoval in premikal meje lastnih psihičnih in fizičnih zmogljivosti. Priča smo svojstvenim ritualom in pretanjenim, a obenem surovim zvočnim in prostorskim študijam, v jedru katerih je Charlemagnevo telo v skrajnih mejah giba in glasu, občasno na meji nasilja. Palestine lastno resoniranje telesa vtira v resonanco prostora. Ta postane prostor intenzivnih silnic, ki vejejo iz slike, slednjo pa performer uporablja kot svojstven podaljšek, oziroma del lastnega telesa. Te silnice se skozi ritual, ponavljajoče napeve in opojne tone ter rapidno gibanje vpenjajo v skrajna duševna stanja, ki se preko slike razpirajo našemu pogledu. Včasih je Charlemagnov pogled hkrati naš, včasih pa nas agresivno in direktno nagovarja. Charlemagne Palestine podvaja naš pogled, obenem smo obiskovalci in soudeleženci, hkrati pa vstopa v naša telesa preko predirnega zvoka in nas tako vodi v lasten svet opojnosti, tesnobe in bolečine.

Program:

Body Music I, 1973-74, 12:54 min

Dark Into Dark, 1979, 19:28 min

Ritual In The Emptiness, 2001, 12:04 min

NEDELJA, 27. september 2015 ob 20.00, Ljubljana**Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine****OTVORITVENI KONCERT****Simfonični orkester RTV Slovenija****dirigent: Simon Krečič****solisti: YongYin Zhang - erhu*, Jože Kotar - klarinet,****Simon Klavžar - marimba****1. Helena WINKELMAN** (Švica)BANDES DESSINÉES: Hommage à George Antheil
za godalni orkester (2012) 15'**2. Ivo PETRIČ** (Slovenija)

INTEGRALI V BARVI: Zvočna razmišljanja ob Kosovelovi poeziji (1968) 20'

1 – *ves svet je kakor v modrino potopljen*2 – *večerno sonce je kakor z zlatom stkan mrliški pajčolan*3 – *nate mislim, ki si odšla kot bel labod preko rdečih voda*4 – *sonce na trati, kako je zeleno!*5 – *sivo od ulic, sivo od kamna je moje srce*6 – *na zlati mozaik grobišča sije bleščeče rdeča zarja*7 – *v mojem srcu je črno ogledalo***3. Claude LEDOUX** (Belgija)CROSSING EDGES *za erhu in orkester* (2013/2014) 17'**4. Božidar KOS** (Slovenija)SPECTRUM *za bas klarinet, marimbo in orkester* (2014) 12'**5. Primož RAMOVŠ** (Slovenija)

PER ASPERA AD ASTRA (1991) 17'

6. Nicolai WORSAAE (Danska/NMS kandidat)

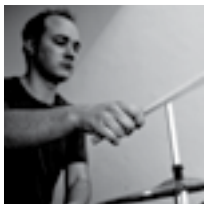
EIGHT AND A HALF PINT (2012) 8'45"

* Nastop solistke je podprla organizacija Forum des Compositeurs

*Simfonični orkester
RTV Slovenija*

*Simon Krečič
YongYin Zhang
Jože Kotar
Simon Klavžar*

HELENA WINKELMAN (Švica, 1974)

se je rodila v glasbeni družini, očetu, ki je bil nizozemsko-italijanski flavtist in materi, švicarski harfistki. Po tem, ko je že v mladih letih zmagovala na državnih in mednarodnih tekmovanjih v violini, se je zadnja leta izoblikovala v skladateljico z lastnim glasom. Po študiju violine in začetku solistične kariere je med enoletnim bivanjem v New Yorku pričela redno pisati glasbo.

Ko se je vrnila v Švico, je vpisala študij kompozicije na bazelski Akademiji za glasbo pod mentorstvom Rolanda Moserja (diploma 2003-2007) in avstrijskega skladatelja Georga Friedricha Haasa.

V obdobju 2008-2009 je z namenom posvetiti se izključno pisanju glasbe preživela leto dni v Londonu, kar ji je omogočila štipendija fundacije Landis & Gyr. Leta 2012 ji je Kanton Schaffhausen priskrbel delovno namestitev v Berlinu. Od leta 1998 Helena živi in dela kot svobodna violinistka in skladateljica v Bazlu v Švici.

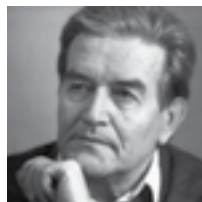
Bandes dessinées: Hommage à George Antheil

je zelo zabavna in virtuozna skladba o treh lačnih živalih. Temelji na risbi, ki sem jo skicirala v desetih minutah za godalni trio, ki ga sestavljajo moji prijatelji iz Amsterdama. Ti so prosili občinstvo za slikovne partiture, nato pa so na njihovi podlagi improvizirali. Vedela sem, da bom nekega dne napisala večjo skladbo na podlagi te skice.

Ko sem bila v Berlinu, sem od festivala Musica femina München dobila naročilo za skladbo, ki bi jo decembra 2012 krstno izvedel Münchenski komorni orkester z Alexandrom Liebreichom kot dirigentom (München Bismarcksaal). Zaradi pomanjkanja časa za vaje smo morali posamezne dele izločiti in mislila sem, da bo skladbo nemogoče igrati, zlasti zaradi hitrih tempov in jazzovskih prvin. Skupine (godala so glede na živali razdeljena v tri skupine) morajo biti ritmično tesne kot big band. Glasbeni značaj skladbe spominja na odlične skladbe za risane filme o Miki Miški in njenih dogodivščinah, vrhunec pa sestavlja več spektralnih akordov, zaradi česar najdejo v glasbi mesto tudi mikrotoni.

IVO PETRIČ (Slovenija, 1931)

Je leta 1958 diplomiral iz kompozicije in dirigiranja na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letih 1962-1982 je vodil ansambel Slavko Osterc, s katerim je gostoval na koncertih, festivalih in snemanjih širom Evrope. Deset let je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev, med leti 1970-2002 pa je bil vodja založniške hiše Edicije DSS. V letih 1979-1995 je bil umetniški vodja Slovenske filharmonije. Živi v Ljubljani, ustvarjalen in poln energije aktivno deluje v slovenskem glasbenem prostoru.

Ustvarjalni opus skladatelja Iva Petriča krasijo mnoga orkestralna, komorna in solistično-instrumentalna dela, ki so nastala v obdobju med leti 1952, pa vse do danes; skupno preko 200 skladb za najrazličnejše sestave, kar izpričuje redko ustvarjalno energijo.

Petrič je za svoje skladbe in poustvarjalno delovanje prejel številne nagrade in odlikovanja, med drugim v Sloveniji Kozinovo in Župančičevo nagrado, v tujini pa prve nagrade na tekmovanjih na Poljskem, ZDA in Španiji. Slovenska filharmonija ga je ob svoji 100-letnici imenovala za častnega člana.

Integrali v barvi: Zvočna razmišljanja ob Kosovelovi poeziji

Skladba je nastala v srečnem ustvarjalnem obdobju, ko sem počasi zapuščal klasični notni zapis in se vse bolj predajal raziskovanju neizmernih možnosti svobodnega aleatoričnega zapisa. Predvsem mi je ta način odkrival izjemno zanimive možnosti barvnega oblikovanja zvoka. Skladba je nastajala v času od 28. maja do 9. julija 1968. Osnovno idejo sem poiskal v poeziji Srečka Kosovela, ki je v tistem času ob natisu njegovih Integralov vzbudila izjemno renesanso njegove poezije. Poleg izbora njegovih verzov v moji kantati "Pesem življenja", sem uglasbil tudi serijo njegovih pesmi za glas in klavir. Integrale v barvi sem zasnoval kot sosledje sedmih stavkov, ki s svojimi barvnimi vzdušji vodijo od vzhičenja do popolne resignacije. Kratki Kosovelovi verzi, ki vsebujejo poleg razpoloženja tudi barvne odtenke, so na začetkih stavkov kot moto tudi napotilo za izvajalca. Skladba je zasnovana precej komorno, saj v mnogih stavkih prevladujejo izraziti soli posameznih instrumentov, zvok celega orkestra pa kontrastno dopolnjuje gradnjo celotnega ciklusa. Skladba je nastala po naročilu orkestra RTV Ljubljana, krstil pa jo je 9. aprila 1969 njen dolgoletni šef-dirigent Samo Hubad - veliki prijatelj slovenskih skladateljev. Orkester je za tem gostoval na festivalu

Štajerska jesen v Grazu in tam sem bil deležen pikrih pripomb kritikov in muzikologov, da se z glasbo ne da izraziti barv...

CLAUDE LEDOUX (Belgija, 1960)

Skladbe Claudea Ledouxa kažejo pristop, ki se naslanja na glasbeno sintezo, da bi izrazil mnogotere lastnosti našega fragmentiranega sveta. To spodbuja skladatelja k ukvarjanju z zvočnimi introspekcijami s pomočjo tehnologije (odraz raziskovanja elektronske glasbe). Zanimanje za azijsko glasbo ga je vodilo k raziskovalnemu delu, ki ga je opravil v Indiji, Kambodži, Vietnamu, Indoneziji in na Japonskem, da bi se naučil tamkajšnje tradicionalne umetnosti in razmislil o razmerju med izvajalcem in njegovim/njenim inštrumentom. V svojem glasbenem delu nato napravi sintezo vseh elementov v zvočno razkošnem okolju, pri čemer želi ponovno priklicati enotno občutenje melodije in emocije, kot ga je okušal ob srečanju različnih imaginarnih kultur.

Claude Ledoux je tudi profesor na Visokem nacionalnem konservatoriju za glasbo in ples (CNSM) v Parizu in na Arts2 v Belgiji. Nedavno je bil gostujoči profesor na Univerzi Campinas v Braziliji, povabilo pa je dobil tudi s Konservatorija v Šanghaju. Od januarja 2005 je član Kraljeve belgijske akademije.

Crossing Edges

V tej skladbi si predstavljam glasbo, ki ima nekatere "robove", ki se križajo in prekrivajo kot v prikazih 3D geometričnih figur v dveh dimenzijah. V moji glasbi zato ta koncept odraža imaginarno potovanje kot nihanje med sanjano Kitajsko in domišljijo Zahoda.

*Poleg tega so me pogovori z dolgoletno prijateljico in slikarko Liu Shu-Tsin o ostankih kitajske misli v grafičnih prikazih njenih novejših slikarskih del navedli na idejo formalnega procesa v skladbi *Crossing Edges*. Z glasbenega vidika to rezultira v dve ekspresivni stanji, ki se izmenjujejo od začetka do konca skladbe: eno melodično, horizontalno in ciklično, mehko in zasanjano, ki izrablja resonance posameznih primerov iz kitajske tradicionalne glasbe, drugo živahno in energično, osvetljujoč kvalitete erhuja skozi harmonska sosledja, ki izvirajo iz analize zvočne barve samega inštrumenta.*

*Skladba *Crossing Edges* je posvečena Lu Yiwenu.*

BOŽIDAR KOS (Slovenija, 1934-2015)

je bil skladatelj, pedagog in teoretik. V Sloveniji je študiral violončelo, klavir, glasbeno teorijo in strojništvo, dejaven je bil tudi kot jazzist in aranžer po vsej Evropi, nato pa se je leta 1965 preselil v Avstralijo, kjer je študiral kompozicijo z Richardom Mealejem na Univerzi v Adelaidi. V Darmstadtu v Nemčiji je obiskoval predavanja G. Ligetija, B. Ferneyhougha, M. Kagela in C. Halffterja iz kompozicije in glasbene analize. Poučeval je na Torrens College of Advanced Education, na Univerzi v Adelaidi in Konservatoriju za glasbo v Sidneyu, kjer je bil predstojnik oddelka za kompozicijo in glasbeno tehnologijo do leta 2002. Od leta 2008 je živel v Sloveniji in bil redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Ker je deloval pretežno v orkestrskih in komornih glasbenih žanrih, je Kos pisal glasbo, ki raziskuje razmerja med glasbeno obliko, harmonijo, zvočno barvo in teksturo. Svoj slog je našel v skrbno strukturirani

in harmonsko občutljivi glasbi, osnovani na harmonskih in subharmonskih spektrih, ki vključujejo mikrotone različnih veličin.

Spectrum

Naslov se nanaša na harmonski ali alikvotni spekter, ki je osnova za vertikalno organizacijo tonske višine v tem delu. Glasbeni material je preslikan na harmonski spekter 32 alikvotnih tonov. Vsaka naslednja plast glasbene snovi je preslikana na spekter z drugačnim osnovnim temeljnim tonom in na ta način ustvarja sosledje nepopolnih ali pomanjkljivih spektrov, od katerih vsak pripada drugi osnovi. Ta kompozicija temelji na zgodnejšem delu z istim naslovom za bas klarinet, marimbo in trak, v katerem sestoji gradivo za trak iz čistih alikvotnih tonov na eni strani in kompleksnih zvokov FM na drugi. Alikvotni toni so v popolnem harmonskem razmerju drug z drugim, organizacija zvokov FM pa temelji na kromatično uglašnem spektru in tako ustvarja določeno neskladje med sistemoma. Pričujoče delo je zasnovano na tem istem sistemu, pri čemer nekateri instrumenti v orkestru igrajo tonsko gradivo v višini, ki pripada harmonskemu spektru, drugi pa gradivo, ki pripada kromatično uglašnemu spektru. Temu ustrezno se neskladje pojavi tudi med višino tonov, ki jih igra bas klarinet in tistimi, ki jih igra marimba.

PRIMOŽ RAMOVŠ (Slovenija, 1921-1999)

Študij kompozicije je leta 1941 končal v razredu Slavka Osterca na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kasneje se je izpopolnjeval še v Sieni in v Rimu (Alfredo Casella). Študiral je tudi klavir in za ta instrument je zložil tudi svojo prvo skladbo, v Mozartovem stilu in v tonaliteti G dur. Prvo službo je leta 1945 dobil kot delavec knjižnice SAZU v Ljubljani, leta 1952 pa je postal njen predstojnik. Med leti 1948 in 1964 je poučeval na Ljubljanskem glasbenem konservatoriju.

Ramovševa glasbena zapuščina je velikanski skladateljski opus. Njegove začetne kompozicije so nastale v duhu neoklasicizma, kasnejše pod vplivom ekspresionizma in serialne glasbe. Končno pa je Ramovš začetnik slovenske glasbene avantgarde. Bil je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, za svoje življenjsko delo pa je leta 1983 prejel Prešernovo nagrado.

Osebnostno optimističen in vedrega duha je skladbe spisal za vsakogar, ki ga je za to zaprosil. Deloval je tudi kot orglavec v Frančiškanski cerkvi v Ljubljani, bil je planinec in krepkega zdravja vse do smrti.

Per Aspera ad Astra

Čeprav je Primož Ramovš svojo glasbeno ustvarjalnost razumel izrazito abstraktno je več svojih del skomponiral na podlagi osebnega doživetja. Ni nenavadno, da prav ta dela predstavljajo Ramovša v najboljši luči saj izžarevajo dodatno vsebinsko moč in se ne napajajo zgolj na tehnično-muzikalni ravni, ki utegne biti pri skladatelju zavoljo njegovega obilnega opusa večkrat tudi rutinsko suha. Simfonična skladba Per aspera ad astra (Od trnja do zvezd) je nastala leta 1991 in je posvečena slovenski osamosvojitvi od Jugoslavije. V glasbi se pojavljajo za skladatelja značilne zvočne agresije kot simboli napada okupatorjev z nekaj onomatopoetskih prvin (sirena, govorica orožja), temu pa kontrastirajo pretanjena zvočna intima ter proti koncu občutki navdušenja, ki so predstavljeni v obliki silovitega naraščanja trobilnega zvoka kot slavnostnih fanfar. (Črt Sojar Voglar)

NICOLAI WORSAAE (Danska, 1980)

je eden vidnejših mladih skladateljev na Danskem. Leta 2009 je zaključil skladateljski študij na Kraljevi danski akademiji za glasbo. V obdobju 2008–2009 je vpisal podiplomski študij pri Beat Furrer na Visoki šoli za glasbo in upodabljajočo umetnost v Grazu.

Nekatera njegova zgodnejša dela so bila opisana kot lirična, novejša pa s pridevniki, kot sta neposreden in ekspresiven. Worsaae se v temelju prepoznava v pripovedni obliki klasične glasbe, toda v zadnjih nekaj letih se je še nekoliko oddaljil od liričnega in pripovednega in se odločneje obrnil proti modernizmu.

Skupaj s skladatelji Simonom Løfflerjem, Christianom Winther Christensenom in Reginom Petersenom je Nicolai Worsaae ustanovil umetniški kolektiv Dygong. Kot skupina so poznani po svojih eksperimentih, v katerih sodobno glasbo predstavljajo v novih kontekstih in potiskajo čez rob, tja, kjer se poraja nova glasba.

Eight and a Half Pint

je neke vrste študija interakcij med glasbenimi, vizualnimi in psihološkimi plastmi, ki se skupaj nanašajo na sam ustvarjalni proces. Naslov bi lahko razdelili v tri manjše pomene: "Osem" se navezuje na glasbeni material, izposojen iz Beethovnovе Osmе simfonije – ta tvori osnovno strukturo skladbe. "Osem in pol ..." se nanaša na znani Fellinijev film iz leta 1963, ki ni le povezava do vizualnega dela skladbe, temveč kaže tudi na zapletenost procesa, v katerega sem bil vpet pri pisanju skladbe. Podobno kot je glavni lik v Fellinijevem filmu filmski režiser, ki ne zmore dokončati svojega projekta, sem sam protagonist v svojem domačem videu, umetnik, ki občuti pomanjkanje ustvarjalne moči in navdiha. Steklenice piva, ki jih popije, da bi se izognil soočenju s problemom, prekrivajo že celo mizo v domačem delovnem kotičku. To pa vodi k zadnjemu delu naslova, "... in pol pinte" – vsakodnevni izraz, ki se uporablja v pubih –, ki prida kanček ironične distance do sicer dokaj resne glasbene umetnine, ki jo tipično predstavi simfonični orkester.

SIMFONIČNI ORKESTER RTV SLOVENIJA

je v svojih šestdesetih letih ustvarjanja zapustil globoko sled v slovenskem glasbenem življenju, ki ga s svojim obstojem in delovanjem pomembno sooblikuje.

Od ustanovitve dalje so njegova temeljna dejavnost studijska in koncertna snemanja za nacionalni glasbeni arhiv, ki je na voljo radijskim in televizijskim programom. Orkester izvaja zanimiv in pester koncertni program, s katerim privablja raznovrstno občinstvo. Njegov repertoar predstavljajo skladbe svetovne glasbene zakladnice vseh umetnostnih obdobij, antologije in krstne izvedbe slovenskih glasbenih ustvarjalcev, v tretjem tisočletju pa je širok krog poslušalcev pridobil še s koncerti orkestrirane popularne glasbe, ki jo večinoma izvaja skupaj z najvidnejšimi ustvarjalci in poustvarjalci domače estrade. Je slovenski profesionalni glasbeni ansambel z najobširnejšo diskografijo.

SIMON KREČIČ

je zaključil študij klavirja na ljubljanski Akademiji za glasbo kot zadnji diplomant prof. Acija Bertonclja, julija 2005 pa podiplomski študij klavirja na visoki umetniški šoli v Bernu v razredu prof. Aleksandra Madžarja. V času študija klavirja v Švici je začel študirati še dirigiranje v razredu profesorja Dominique-a Roggen-a. Septembra 2012 je z baletno premiero SNG Opera in Balet Ljubljana diplomiral iz dirigiranja v razredu prof. Milivoja Šurbka. Novembra 2008 je na mednarodnem dirigentskem tekmovanju v italijanskem Grossetu prejel tretjo nagrado ter dirigiral orkestru „Città di Grosseto“ na zaključnem koncertu nagrajencev. Od marca 2009, ko je dirigiral koncert v okviru slovenskih glasbenih dni, je Simon Krečič redni gost Orkestra Slovenske filharmonije.

Zadnjih nekaj let je veliko sodeloval z Orkestrom RTV Slovenija ter bil v sezoni 2012/2013 tam tudi redno zaposlen. Prepoznaven je tudi kot dirigent sodobne glasbe. Izvedel je številne skladbe pomembnih sovenskih in tujih še živečih skladateljev. Od decembra 2013 je umetniški direktor Opere SNG Maribor.

YONGYIN ZHANG

Mlada erhuistka Zhang Yongyin se je rodila leta 1989 v Tianjinu na Kitajskem. Študirala je erhu, tradicionalni godalni inštrument pod mentorstvom ene najslavnejših kitajskih umetnic na tem inštrumentu, Song Fei. Leta 2015 je magistrirala na Kitajskem konservatoriju za glasbo, trenutno pa poučuje erhu na Konservatoriju za glasbo v Zhejiangu. Na številnih tekmovanjih je dosegla izjemne uspehe. Pogosto je sodelovala s simfoničnim orkestrom iz Tianjina ter Pekinškim simfoničnim orkestrom in Kitajskim nacionalnim simfoničnim orkestrom, in koncertirala v Pekingu, Šanghaju, Hongkongu, Tokiu, Sydneyu, na Tajvanu in drugod. Njen slog igranja so označili kot nepretenciozen in čustven, izbran in zrel. Poleg tega, da je prenašalka bistva izvajanja kitajske tradicionalne glasbe, premore Zhang Yongyin visoko raven interpretativnih in tehničnih veščin za izvajanje sodobne glasbe. Je izjemna erhuistka, vrhunsko pa obvlada tudi druge kitajske različice violin, kot so gaohu, zhonghu, banhu, jinghu itd., in pomembno izstopa med mladimi kitajskimi izvajalci.

JOŽE KOTAR*Glej stran 28***SIMON KLAVŽAR**

je študiral v Frankfurtu pri Ensemble Modern in v Münchenu pri Petru Sadlu, trenutno pa poučuje tolkala na Konservatoriju za glasbo v Ljubljani ter koncertira in sodeluje s priznanimi umetniki in sestavi (Ensemble Modern, Wolfram Winkel, Peter Sadlo, Stefan Hussong, Bruce Hamilton, Vito Žuraj...). S tolkalnim duom Drumartica koncertira in predava v ZDA, Rusiji in po Evropi. Je prejemnik študentskih Univerzitetne in Akademске Prešernove nagrade. Leta 2009 je v kategoriji duo prejel 2. ter nagrado občinstva na tekmovanju v Luksemburgu (IPCL), nato še 1. nagrado na tekmovanju PENDIM v Plovdivu. 2012 je prejel 1. nagrado na tekmovanju Salieri-Zinetti v Veroni, nagrado publike na tekmovanju za komorno glasbo Almere ter 1. nagrado na Kulturkreis Gasteig. Je prejemnik nagrade občinstva na koncertu v Carnegie Hallu leta 2010, koncertiral pa je med drugim na Ljubljanskem Festivalu, festivalih Mecklenburg-Vorpommern, Rheingau, Movimientos Wolfsburg, Musical Olympus in Klangspuren in je zastopnik za tolkala Adams, palice Innovative Percussion in male bobne Manic Drum.

PONEDELJEK, 28. september 2015, Ljubljana

 ODDLEK ZA
 MUZIKOLOGIJO
 50 LET

Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, modra soba

V sodelovanju z Oddelkom za muzikologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

Med univerzalnim in lokalnim: od modernizma k postmodernizmu
Mednarodni muzikološki simpozij, posvečen 80-letnici skladateljev Vinka Globokarja in Lojzeta Lebiča

⌚ 9.00

Pozdravni nagovori

Dr. Gregor Perko (prodekan Filozofske fakultete)

Akad. dr. Jože Krašovec (podpredsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti)

Vesna Venišnik (predsednica Slovenskega muzikološkega društva)

⌚ 9.30 – 10.45

Modernizem – postmodernizem – globalizacija? (vodja: Gregor Pompe)

Vabljen predavanje I: Nikša Gligo, Globalizacija in/ali pluralizem. Kaj pa glasba, njeni slogi, tehnike in ... muzikologija?

Nathan Thompson, Naravni sistemi v eksperimentalni glasbi

⌚ 11.00–12.30

Osnove modernizma (vodja: Matjaž Barbo)

Manuel Farolfi, "Zavest o času", "odgovarjajoča preteklost", "novi začetek": kanoni modernizma v delih Pierra Bouleza 1948–1952

Lai Hei Yeung John, Odprta oblika in organizacija tonskih višin v Boulezovi Tretji klavirski sonati, "Constellation"

Ka-man Choi, Igra différence v Kaglovi skladbi Anagrama (1957–1958): novi načini interakcije med glasbo in besedilom

⌚ 14.30–16.00

Minimalizem (vodja: Nikša Gligo)

Jūlija Jonāne, Od modernizma k postmodernizmu: spreminjanje in soodvistnost dveh slogov v kontekstu glasbenih del svetih minimalistov

Marija Masnikosa, Minimalizem in postminimalizem v srbski glasbi: sobivanje namesto sosledja

Kjell Skyllstad, Skica neohumanizma. Arne Nordheim in Salvatore Quasimodo

⌚ 16.15–18.00

Postmodernizem in popularna kultura (vodja: Kenneth Gloag)

Owen Hubbard, Očetomor ali pluralizem?: (post)modernost, globalizacija in protikulturna estetika v glasbi Stockhausna in skupine Can, 1963–1975

Richard Duckworth, Laibach vs. The Beatles: „Let it be“ in postmoderno predruženje modernistične klasike

Hui Ka Chun Ernest, Zvočni prikaz kulturne raznolikosti: jazz-fusion skupina SIU2 iz Hong Konga

PONEDELJEK, 28. september 2015 ob 16.00 Ljubljana**Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine****Pihalni kvintet Slowind**

Aleš Kacjan - flavta, **Matej Šarc** - oboa, **Jurij Jenko** - klarinet,
Paolo Calligaris - fagot, **Metod Tomac** - rog

&

Slovenski tolkalni projekt (SToP)

Dirigent: Steven Loy

Barbara Kresnik, Marina Golja, Matevž Bajde, Amir Korošec,
Franci Krevh, Tomaž Lojen, Davor Plamberger, Dejan Tamše

1. Xiaozhong YANG (Kitajska)

CLOUD CLUSTER za pet tolkalistov (2012) 10'

I-Drift

II-Assemblage

III-Surge

IV-Scattering

2. Vassilis BAKOPOULOS (Grčija)

WIND QUINTET No. 1 (2012) 10'

3. Larisa VRHUNC (Slovenija)

HITROST RAZPADANJA za dva rogova in dva tolkalca (2013) 9'48"

Jože Rošer - rog, **Boštjan Lipovšek** - rog

4. Sunleif RASMUSSEN (Ferski otoki)

MOTION/EMOTION za pihalni kvintet (2011) 10'

Motion 1

Emotion 1

Motion 2

Emotion 2

Motion/Emotion

5. Peter ADRIAANSZ / Maarten ALTENA (Nizozemska)

TWOMB: For John Cage za sekstet tolkalistov (2012) 10'

6. Corrado ROJAC (Slovenija)

CLICHÉS za pihalni kvintet (2003) 6'

7. **Jacob GOTLIB** (ZDA/NMS kandidat)
PORTRAIT SEQUENCE: Blanching Out za *tolkalni duet* (2012) 9'
8. **Chris HUNG** (Hongkong)
VIBRANT CITY za *pet tolkalistov* (2014) 8'

Pihalni kvintet Slowind

SToP

YANG XIAOZHONG (Kitajska, 1960)

je profesor na sečuanskem Konservatoriju za glasbo in vodja oddelka za kompozicijo. V svoji karieri je bil prof. Yang dobitnik nagrade za najboljša dela Oddelka za centralno propagando, nagrado za odličnost ministrstva za kulturo, nagrado Zlati zvonec Kitajskega glasbenega združenja in nagrado za pedagoške dosežke ljudske oblasti v provinci Sečuan. Bil je glasbeni vodja številnih nacionalnih kulturnih dogodkov in bil večkrat nagradjen s strani kitajskega Ministrstva za izobraževanje, Državnega radia, filma in televizije, prejel pa je tudi številne nagrade na tekmovanjih iz kompozicije in ocenjevanjih umetniških del na Kitajskem in v tujini. Njegovo glasbo izvajajo po vsem svetu v številnih državah in regijah Evrope, Amerike, Avstralije in Azije.

Cloud Cluster

je poskus opisati naravni pojav potujočih oblakov, zato kompozicija izrablja dinamični glasbeni stil kot tudi ekspresivno intenzivnost in bogato zvočno barvo tolkal. Prelivanje, prekinjanje, kopičenje in drobljenje so jeziki štirih oblik, v katerih so bili zloženi štirje deli – I-Drsenje / II-Zbiranje / III-Rast / IV-Razpršitev, ki evocirajo oblikovanje, spreminjanje in razkroj oblakov.

VASSILIS BAKOPOULOS (Grčija, 1940)

je po poklicu inženir kemije. V petdesetih letih 20. stoletja je študiral kitaro, nato pa bil v šestdesetih letih kitarist v znani pop/jazz skupini. V naslednjih dveh desetletjih je študiral jazz, v devetdesetih letih pa se je osredotočil na spoznavanje klasične glasbene teorije, harmonije, kontrapunkta, kompozicije in orkestracije. Bakopoulos je pričel leta 1998 ob pomoči sodobne računalniške tehnologije za glasbo komponirati klasično glasbo in jazz. Leta 2003 je na Oddelku za glasbene študije na Aristotelovi Univerzi v Thessaloniki vpisal študij kompozicije, harmonije, kontrapunkta, fuge in orkestracije. Diplomsko iz kompozicije je prejel leta 2009 in postal član Zveze grških skladateljev leta 2011. Prejel je tudi vrsto nagrad na tekmovanjih iz kompozicije.

Wind Quintet No. 1

Ta skladba pripada temu, čemur pravimo "absolutna glasba", tj. ne pripoveduje določene zgodbe in se ne naslanja na specifične podobe, torej ni "programske" narave. Vendar pa takšna glasba – kot vsaka druga – zbuja občutenja, ki so lahko pozitivna ali negativna, med drugim glede na teksturo. V svojem delu skuša skladatelj občinstvu prenesti pozitivna čustva, da bi vsaj za čas trajanja skladbe poslušalcu izboljšal kvaliteto življenja in mu morda olajšal tesnobo in obup, ki ju prinaša vsakdan. S tehničnega vidika temelji skladba na preprosti melodični durovi lestvici in iz nje izhajajoči harmoniji, poleg tega pa so v njej uporabljene tudi nekatere kompozicijske tehnike 20. stoletja.

LARISA VRHUNC (Slovenija, 1967)

je diplomirala iz glasbene edukacije in kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani (1993) in zaključila svoj podiplomski študij kompozicije na Konservatoriju za glasbo v Ženevi, na Visokem državnem konservatoriju za glasbo in ples v Lyonu in Akademiji za glasbo v

Ljubljani. Med leti 1995 in 1998 je poučevala na ljubljanski Akademiji za glasbo, od leta 2000 pa je docentka in predavateljica glasbenoteoretičnih vsebin na Oddelku za muzikologijo Filozofske fakultete v Ljubljani. Za svoje kompozicije je prejela že številne pomembne nagrade in priznanja, v zadnjih letih pa se posveča tudi glasbenemu raziskovanju.

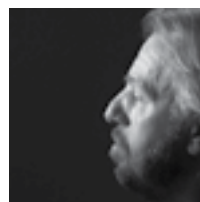
Hitrost razpadanja

Navidih za skladbo Hitrost razpadanja je istoimenska pesem Borisa A. Novaka (iz zbirke Mojster nespečnosti, Mladinska knjiga, Ljubljana 1995). Tako pesem kot skladba se ukvarjata z vprašanji razkroja, (strašljive) hitrosti tega procesa in razsežnosti časa. Skladba sledi obliki zvočne pokrajine v tej pesmi, ki vsebuje jasno opredeljivo glasbeno logiko, obenem pa naslavlja družbene razmisleke o osebnih vrednotah in pozicijah.

SUNLEIF RASMUSSEN (Ferski otoki, 1961)

se je rodil na Sandoyu. Ferski otoki ter severnoatlantsko okolje in nacionalnost so ključni za razumevanje njegove čutne glasbe, ki nosi neizbrisljiv pečat vetra, sipin, morske lymске trave in vseprisotnega Atlantskega oceana.

Glasba Sunleifa Rasmussena se morda ne zdi inherentno ferska, toda globoko v glasbeni strukturi je mogoče najti sledi dediščine ferskih ljudskih pesmi, razgrajenih in ponovno zgrajenih v obliki glasbene zakladnice not – not, ki bi jim lahko rekli Rasmussenove lastne, in nove, čeprav hkrati ohranjajo povezavo s fersko tradicijo in zgodovino. Je prejemnik številnih nagrad, med drugim prestižne Nordic Council Music Prize. Komponira za različne vrste ansamblov, zborov in orkestrrov, njegovo glasbo pa izvajajo po vsem svetu.

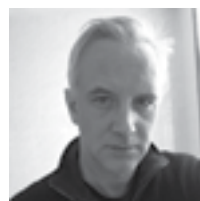
Motion/Emotion

Ideja za skladbo je preprosto v raziskovanju dveh pojavov, giba in emocije, ki ju vidim kot glavna pojava v glasbi. Prvi in tretji stavek sta kot dva različna glasbena stroja, ki se imenujeta Gib 1 in Gib 2.

Drugi in četrti stavek sta drugačna emocionalna izraza in se imenujeta Emocija 1 in 2. Peti stavek z imenom Gib/Emocija je kompakten, vibrirajoč finale, v katerem se prepletajo elementi iz predhodnih stavkov.

PETER ADRIAANSZ (Nizozemska, 1966)

se je rodil v Seattlu. Študiral je kompozicijo na konservatorijih v Haagu in Rotterdamu in se učil pri skladateljih, kot so Louis Andrieszen, Brian Ferneyhough in Peter-Jan Wagemans. Za Adriaansa je značilen sistematičen, raziskovalno usmerjen pristop h glasbi – pristop, v katerem so zvok, struktura in slišna matematika osrednje sestavine. V zadnjih letih je mogoče opaziti povečano zanimanje za prožnost, spremenljivost oblik in še posebej mikrotonsko refleksijo. Slednje je med drugim vodilo skladatelja do več obsežnih skladb za razširjene zasedbe (npr. *Prana*, 2007; *Music for Sines, Percussion, Ebows & Variable Ensemble*, 2008 in trije *Vertical Swells*, 2010), dela za orkester in glasove (*Anekaabahudaravaktranetram*, 2007; *Verdichtingen*, 2009), dve razširjeni seriji, ki temeljita na prostorski harmoniji (*Structures I-XVI*, 2005) in mikroakustiki (*Waves 1-13*, 2008) kot tudi

na mnogih (elektro)akustičnih delih po naročilu. Danes poučuje kompozicijo na Kraljevem konservatoriju v Haagu.

MAARTEN ALTENA (Nizozemska, 1943)

je najprej študiral kontrabas na Amsterdamskem konservatoriju, kasneje (1980-85) pa se je zasebno izobraževal v kompoziciji pri Robertu Heppenerju. Začel je kot improvizator, leta 1980 pa je osnoval skupino Maarten Altena Ensemble, za katero je napisal številne skladbe. Poleg tega je skladal za različne druge sestave, soliste in orkestre ter pisal scensko glasbo in glasbo za gledališče in ples. Altena je s svojim ansamblom nastopal po Evropi, Združenih državah, Mehiki, Rusiji in na Japonskem, sprva kot kontrabasist, od leta 1997 pa bil le še umetniški vodja, in sicer do leta 2005, ko se je po 25 letih poslovil od tega mesta in se popolnoma posvetil komponiranju. Od leta 2012 dela na komorni operi *The Shadow*, ki nastaja za Slagwerk Den Haag po predlogi H. C. Andersena z libretom Franka Vande Veireja. Medtem je nastalo več novih del, med drugim *David's Koraal* (2014) za big band in *Seven Short Pieces* (2014) za blokflavte.

TWOMB for John Cage

Skladba TWOMB za Johna Cagea, ki sva jo napisala skupaj s skladateljem Maartenom Alteno, ima posebno mesto med mojimi deli. Ne le zaradi očitnih težav pri pisanju skladbe skupaj z nekom drugim, temveč tudi zato, ker je ta oseba moj tesni prijatelj. Ko sva se lotevala skladbe TWOMB (izgovarja se kot kombinacija besed "two" (slo. dva) in "tomb" (slo. grob), sva namevala napisati delo, v katerem bi bilo avtorstvo čim bolj neizsledljivo. V ta namen sva izdelala vrsto formalnih pravil, ki okvirno temeljijo na Cageovi formi, zasnovani na kvadratnem korenu, in vseh možnih kombinacijah petih vrst/izvajalcev, ki sva jim nato pripisala različne hitrosti glede na drugo drugo. Skladbo sestavlja skupaj pet razdelkov gradiva, ki so natančno razdeljeni po sredini: dve in pol za vsako, formalni notranji podrazdelki za enega skladatelja in dolge, neprekinjene linije za drugega. Celotno delo je v tehničnem smislu povezano skozi vzajemno rabo palindromnih številskih struktur. (Peter Adriaansz)

CORRADO ROJAC (Slovenija, 1968)

se je rodil v Trstu. V svojem rodnem mestu je študiral kompozicijo z Giampaolom Coralom in leta 2005 diplomiral na Konservatoriju Verdi v Milanu pod mentorstvom Alessandra Solbiatija. Udeležil se je številnih tečajev kompozicije s skladatelji, kot so Luis De Pablo, Frédéric Durieux, Ivan Fedele, Joshua Fineberg, Brice Pauset, Marco Stroppa, Luca Francesconi in Azio Corghi, diplomiral pa je tudi iz klavirja, violončela, harmonike in muzikologije. Kot skladatelj se je udeležil številnih mednarodnih tekmovanj, bil pa je tudi finalist na tekmovanju Franco Evangelisti v Rimu. Njegove skladbe izvajajo na veliki festivalih, kot so Aspekte Salzburg (Avstrija), L'art pour l'Aar (Bern, Švica), Unicum (Ljubljana, Slovenija) in Nuova consonanza (Rim, Italija). Opazno je tudi njegovo harmonikarsko udejstvovanje, saj redno igra na vodilnih festivalih, med drugim na Univerzi La Sapienza v Rimu, in pogosto nastopa s skupino Divertimento Ensemble iz Milana na različnih prizoriščih, tudi na Akademiji Chigiana v Sieni.

Clichés

je študija različnih instrumentalnih barv pihalnega kvinteta in različnih značajev njegovih inštrumentov. Poleg tega skladba proučuje številne "sive" kompozicijske figure (klišeje), ki so me obsedale zadnjih deset let.

JACOB GOTLIB (ZDA, 1984)

piše glasbo za inštrumente, elektroniko in večpredstavne medije. Njegova glasba raziskuje vzorce, repeticijo in panelno strukturo ter uporablja materiale, zaznamovane z elektronsko glasbo. Njegova dela redno izvajajo različni ansambli po vsej severni Ameriki in Evropi, pred kratkim pa je prejel tudi priznanja na Acht Brücken, Gaudeamus in ISCM Svetovnih glasbenih dneh.

Leta 2007 je bil Jacob soustanovitelj zveze za elektronsko glasbo Kansas City Electronic Music and Arts Alliance, katere naloga je bila promovirati eksperimentalno glasbo vseh vrst na območju Kansas Cityja. Bil je tudi član novega glasbenega kolektiva Wooden Cities iz Buffala v državi New York, trenutno pa je gostitelj tedenskega radijskega programa "Muddle Instead of Music" na radijski postaji Louisville KY's ARTxFM, posvečenega sodobni glasbi.

Gotlib je študiral na konservatoriju v Oberlinu in na Univerzi Missouri-Kansas City, kjer je leta 2015 doktoriral pri profesorju Davidu Felderju na Univerzi v Buffalu.

Portrait Sequence: Blanching Out

To delo je zasnovano na vprašanju, kaj bi se zgodilo, če ne bi udarjali po tolkalnih inštrumentih, temveč jim namesto tega dovolili, da proizvajajo glasove. Čeprav se je izkazalo, da ne morejo dobro peti, lahko ob ljubečem dotiku renčijo, hropejo, vzdihujejo in hreščijo. Inštrumenti, za katere se je zdelo, da nimajo notranje vgrajenih možnosti za proizvajanje glasbe iz lastnega telesa – in ki so bili koristni le v toliko, kot jih je bilo mogoče udariti s paličico – postanejo proteze za prvobitno izražanje: iz drobovja, grozovito in strah zbujujoče, toda hkrati tekoče, artikulirano in senzibilno.

Skladba je bila naročilo za člana Crossfire Percussion Duo, Jasona Bauersa in Boba Fullexa. Te skladbe nikoli ne bi mogel napisati sam. Skladatelj ima zelo redko priložnost za tako tesno sodelovanje, zato sem globoko hvaležen izvajalcema za dolge ure sestankov, snemanj, prebijanja skozi obupne skice in vaj v zadnjem trenutku, ki so pripeljali do skladbe v končni obliki.

CHRIS HUNG (Hongkong, 1977)

je študiral kompozicijo pri prof. Chan Wing Wahuju in prof. Victorju Chanu na Kitajski Univerzi v Hongkongu, kjer je pridobil tudi svoj doktorat.

Hungovo glasbo so izvajali v Združenih državah Amerike, Italiji, Nemčiji, Bolgariji, Združenem kraljestvu, na Poljskem, Japonskem, Tajvanu ter v Singapurju in Hongkongu.

Obiskoval je tudi predavanja Briana Ferneyhougha, Hansa Thomalle in drugih.

Dr. Hung je sodeloval z mednarodnimi ansambli, kot so Sofia Soloists Chamber Orchestra (Bolgarija), kvartet Ascanio (Italija), Het Collectief (Belgija), Percussions Claviers de Lyon (Francija), Ensemble Modern (Nemčija), Nieuw Ensemble (Nizozemska) itd.

Povabili so ga k sodelovanju na številnih glasbenih festivalih, med drugim na 45. Poletnem tečaju nove glasbe v Darmstadtu itd.

Med njegove najnovejše dosežke štejejo: finalist na mednarodnem tekmovanju iz kompozicije Sibelius 2014; finalist na tekmovanju iz kompozicije "Florence String Quartet Call For Scores" 2014; prva nagrada na mednarodnem tekmovanju iz kompozicije "Sofia 2013"; finalist na mednarodnem tekmovanju iz kompozicije 2011 Singapore Chinese Orchestra itd.

Vibrant City

je zvočna realizacija, ki jo navdihuje živahni metropolitanski Hongkong. V tem delu skušam evocirati živahno atmosfero s pomočjo ritmične geste tolkal. Različne kombinacije idiotonskih tolkal se mešajo med seboj v želji po raziskovanju raznolikosti zvočnih barv. Improvizacijski del v skladbo uvaja določeno svobodo, da bi osvobodil zvok sam. Skladbo je julija 2014 v Hongkongu prvič izvedel ansambel Percussions Claviers de Lyon (Francija) na mednarodnem festivalu tolkal (Hong Kong International Percussion Festival 2014).

PIHALNI KVINTET SLOWIND

ssstavljen iz solistov Orkestra Slovenske filharmonije, ne izvaja samo standardnega repertoarja za pihalni kvintet, temveč tudi najrazličnejšo komorno glasbo za mešane sestave. Velik poudarek daje sodobni glasbeni ustvarjalnosti. Pri tem sodeluje z mednarodno priznanimi izvajalci in nastopa na številnih najpomembnejših festivalih za sodobno glasbo. Vrsto let tesno sodeluje z Vinkom Globokarjem, Lojzeto Lebičem in Jürgom Wytenbachom, pa še z drugimi slovenskimi in tujimi avtorji, ki mu posvečajo svoja dela (Larisa Vrhunc, Nina Šenk, Urška Pompe, Uroš Rojko, Nana Forte, Nenad Firšt, Bor Turel, Matej Bonin, Martin Smolka, Volker Staub, Ivo Nilsson).

Redno koncertira tudi v tujini. V zadnjem času je imel odmevne nastope v ZDA, Kanadi, Mehiki, na Švedskem, v Franciji, Italiji in Avstriji. Svetovno sodobno komorno glasbo promovira na lastnem komornem ciklusu Festival Slowind, ki se je v desetih letih svojega obstoja razvil v pravo mednarodno gibanje.

Za dosedanje delovanje je leta 1999 prejel Župančičevo nagrado, leta 2003 pa nagrado Prešernovega sklada.

SLOVENSKI TOLKALNI PROJEKT (SToP)

deluje od leta 1999. Akademske tolkalce je združila želja po kakovostnem komornem muziciranju ter raziskovanju novih tolkalnih zvokov. Svoje glasbeno in družbeno poslanstvo dopolnjujejo z izvajanjem pedagoških koncertov za mlade, organiziranjem seminarjev, festivala BumFest in aktivnim spodbujanjem slovenskih skladateljev k pisanju tolkalne glasbe.

Edinstveno skupino sestavljajo uveljavljeni tolkalci iz različnih koncev Slovenije: Barbara Kresnik, Marina Golja, Matevž Bajde, Damir Korošec, Franci Krevh, Tomaž Lojen, Davor Plamberger in Dejan Tamše. Predstavili so se na številnih koncertnih odrih doma in na tujem; v Španiji, Italiji, Nemčiji, Avstriji, Črni Gori, Litvi, Južni Koreji in na Hrvaškem ter Češkem.

V zadnjem obdobju se skupina SToP povezuje z drugimi glasbenimi in neglasbenimi umetniškimi zvrstmi; petjem, plesom, videom itd. S tem odkriva sinergijo v drugih umetniških poljih in se (zavestno) odmika od izvedbe samo klasičnega tolkalnega programa.

SToP-ova dinamična ustvarjalnost in želja po izvajanju strogo klasične glasbe, lastnih skladb, v enaki meri pa tudi sodobne in elektro-akustične tolkalne glasbe, potrujeta edinstvenost skupine v Sloveniji in tujini.

Skupina je leta 2013 za svoje delo prejela Župančičevo nagrado, leta 2014 pa Nagrado Prešernovega sklada.

JOŽE ROŠER

Rogist Jože Rošer je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu izrednega profesorja Boštjana Lipovška. Akademijo je zaključil z diplomom s pohvalo leta 2012. Med študijem je v okviru Erasmus izmenjave študiral na Visoki šoli za glasbo v Stuttgartu v razredu Ericha Penzla in Christiana Lamperta.

Leta 2009 je prejel študentsko Prešernovo nagrado s trobilnim ansamblom Akademije za glasbo, leta 2010 pa prav tako študentsko Prešernovo nagrado za izvedbo Concertina Larsa Erika Larssona s Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije.

Je dejaven komorni glasbenik. S trobilnim kvintetom Contrast so zmagovalci nacionalnega tekmovanja (TEMSIG 2013) in tudi pomembnih mednarodnih tekmovanj- Svirel 2014 in Jan Koetsier, München 2014.

Jože je trenutno solo hornist Slovenske filharmonije, hkrati pa obiskuje magistrski študij pri Radovanu Vlatkoviću v Salzburgu.

BOŠTJAN LIPOVŠEK

je svoje prve glasbene lekcije dobil od brata in očeta, obeh hornistov. Šolanje je nadaljeval sprva na Srednji glasbeni in baletni šoli in nato na ljubljanski glasbeni akademiji pri prof. Jožetu Faloutu. Pri njem je tudi diplomiral ter zaključil podiplomski študij. Izpopolnjeval se je pri Radovanu Vlatkoviću na salzburškem Mozarteumu. Med študijem v Ljubljani je prejel študentsko Prešernovo nagrado za izvedbo Straussovega 1. koncerta za rog in orkester s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija. V tem orkestru je takoj zatem zasedel mesto solo hornista. Kot solist redno nastopa predvsem z matičnim orkestrom Slovenske radiotelevizije, kot tudi s tujimi orkestri.

Od leta 1999 kot asistent, od leta 2004 pa kot docent predava na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Leta 2005 se je odzval povabilu iz Zagreba in kot docent predava tudi na tamkajšnji Akademiji za glasbo. Leta 2008 je za umetniške dosežke na glasbenem področju prejel nagrado Prešernovega sklada.

PONEDELJEK, 28. september 2015 ob 20.00 Ljubljana

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Ansambel Neofonia**dirigent: Steven Loy****solistka: Malgorzata Walentynowicz - klavir*****oblikovalec zvoka: Neven Smolčič**

1. **Kai-Young CHAN** (Hongkong/NMS kandidat)
FATA MORGANA za violino, violo, kontrabas, oboo in fagot (2012) 7'30"
 2. **Timothy HARENDA** (ZDA/NMS kandidat)
PURPLE QUARTZ za basovsko flavto, bas klarinet, violončelo, vibrafon, klavir in elektroakustiko
(2014) 8'
 3. **Alla ZAGAYKEVYCH** (Ukrajina)
LEANDRE za flavto, saksofon, pozavno, harmoniko, violino, violončelo in elektronski posnetek
(2012) 15'40"
 4. **Uroš ROJKO** (Slovenija)
STONE WIND II za flavto, klarinet, rog, tolkala, violino in kontrabas
(2003/2004) 12'
-
5. **SukJu NA** (Južna Koreja/NMS kandidat)
UNDERSURFACE za komorni ansambel (2013) 10'
 6. **Ivan BUFFA** (Slovaška)
REBIRTH za komorni ansambel (2011) 8'
 7. **Krzysztof WOŁEK** (Poljska)
MOTIONS, STASE za klavir in komorni ansambel (2012) 12'

*Nastop solistke sta podprla Mickiewicz Institut in mesto Gdansk

Steven Loy
Malgorzata Walentynowicz
Ansambel Neofonia

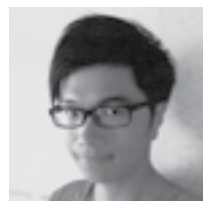

KAI-YOUNG CHAN (Hongkong, 1989)

Doktorski štipendist sklada Benjamin Franklin na Univerzi v Pensilvaniji, Kai-Young Chan, vključuje v svojo glasbo različne azijske kulturne tradicije; v skupini mnogih odličnih mednarodnih izvajalcev njegove glasbe so orkestri kot Pittsburški simfonični orkester, simfonični orkester Curtis, kvartet Daedalus, North/South Consonance, ansambel Chromoson (Avstrija), mednarodni ansambel Modern Academy (Nemčija), Ensemble XXI (Belgija), Filharmoniki iz Brna (Češka), Orquesta de Cámara de Bellas Artes (Mehika) in hongkonški New Ensemble.

Njegova izbrana dela so izšla pri založbah Ablaze Records in Navona Records, izdala pa jih je založba Editions Peters iz Londona.

Chan se je s svojo glasbo predstavil na ISCM Svetovnih glasbenih dneh leta 2012 v Belgiji, UNESCOVI Mednarodni skladateljski tribuni Rostrum 2014 na Finskem, 38. Mednarodnem forumu nove glasbe Manuel Enriquez v Mehiki, festivalu Risuonanze 2014 v Italiji, Festivalu kitajskih skladateljev v Hongkongu in leta 2014 na mednarodnem Poletnem tečaju v Darmstadtu v Nemčiji. Je prejemnik nagrad s tekmovanj iz kompozicije skupine Dolce Suono Ensemble (Združene države Amerike), Nova generacija 2012, nagrade za kompozicijo Davida Gwilta ter mnogih drugih priznanj.

Fata Morgana

Fatamorgana je redek optični pojav, ki ga označujejo kot nenavadno obliko optičnega privida, ki ga je pogosto mogoče videti v Messinski ožini. V davnih časih so verjeli, da so prividi delo čarovnice po imenu Morgan le Fay, ki je skušala mornarje zvabiti v smrt. Pri samem pojavu gre za optična slepila, ki občutno izkrivijo podobo predmetov, na katerih temeljijo, in tako prekrivno združijo obrnjene podobe v različnih smereh.

Ta skladba skuša naslikati kalejdoskop navideznih pokrajin in resničnosti s paletto "izkrivljivih" instrumentalnih in harmonskih barv. Melodični razvoj kompozicije je postavljen v drugi plan, da bi prišli do izraza vzorci teksture in zvočne barve, ki poustvarjajo občutek mističnosti, nepredvidljivosti in izkrivljanja, ki ga prinaša fatamorgana.

TIMOTHY HARENDA (ZDA, 1987)

je skladatelj tako akustične kot elektroakustične glasbe. Iz kompozicije je diplomiral na Univerzi v Cedarvillu, magistriral pa na Univerzi Bowling Green State pod mentorstvom Stevena Winteregga, Rogerja O'Neela, Burtona Beermana, Andree Reinkemeyer, Marilyn Shrude in Christopherja Dietza. Trenutno je doktorski študent pri profesorjih Panayiotis Kokoras, Kirsten Broberg in Jon Christopher Nelson na Univerzi v Severnem Teksasu. Pred tem je bil asistent na Univerzi Bowling Green State. Njegove skladbe so doživele prazvedbe na festivalih, kot so SEAMUS, ICMC, EMM, Svetovni kongres saksofonistov in drugi, na svojih koncertih pa ga predstavljajo tudi skupine, kot so ansambel Verge in Tuscaloosa New Music Collective, ki mu je leta 2012 na tekmovanju iz kompozicije podelila veliko nagrado. Z ženo Emily živi v Lewisvilleu v državi Teksas.

Purple Quartz

Pusta, kamnita površina kvarca je le maska, pod katero se skriva čudovita, barvita notranjost. Vsak izvajalec v tej skupini uporablja instrument na dva načina in tako predstavlja dvojno naravo te kamnine. Kamnita zunanost je predstavljena z udarnim igranjem, ki temelji na hrupu, medtem ko notranja luminoznost odseva v čistosti bolj tradicionalnega igranja.

ALLA ZAGAYKEVYCH (Ukrajina, 1966)

je skladateljica, ki kombinira akademske žanre (simfonične, komorne in elektroakustične skladbe, komorna opera) in sodobno medijsko umetnost (performansi, multimedijske instalacije, glasba za film ter video umetnost).

Kompozicijo je študirala na Državni glasbeni akademiji v Kyivu in IRCAM-u v Parizu. Od sredine devetdesetih let 20. stoletja je aktivna promotorka akademskih elektroakustičnih glasbenih trendov v Ukrajini, sodeluje tudi z izvajalci eksperimentalne elektronske in nove improvizacijske glasbe.

Alla Zagaykevych je docentka na oddelku za glasbeno kompozicijo in glasbeno informacijsko tehnologijo Državne akademije za glasbo v Kyivu, kjer je leta 1997 ustanovila elektroakustični glasbeni studio. Je zmagovalka mednarodnega tekmovanja Musica Nova 2011 in avtorica muzikoloških člankov, objavljenih v znanstvenih revijah, od leta 2010 pa predsednica ukrajinske Zveze za elektroakustično glasbo.

Leandre

Ocean ... vsak dan – ocean ... Preplavati ga ... Prodreti v vsak njegov najmanjši delček ... Slišati vsak glasen šumeči udarec kot kamen trde vode ...

Le tebi je to mogoče, Léandre... vsak dan. Nisi utrujen?

Na drugi strani Oceana – Dekle. Zdi se, da je njeno ime Junak ... in zdi se, da je ... pevka? Nič drugega ne vem o njej ...

UROŠ ROJKO (Slovenija, 1954)

je pomemben skladatelj srednje generacije, ki živi in deluje na relaciji Karlsruhe – Freiburg – Ljubljana. Na ljubljanski Akademiji za glasbo je redni profesor kompozicije. Na njej je v letih 1973–1975 študiral klarinet, v letu 1981 pa diplomiral iz kompozicije pri prof. Urošu Kreku. Med leti 1983–1989 se je izpopolnjeval v Freiburgu (K. Huber) in v Hamburgu pri g. Ligetiju. Med pomembnejša njegova dela sodijo Tongenesis za simfonični orkester (1985), Dih ranjenega časa (1988), Evocation za simfonični orkester v dveh dimenzijah (1999), Inner Voices za flavto in komorni orkester. Vtkan v valove za šest tolkalcev (1998/99). Rondo – vous za ansambel in live elektroniko 2001–02 in druga.

Stone Wind II

Leta 1997 je po naročilu društva slovenskih glasbenih umetnikov nastal Stone Wind za flavto in klarinet (krstna izvedba: Irena Grafenauer in Mate Bekavac). Na pobude mladih glasbenikov so med leti 2004 - 2006 nastale še štiri verzije iste skladbe za različne trio-zasedbe. V decembru 2003 in v januarju 2004 pa je nastal Stone Wind II za flavto, klarinet, rog, tolkala, violino in kontrabas, ki pa, podobno kot vse trio-inačice, ni zgolj priredba originalne verzije, temveč nova kompozicija, zasnovana na podlagi izbranega tematskega materiala izhodiščnega dua. Misel, zapisana ob prvotni verziji skladbe, ki odraža moj tedanji pogled na svet, sočloveka in družbo, naj pospremi tudi pričujočo izvedbo: Veter, ki v tisočletjih razkroji kamen, je kot bistra misel, ki potrebuje skoraj stoletje, da uniči človekove slabosti.

S kompozicijskega vidika gre za relativno gosto teksturo glasbenega tkiva, ki se postopoma, skozi metrične spremembe vedno bolj razteza v "praznino"; kot brazda, ki jo pušča ladja za seboj. Proces "raztegovanja" formalno aludira formo padajoče vodne kaplje, projicirane v časovno horizontalo.

SUKJU NA (Južna Koreja, 1981)

je diplomiral na seulski Državni univerzi pri Shinuh Lee. Kasneje je nadaljeval študij z Beat Furrer na Visoki šoli za glasbo v Grazu, kjer je pridobil magisterij. Njegova dela izvajajo na različnih glasbenih festivalih, kot so mednarodni Poletni tečaji nove glasbe v Darmstadt, "Voix nouvelles" Royaumont Abbey, Impuls Akademie, Time of Music (Finska), Gaudeamus Muziekweek, Musikprotokoll, Mise-en Music glasbeni festival (New York) in One Month Festival (Koreja). Leta 2014 je prejel štipendijo "STARTStipendium" avstrijske zvezne vlade. Njegova dela so spletno dostopna na Babelscores.

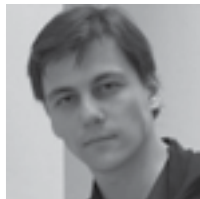

undersurface

Avanturistični spust s površine, v katerem boste morda naleteli na nepričakovane stvari.

IVAN BUFFA (Slovaška, 1979)

je študiral klavir na Konservatoriju v Košicah, nato pa še kompozicijo (Jozef Podprocký). Po tem je nadaljeval študij v razredu profesorjev D. Schermanna, M. Kopelenta in M. Jarrella na Univerzi na Dunaju, poleg tega pa še v Bratislavi pri učitelju klavirja I. Gajanu. Kasneje je študiral klavir še pri M. Lapšanským in M. Štefku ter kompozicijo pri V. Bokesu. Svoj študij je zaokrožil z doktoratom na Visoki šoli za glasbo v Bratislavi. Sodeloval je na številnih mednarodnih mojstrskih tečajih uveljavljenih skladateljev in izvajalcev. Leta 2008 je skupaj z vodilnimi mladimi glasbeniki Slovaške ustanovil ansambel Quasars. Trenutno je umetniški vodja ansambla, ki nastopa na mnogih koncertih in festivalih, in od leta 2008 učitelj kompozicije na Visoki šoli za glasbo v Bratislavi.

Rebirth

predstavlja dokončno potrditev postopne preobrazbe kompozicijske poetike, ki jo napovedujejo že moje prejšnje skladbe. Če sem se v preteklosti osredotočal predvsem na odstranjevanje in koncentracijo izraza – z redkimi izjemami zasnovanega kot krajši odseki zvočnih barv – si trenutno prizadevam za dinamično elaboracijo snovi z namenom zapolniti prostor s kar največ zvoka in razgibanosti. Na ta način moja nagnjenost k določenim harmonijam, zvočnim barvam ali ritmom ni izgubljena; nasprotno, razvila se je in postala kompleksnejša. Naslov kompozicije izraža mojo osebno osvoboditev od omejevalnosti izraznih sredstev. Zame je to resnično nov in trdnejši začetek, nov in bogatejši način, na katerega se izražam; gre za prepoved mojega kompozicijskega razmišljanja. Skladba Rebirth je posvečen Karelju Krylu.

KRZYSZTOF WOŁEK (Poljska, 1976)

je skladatelj, improvizator in umetnik instalacij. Je strasten zagovornik sodobne akustične in elektronske glasbe kot tudi multimedijske umetnosti. Njegove skladbe izvajajo na številnih mednarodnih festivalih po Evropi, Združenih državah in Aziji. Med drugim je prejel naročila festivala Varšavska jesen, fundacije Siemens in SCI/ASCAP, pa tudi nagrade in štipendije Univerz v Chicagu in Louisvilleu, Fundacije za sodobno umetnost, poljskega Ministrstva za kulturo ter ustanove National Heritage. Dela Krzysztofa Wołęka pokrivajo širok spekter produkcije, od povsem akustične, improvizacijske in elektronske glasbe do različnih oblik multidisciplinarnih instalacij in umetniškega sodelovanja. V svoji glasbi ustvarja idiosinkratično razmerje med različnimi elementi.

Motions, Stases

Glavna ideja skladbe Motions, Stases je manipulacija poslušalčeve percepcije skozi raziskovanje dveh glasbenih stanj: statično stanje z minimalnim gibanjem in aktivno stanje, ki je rezultat zelo usmerjenega glasbenega procesa. Skladbo Motions, Stases za klavir in velik ansambel je naročil festival Brand New Music, skladbo pa sem napisal za Malgorzata Walentynowicz in orkester Muzyki Nowej pod taktirko Szymona Bywaleca. Skladbo posvečam svoji ženi, Allison Ogden.

ANSAMBEL NEOFONIA

je zasedba, ki se posveča bogastvu in raznolikosti glasbe, ustvarjene v zadnjih 60 letih. Zasedbo sestavljajo vrhunski slovenski instrumentalisti, ki s strastjo poustvarjajo sodobno glasbo. Od vsega začetka Neofonia deluje kot ansambel cikla sodobne glasbe Predihano v produkciji Cankarjevega doma. Na uvodnem koncertu omenjenega cikla aprila 2010 je zasedba prvič v Sloveniji predstavila, poleg ostalih del spektralnega gibanja (Murail, Saariaho, Hurel), prvo polovico monumentalnega in vplivnega dela Gerarda Griseya Les espaces acoustiques s svetovno priznanim violistom Garthom Knoxem in požela izjemno pozitivne odzive kritikov ter poslušalcev. Cikel je ansambel nadaljeval leta 2011 z glasbo Luigija Nona in Helmuta Lachenmanna - skladatelj, ki predstavljata sam vrh radikalne sodobne avantgarde. Neofonia je takrat sodelovalo z Experimental-Studio SWR Freiburg in tubistom Klausom Burgerjem. Cikel Predihano se je leta 2014 vrnil na glasbeni oder z dvema koncertoma Neofonije: večer posvečen Györgyju Ligetiju z deli, ki so bila prvič predstavljena slovenski publiki (Kammerkonzert, Klavirski koncert, Mysteries of the Macabre) in večer dveh Ligetijevih študentov: Unsuk Chin in Uroša Rojka.

STEVEN LOY

dirigent in skladatelj, je poznan kot navdihujoč in poglobljen interpret izjemno širokega glasbenega razpona. V petnajstih letih delovanja v Sloveniji si je pridobil sloves predanega zagovornika sodobne glasbe. Kot ustanovitelj, umetniški vodja in dirigent ansambla Neofonia je slovenskemu občinstvu predstavil številna pomembna dela 20. in 21. stoletja, med drugim: Ligetijev Klavirski koncert in Komorni koncert, Griseyev Les espaces acoustiques, Lachenmannov Mouvement-vor der Erstarrung. Od leta 2004 je stalni dirigent ansambla MD7, s katerim je premierno izvedel več kot 50 skladb v Sloveniji in tujini (Zagreb Bienale, Seoul, Dublin, Trieste), izbor pa je posnet na številnih zgoščenkah. Domiselne izvedbe standardnega simfoničnega repertoarja (simfonije Brahmsa, Mozarta, Schumanna) so plod dirigiranja orkestrom v Sloveniji, Romuniji in na Madžarskem. Leta 2013 je na Slovenskih glasbenih dneh izvedel lastno skladbo Tahtatā z orkestrom Slovenske filharmonije, ki je v strokovnih kritikah prejela laskave ocene.

MALGORZATA WALENTYNOWICZ

Poljska pianistka Malgorzata Walentynowicz je dobitnica prve nagrade na 37. Tekmovanju poustvarjalcev Gaudeamus v Amsterdamu (2009) in prve nagrade na tekmovanju Yvar Mikhashoff Trust for New Music v Buffalu, ZDA (2010). Diplomirala je na glasbenih akademijah v Gdańsku in Hannoveru ter na Visoki šoli za glasbo v Stuttgartu, kjer je po študiju z Nicolasom Hodgesom diplomirala z odliko kot poustvarjalka sodobne glasbe. Kot solistka je med drugim nastopala z Varšavskimi filharmoniki, Orkestrom poljskega radia, Sinfonio Iuventus, skupino Modern Ensemble iz Illinoisa in New Music Orchestra. Małgorzata Walentynowicz je izvajala dela na festivalih in prizoriščih, kot so Ultraschall Berlin, Rainy Days v Luxemburgu, festivalu Varšavska jesen, ISCM Svetovnih glasbenih dneh, Poletnih tečajih nove glasbe v Darmstadt, festivalu Acht Brücken v Kölnu, Tzllil Meudcan v Tel Avivu in mnogih drugih. Njene poustvaritve so izšle na kompaktnih ploščah založb Wergo, Bôlt Records, DUX in Polmic, snemale pa so jih tudi poljske in nemške radijske postaje.

PONEDELJEK, 28. september 2015 ob 22.00, Ljubljana

Four points by Sheraton Ljubljana Mons

**Anja Brezavšček - flavta, Boštjan Lipovšek - rog,
Dušan Kranjc - pozavna, Miha Šuler - pozavna,
Simon Klavžar - marimba, Tina Žerdin - harfa**

1. Dušan BAVDEK

LABIRINT za dve pozavni* (2015) 7'

2. Brina JEŽ BREZAVŠČEK

STONES APART za flavto in harfo* (2015) 10'

3. Žiga STANIČ

TANDEM za dve pozavni* (2015) 10'

4. Peter KOPAČ

CHACONNE za marimbo in harfo* (2015) 10'

5. Igor ŠTUHEC

IGRA V DVOJE – VELELNICE za dve pozavni* (2015) 10'

6. Črt SOJAR VOGLAR

SONATINA za marimbo in harfo* (2015) 8'

7. Helena VIDIC

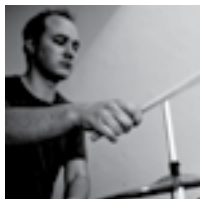
HAMAL za rog in pozavno* (2015) 7'

8. Tomaž SVETE

NUANCES za rog in pozavno* (2015) 10'

*krstna izvedba

Anja Brezavšček
Boštjan Lipovšek
Dušan Kranjc
Miha Šuler
Simon Klavžar
Tina Žerdin

DUŠAN BAVDEK (Slovenija, 1971)

je diplomiral v razredu zaslužnega profesorja Alojza Srebotnjaka na ljubljanski Akademiji za glasbo, podiplomski specialistični študij kompozicije pa opravil pri profesorjih Marijanu Gabrijelčiču in Danetu Škerlu. Izobraževal se je še v mojstrskih tečajih pri profesorjih Janosu Vajdi in Helmutu Lachemannu. Bavdek je prejel številna naročila s strani različnih slovenskih in mednarodnih institucij, njegova glasba je bila izvedena in predvajana v Evropi in drugod po svetu, vabljen je bil tudi v cikel "Leading European Composers" washingtonske Phillips Collection.

Deluje kot izredni profesor za kompozicijo in glasbeno teorijo na ljubljanski Akademiji za glasbo, predaval je na vrsti drugih institucij doma in v tujini, redno ga vabijo v mednarodne žirije kompozicijskih natečajev in drugih tekmovanj. Poleg ustvarjalnega dela je aktiven v slovenskem in mednarodnem glasbenem življenju - doslej ga je sooblikoval mdr. kot umetniški vodja Mednarodne dejavnosti Društva slovenskih skladateljev, generalni sekretar ISCM World Music Days – Slovenia 2003, član upravnih odborov European Composers' Forum (ECF) in European Composers' and Songwriters Alliance (ECSA) ter kot član delovne skupine za European Contemporary Composers' Orchestra (ECCO).

Labirint

V filozofskem smislu predstavlja labirint pot osebnostne, psihološke in duhovne transformacije. V klasični labirint s sedmimi obzorji vstopite skozi ustje, napredujete do cilja – njegovega središča – in ko ga dosežete, ste šele na polovici poti. Nato se smer obrne in pot ponovno vodi nazaj do vhoda, ki je isti, vendar tisti, ki je prepotoval labirint, ni več enak – bogatejši je za določeno življenjsko spoznanje. Pričujoča kratka skladba, pisana v enem dahu, je posvečena prav tem - razmislekom, prebliskom, razsvetljenjem - življenjskim spoznanjem.

BRINA JEŽ BREZAVŠČEK (Slovenija, 1957)

je diplomirala iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Urošu Kreku; študirala je tudi muzikologijo in klavir. Kasneje se je izpopolnjevala na mojstrskih tečajih

za klavir in kompozicijo (Hrvaška, Madžarska, Avstrija) ter v elektronskih studiih (RTV Beograd, CIRM Nica, GRM Pariz).

Njene skladbe so izvajali na festivalih za sodobno glasbo in koncertnih prizoriščih v Sloveniji, na Hrvaškem, v Italiji, Nemčiji, Švici, Franciji, Avstriji in Združenih državah Amerike.

V njenem opusu je v ospredju predvsem komorna glasba, napisala je blizu 50 tovrstnih del. Poseben interes ima za vključevanje odrskih elementov. Občasno se posveča elektroakustični kompoziciji in delom za orkester. Piše tudi vokalno glasbo in dela za otroke in mladino.

Njena glasba je zajeta v ospredju naprednega glasbenega razmišljanja s tehnikami in idejami, ki jih je povzela iz glasbene avantgarde poznega dvajsetega stoletja. Posebna moč glasbene materije je v modernih instrumentalnih postopih, ki jih skladateljica kombinira s subtilnim občutkom za kreiranje zvoka. (Povzeto po Niallu O' Loughlinu iz spremne besede k avtorski zgoščenki).

Stones Apart (Osameli kamni)

Vsebinska podstat, ki je vodila nastajanje dela je odmik, okamenevanje našega odnosa do najdragocenejšega, kar nam je dano. Predstavljam si namišljeno pokrajino s posameznimi, osamelimi kamni, simboli naših okamenitev, ki pa se vendar napajajo, rastejo in pomagajo vrtincu pogona časa in delovanja. Potem jih ozaveščamo, opazujemo, razbijamo, raztapljamo. Skladba je oblikovana kot zaporedje petih odslikav kamnov, kjer v flavti nastopajo različno tretirani multufoniki, v harfi pa so nežni udarci s kladivom. Ti deli delujejo nekoliko statično. Sledijo komentarji in premisleki v bolj dinamičnem načinu.

V skladbi sem iskala zvene sodobnih razširjenih instrumentalnih tehnik, ki oblikujejo zvočno tkivo skupaj s kratkimi melodičnimi drobci in zagoni.

Skladbo posvečam izvajalkama, ki bosta delo premierno izvedli, moji hčeri, flavtistki Anji Brezavšček in harfistki Tini Žerdin.

ŽIGA STANIČ (Slovenija, 1973)

je pianist, skladatelj, pedagog in producent. Svojo glasbeno pot je začel na Glasbeni šoli Vič (klavir). Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je diplomiral iz klavirja (prof. A. Jarc), kompozicije in glasbene teorije (prof. M. Gabrijelčič), študiral je dirigiranje (prof. A. Nanut) ter leta 2007 doktoriral iz glasbene teorije (prof. J. Golob). V času študija je za svoje delo prejel študentsko Prešernovo nagrado.

Njegov opus obsega dela orkestralne, zborovske, vokalne, cerkvene, komorne, solistične ter klavirske glasbe. Od leta 2002 je producent Simfoničnega orkestra RTV Slovenija.

Tandem

je virtuozna skladba za dve pozavni, ki je nastala leta 2015 na pobudo Društva slovenskih skladateljev. Eden večkrat pojavljajočih se glasbenih elementov v Tandemu je mikrotonalno tremoliranje v glissandih, ki ga spremljajo kratki toni oziroma trilčki spremljevalne pozavne. Skladba ponuja tudi neobvezno miniaturno koreografijo za izvajalce in vsebuje bolj ali manj slišen citat slovenske ljudske pesmi Zeleni Jure. Izvajalcem so ponujene različne priložnosti, v katerih lahko pokažejo svoje tehnične spretnosti v karseda hitrem tempu, npr. pri prepihovanju

aliquotnih tonov oz. iganju naborov zaporednih lestvičnih tonov. Krajši, mirnejši del, vsebuje nekatere akustične modifikacije glasbil in s tem manj konvencionalni slog izvajanja. Skladba se sklone z inverzno frazo tisti, ki se je pojavila v začetnih taktih in se končuje, če se metaforično izrazimo, s piko, ki jo ponazori slap-ton.

PETER KOPAČ (Slovenija, 1949)

je diplomiral iz kompozicije in klavirja na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Že petnajstleten deček je zapustil svoj rojstni kraj Jesenice na Gorenjskem in se posvetil študiju glasbe v Ljubljani. Kot srednješolec je občudoval osebnost in dela skladatelja Zvonimirja Cigliča, za študij kompozicije pa se je odločil pri skladatelju Lucijanu Mariji Škerjancu, pozneje pa še pri Urošu Kreku. Skladatelj ima posebno afiniteto do klavirja, k čemur ga je znala že v času študija spodbujati njegova profesorica, priznana slovenska pianistka Hilda Horak, in kar se odraža tudi v njegovih skladbah za ta inštrument. Peter Kopač je kot eden zadnjih študentov obeh svojih profesorjev začel svojo ustvarjalno pot pod svojstvenim vplivom obeh, vendar je pozneje našel svojo karakteristično ustvarjalno pot, na kateri išče nove izrazne možnosti, vendar z že preizkušenim asketsko izbranim zvočnim materialom od pentatonike, kromatične in celotonske lestvice do arhaičnih modusov, in modificiranimi ustaljenimi oblikami kot je sonatna, ali pa variacijska. Njegova dela so izvajana v Evropi, v ZDA in na Kitajskem. (*V. Kopač*)

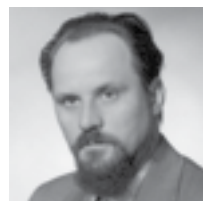
Chaconne

Skladba Chaconne za marimbo in harfo je nastala v poletnih mesecih 2015. Preizkušena variacijska oblika in simbioza obeh inštrumentov prinašata noviteto liričnega značaja.

IGOR ŠTUHEC (Slovenija, 1932)

je bil rojen v Kremberku v Slovenskih goricah. Leta 1960 je na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. M. Bravničarja diplomiral iz kompozicije. Med leti 1964 in 1966 je študij nadaljeval na Hochschule für Musik und darstellende Kunst na Dunaju (H. Jelinek in F. Cerha) – smer dodekafonija in elektronska glasba. Deloval je kot pedagoški delavec na glasbenih šolah, Vzgojiteljski šoli in kot docent na Pedagoški fakulteti v Ljubljani.

Njegov opus obsega dela orkestralne, ansambelske, solistične, zborovske, mladinske glasbe in samospeve. Za svoje delo je prejel Prešernovo študentsko nagrado (1961), drugo nagrado BEMUS (Beograd, 1973), drugo nagrado jugoslovenskih radijskih postaj (Skopje, 1976), nagrado Prešernovega sklada za skladbo Simfonieta (2004), državno nagrado na področju glasbenega šolstva (2008) in Kozinovo nagrado za življenjsko delo (2011).

Igra v dvoje – Velelnice

je skladba za dva instrumenta – pozavni, ki se dopolnjujeta s skupnim igranjem in izražanjem takozvanim veleljem ali komandami. Skladba je napisana tako, da izvajalca – trombonista igrata na instrument, vmes pa govorita besede, ki jih uporabljajo vozniki pri vpregi, ko ukazujejo vprežnim živalim. Skladateljsko se poslužujem zvočnih manir, ki so upete v determiniran in

nedeterminiran sistem komponiranja. V klasični postavki instrumentalista izvajata skladbo s pravili izvajalske discipline, v sproščeni maniri pa se prepuščata trenutnim vzgibom – aleatoriki -, torej svobodnemu načinu interpretacije. Skladba simbolizira nekaj, kar v zvočni prisposodbi podoživlja imaginacijo realnega življenja.

ČRT SOJAR VOGLAR (Slovenija, 1976)

Glej stran 27

Sonatina za marimbo in harfo

Skladba je nastala v razmeroma kratkem času, potem pa sem en teden razmišljal o naslovu. Noben "poetičen" preblisk se mi ni posrečil in na koncu sem dal skrajno "suh" in nekomercialen naslov, ki pa skladbi kljub vsemu najbolj ustreza: Sonatina. Glasba v treh kratkih stavkih, ki si sledijo brez premora prikaže različna barvita prelivanja obeh instrumentov, dobršno mero virtuoznosti in živega glasbenega tkiva.

HELENA VIDIC (Slovenija, 1987)

je leta 2010 zaključila študij kompozicije in glasbene teorije (mentor red. prof. Pavel Mihelčič), dve leti pozneje pa še študij orkestrskega dirigiranja (mentor red. prof. Milivoj Šurbek) na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Zaradi odličnosti diplomskega dela in izjemnih dosežkov v času študija je prejela posebno pohvalo - diplomu summa cum laude, ter študentsko Prešernovo nagrado za izvorno komorno opero Izgubljeni nasmeh.

Njen skladateljski opus obsega dela na področju orkestralne, komorne, solistične in vokalne glasbe, piše pa tudi priredbe za vse zasedbe in žanre. Enajst let je delovala kot dirigentka Tamburaškega orkestra Šmartno, zadnjih nekaj let sodeluje tudi z drugimi orkestri, aktivna pa je tudi kot mentorica na seminarjih za tovrstno glasbo. Je dobitnica številnih priznanj na področju tamburaške glasbe.

Helena Vidic aktivno deluje kot skladateljica in dirigentka, sicer pa poučuje solfeggio in komorno igro na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani.

Hamal

je enostavna skladba mnogih kratkih tem... Skladba je napisana za rog in pozavno in z nekoliko manj resnim značajem zraste iz plesnih, umirjenih, spevnih, nekoliko sanjavih melodij do živahnega, hitrega dela, nato pa se preko že poznane tematike vrne na začetek.

TOMAŽ SVETE (Slovenija, 1956)

je po končani klasični gimnaziji študiral kompozicijo in dirigiranje na AG v Ljubljani in na Dunaju na Univerzi za glasbo in uprizarjaljo umetnost pri Friedrichu Cerhi (1986 diploma „summa cum laude“, kompozicija) in pri Otmarju Suitnerju (diploma 1988, dirigiranje). 1989. na isti instituciji „magister artium“. Predaval je na konzervatoriju Karl Prayner na Dunaju in na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru (leta 2006 naziv redni profesor za kompozicijo). V zimskem semestru 1999 predaval kompozicijo na Univerzi v Hartfordu, ZDA, v okviru Fulbrightovega programa. Je avtor številnih simfoničnih in komornih skladb, ki so bile izvedene na pomembnih festivalih v Evropi, ZDA in

na Tajvanu, Requiema in devetih oper. Njegova opera Kriton je dobila prvo nagrado na mednarodnem opernem natečaju Johann-Joseph-Fux 2000 v Gradcu.

Nuances

Navedez nezahtevna zasedba dveh sorodnih instrumentov me je navdahnila v smislu reševanja kompozicijskih problemov, ki jih le-ta v sebi skriva, ter iskanja novih možnosti barvnih kombinacij med izvajalskima spektroma roga in pozavne. O tem pričajo sicer že zdavnaj preizkušeni efekti kot "multiphonics"; pedalni toni, "flap"; "cuivré"; kombinacije raznih vrst sordinov, predvsem pa efekt, ne samo kot golo interpretacijsko sredstvo, temveč kot element, podrejen obliki. Forma sama po sebi izhaja iz posnemanja vegetativnega načina rasti, tako da se manjše oblikovne celice pospostopoma razraščajo v večje oblikovne enote. Uvodna kantilena v rogu solo se proti koncu skladbe ponovi v pozavni, zamegljena zvočna podoba pedalnih tonov in "multifonikov" se skozi tremole, trilčke in kratke melodične figure razvije v dolgo, padajočo melodično linijo v rogu, skladba postopno razpade na manjše oblikovne celice, krog je sklenjen.

ANJA BREZAVŠČEK

je v Ljubljani zaključila študij na Srednji glasbeni in baletni šoli pri prof. Mateju Grahku ter na Akademiji za glasbo pri Karolini Šantl Zupan. Poleg tega je vzporedno obiskovala tudi študij muzikologije na Filozofski fakulteti. Po zaključenem specializiranem magistrskem študiju interpretacije sodobne glasbe na Visoki šoli za glasbo v Baslu se dodatno izobražuje na Visoki šoli umetnosti v Bernu pri prof. Martinu Fahlenbocku.

Prejela je več nagrad: leta 2010 in 2011 na Mednarodni poletni šoli ISA prvi nagradi za interpretacijo sodobne glasbe; leta 2012 študentsko Prešernovo nagrado, leta 2013 pa prvo nagrado na mednarodnem tekmovanju "Giovani musicisti – Città di Treviso" v kategoriji sodobna glasba.

Svoje glasbeno znanje je obogatila na številnih mojstrskih tečajih in poletnih festivalih, kot so akademija Impuls, Mednarodni dnevi za sodobno glasbo Darmstadt, Akademija ansambla recherche Freiburg, kjer se je izpopolnjevala pri Evi Furrer, Sophie Cherrier, Mariu Caroliju in drugih.

BOŠTJAN LIPOVŠEK

Glej stran 50

DUŠAN KRANJC

je končal svojo glasbeno izobrazbo v Ljubljani in v Nemčiji pri prof. Branimirju Slokarju. Deset let je bil prvi pozavnist v orkestru Slovenske filharmonije in Mozarteum orkestra iz Salzburga. Sedaj deluje kot profesor na akademiji za glasbo v Ljubljani, kakor tudi na šoli za glasbo v zgornji Avstriji. Živi v Salzburgu kjer solistično igra z orkestri ter duom s harfo. Je solo pozaunist orkestra Camerata Academica Salzburg, avstrijskega ansambla za moderno glasbo, MAS (Salzburški baročni ansambel) – Musica antiqua Salzburg. Od leta 1990 pa je bil član Juvavum Brass Quintetta. Glasbena pot ga vodi po mnogih glasbenih festivalih kot so: Salzburške poletne igre / Salzburške adventne igre / Festival nove glasbe Bozen / Komorni Festival Allegro Vivo / Int. Glasbeni tedni Millstatt / Festival Sandstein & Musik Dresden / Bluval Straubing / Haydn Festsspiele Eisenstadt / Jeunesse Musicales / Zeitgenoessischer Herbst / Musica Sacra Trient / Festival Ljubljana / Festival Lent Maribor

/ Groedener Musikwochen / Koncerte v Italiji, Sloveniji, Hrvaški, Srbiji, Rusiji, Litvi, Franciji, Poljski, Nemčiji, Mehiki, Tajvanu, ZDA, Izraelu ...

MIHA ŠULER

Pozavnist Mihael Šuler je leta 2004 diplomiral na Visoki šoli za glasbo v Freiburgu (Nemčija) in dve leti kasneje, kot solist s Simfoničnim orkestrom Bern, zaključil še izpopolnjevanje na Visoki šoli za glasbo v Bernu (Švica) pri prof. Branimirju Slokarju. V času študija se je redno udeleževal raznih mednarodnih tekmovanj in je dobitnik več nagrad na tekmovanih mladih slovenskih glasbenikov. Je član različnih komornih sestavov kot so Slovenski kvintet trobil, Ansambel za sodobno glasbo MD7, Trobilni trio Triumvirat, SiBrass kvintet, mednarodni trobilni ansambel Brasscussion ... Redno sodeluje z tujimi orkestri in sicer orkester Malteške operne družbe, orkester Camerata Salzburg, Simfonični orkester Bern, Filharmonični orkester Doha-Qatar ... Je tudi član baročnega ansambla Trompeten Consort Friedemann Immer, baročnega orkestra Hannoversche Hopfkapele in slovenskega ansambla Musica Cubicularis. Njegovo številčno udejstvovanje ga je kot solista in člana navedenih sestavov popeljalo na koncertne odre po Ameriki, Aziji in Evropi. Od leta 2007 je zaposlen kot Pozavnist solist v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija.

SIMON KLAVŽAR

Glej stran 41

TINA ŽERDIN

Harfistka Tina Žerdin je na Univerzi za glasbo na Dunaju v koncertnem razredu profesorice Adelheid Blovsky-Miller z odliko opravila tako dodiplomski kot tudi magistrski študij ter se postransko intenzivno izobraževala pri številnih znanih tujih profesorjih, predvsem predstavnikih visoke francoske šole igranja harfe. Med študijem je bila štipendistka Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. Po študiju je iz strani dunajske Univerze za glasbo prejela nagradno štipendijo za izjemne študijske dosežke, leta 2010 pa za svoje raziskovalno in umetniško dejavnost na področju vloge harfe v opusu skladatelja Richarda Wagnerja tudi štipendijo Bayreuthskega štipendijskega sklada.

Koncertno se veliko udejstvuje tako doma kot tudi v tujini: nastopa kot solistka, kot članica raznovrstnih komornih zasedb in kot soloharfistka uglednih avstrijskih orkestrrov (Dunajski komorni orkester, orkester na starih inštrumentih Wiener Akademie, Madžarsko-avstrijska Haydnova fiharmonija, orkester Tirolskih slavnostnih iger). Gostovala je tudi v orkestrih Dunajske državne opere in Milanske Scale. Je avtorica številnih posnetkov za arhiv Radia Slovenija in avstrijskega ORF-a. V letu 2015 je v založbi Društva slovenskih skladateljev izšla tudi njena prva zgoščenka z deli slovenskih avtorjev. Kot pedagoginja je dejavna v Sloveniji, Avstriji in v Mongoliji.

TOREK, 29. september 2015, Ljubljana

Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, modra soba

 ODELEK ZA
 MUZIKOLOGIJO
 50 LET

V sodelovanju z Oddelkom za muzikologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

Med univerzalnim in lokalnim: od modernizma k postmodernizmu

Mednarodni muzikološki simpozij, posvečen 80-letnici skladateljev Vinka Globokarja in Lojzeta Lebiča

🕒 9.00 – 10.45

„Različni časi“ (vodja: Marija Masnikosa)

Vabljeno predavanje II: Kenneth Gloag, Postmoderni časi

Helmut Loos, Modernizem – postmodernizem. Kontroverzne osnovne strukture glasbenega mišljenja

🕒 11.00 – 12.30

Primeri iz postmodernizma (vodja: Milena Božikova)

Moeko Hayashi, Modernizem, postmodernizem in globalizem: Takemicu, November Steps

Gregor Pompe, Requeim für einen jungen Dichter in Maša Leonarda Bernsteina: evropski in ameriški postmodernizem ali pluralizem proti eklekticizmu

Jana Lindterová, Glasbeni citat kot osnovni način izražanja sporočila v ustvarjalnosti Alfreda Schnittkeja

🕒 14.30 – 16.00

Postmodernizem v vzhodni Evropi I (vodja: Gražina Daunovaričienė)

Jānis Kudiņš, Slogovno konservativen in živahen postmodernizem v odsotnosti modernizma: nekateri specifični problemi latvijske glasbene historiografije

Kamilė Rupeikaitė, Semantika glasbe Anatolijusa Šenderovasa

Joanna Schiller-Rydzewska, Različni obrazi posmodernizma v delih sodobnih skladateljev iz Gdańska

🕒 16.15 – 18.00

Postmodernizem v vzhodni Evropi II (vodja: Jānis Kudiņš)

Viktorija Kolarovska, „Svet drugih“ v ustvarjalnosti makedonskih skladateljev

Tatiana Pirníková, Pot od modernista k intimnemu liriku – skladatelj Oto Ferenczy

Ira Prodanov Krajišnik, Lokalno in globalno v operi Mileva Aleksandre Vrebalova

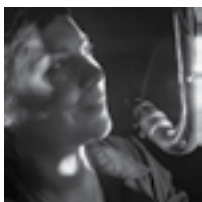
TOREK, 29. september 2015 ob 16.00, Ljubljana

KONCERTNI ATELJE
 DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
 SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Valentina Štrucelj - klarinet**Luka Einfalt - evfonij****Nina Prešiček - klavir****oblikovalec zvoka: Neven Smolčič**

1. **Oswaldo TORRES** (Venezuela/NMS kandidat)
DIALOGUES za klavir solo (2008) 6'
 2. **Chris CREE BROWN** (Nova Zelandija)
SOUND BARREL za evfonij in fiksne medije (2012/2013) 8'
 3. **Chien-Wei WANG** (Tajvan/NMS kandidat)
CONTEMPLATION za klarinet solo (2012) 10'
 4. **Janez MATIČIČ** (Slovenija)
KOZMOFONIJA za klavir in magnetofonski trak (1970) 12'
- ☺
5. **David BEOVIČ** (Slovenija)
TRIJE PRELUDIJI za evfonij in klavir (2008) 5'
 6. **Rikhardur H. FRIDRIKSSON** (Islandija)
BRONS za elektroakustiko (2004/2008) 11'
 7. **Jasper VANPAEMEL** (Belgija/NMS kandidat)
MONO: About life za klavir solo (2012) 8'
 8. **Michael BLAKE** (Republika Južna Afrika)
TOMBEAU DE MOSOEU MOERANE za klarinet in 4-kanalni trak
(2011/2013) 13'36"

Valentina Štrucelj
Nina Prešiček
Luka Einfalt

OSWALDO TORRES (Venezuela, 1980)

je skladatelj in pesnik. Leta 1996 se je pričel študijsko ukvarjati z glasbo, ko je igral kontrabas. Leta 1999 je vstopil na umetniško univerzo v Venezueli, kjer je diplomiral. Leta 2004 je bil izbran za sodelovanje na Mednarodnem srečanju mladih skladateljev INJUVE (Španija), dvakrat pa je bil uspešen tudi v selekciji za ISCM Svetovne glasbene dni, na Hrvaškem (2005) in v Hongkongu (2007). Leta 2005 je prejel drugo nagrado na mladinskem tekmovanju iz kompozicije II Salón Nacional de Jóvenes Compositores v Venezueli. Leta 2007 so v Tokiu izvedli njegovo delo za godalni kvartet *Syncretic Skin*, ki ga je na program uvrstilo Japonsko društvo za sodobno glasbo. Leta 2008 so na 30. Mednarodnem forumu nove glasbe Manuel Enríquez v Mehiki izvedli skladbo *Retrospective Spiral*, leta 2011 pa je po izboru skupine Vox Novus v New Yorku doživelo praižvedbo delo *Pulse* za kitaro.

Dialogues

predstavlja različne dialoge, s katerimi se lahko spravim v določena razpoloženja in izrazim različne vidike značaja, ki me določa. Zvočne atmosfere, ki posnemajo vprašanja in odgovore, močne emocije in trenutki umirjenosti in refleksije se soočajo skozi glasbena sredstva, ki ustvarjajo vtis pogovora, katerega tem in podtem se loteva skladba in jih, ob tem, ko skuša najti odgovore, razvija na strukturno različne načine (variacije) od začetka do konca. Nadalje delo vključuje trenutke počitka kot tudi pohajkovanja, pri tem pa vstopa celo v divjaško diskusijo. Spet drugod so v posameznih trenutkih neresljive uganke ali negotovosti glasbeno predstavljene s pomočjo skrivnostnih sonoritet. Ta partitura je nastala v eklektičnem jeziku, ki združuje zahodne zvoke in tehnike z duhom latino jazzja in improvizacije.

CHRIS CREE BROWN (Nova Zelandija, 1953)

je izredni profesor na Visoki šoli za glasbo Univerze v Canterburyju. V njegova področja zanimanja sodijo komponiranje za konvencionalne instrumente, elektroakustična glasba in intermedijske umetnosti. *Icescape* za orkester in elektroakustično delo *Under Erebus* so rezultat potovanja na Antarktiko v okviru programa Umetniki na Antarktiko pod pokroviteljstvom ustanove Antarctic New Zealand. Skladbe *Memories Apart* (2002), *Icescape* (2003) in *Remote Presence* (2008) so bile vse v finalnem izboru Sounz Contemporary Music Awards, nagrado s tega tekmovanja pa je prejel leta 2010 za skladbo *Inner Bellow* za klarinet in trak.

Brown se močno zanima za glasbene skulpture in njegove *Eolske harfe* so bile leta 2002 na ogled v Botaničnem vrtu mesta Christchurch kot del prireditve Art and Industry Scape Biennale.

Njegova dela so izvajali v mnogih državah, med drugim v Avstraliji, Angliji, Franciji, Nemčiji, Kanadi, Rusiji, na Finskem, Madžarskem, Portugalskem, Škotskem ter v Združenih državah Amerike.

Sound Barrel

je bil napisan za Byrona Newtona. Dialog med evfonijem in partom za fiksne medije je povzržen več nenadnim spremembam v razpoloženju, ki jih zdaj povzročijo evfonij zdaj part za

fiksne medije. Naslov je večpomenski, pri čemer je mogoče vsakega od pomenov interpretirati ali se nanj sklicevati v okviru zvočnega sveta pričujoče skladbe.

CHIEN-WEI WANG (Tajvan, 1988)

je pridobil glasbeni magisterij na univerzi Municipal University of Education v Tajpeju in diplomu na Katoliški univerzi Fu Jen. Študiral je pri Fei-Ying Wang, prof. Fan-Ling Su in dr. Chia-Lin Pan. Wang aktivno sodeluje na predavanjih in seminarjih iz kompozicije, pridružil pa se je tudi mojstrskemu tečaju iz kompozicije pri prof. Robertu Beaserju, Kee-Yong Chong, prof. Cortu Lippeju and prof. Yi Chen. Leta 2010 je zaključil svojo diplomu s skladateljskim recitalom, decembra tega istega leta pa je v dvorani Son-Yi univerze Soochow izvedel vokalno delo *Cvetoče drevo*. Oktobra 2012 je izvedel solo skladbo *Kontemplacija*, junija 2013 pa je imel ob zaključku magistrskega študija skladateljski nastop. Wang je član Mednarodnega združenja za sodobno glasbo (ISCM), Zveze azijskih skladateljev (ACL) in ustanove FORMUSICA.

Conteplation

V skladbi Conteplation je skušal skladatelj ustvariti zvočni prostor in skladbi povrniti čustva in glasbo na najpreprostejši način, brez privlačnih ali kompleksnih struktur. V osnovi gre v skladbi za prehod od tona D do A, čeprav je mogoče celotno kompozicijo razdeliti v tri različne dele. Poleg tega je s pomočjo polifoničnega pisanja v prvem in tretjem delu ustvaril stereo tip zvoka, v osrednjem delu skladbe pa mono tip zvoka

JANEZ MATIČIČ (Slovenija, 1926)

skladatelj, pianist in pedagog je leta 1950 na Akademiji za glasbo diplomiral iz kompozicije v razredu L.M. Škerjanca ter leto kasneje iz dirigiranja pri D.Švari. Nekaj let je bil predavatelj na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (kontrapunkt, glasbena analiza in klavir), nato pa je študij kompozicije nadaljeval v Parizu pri Nadji Boulanger. Leta 1962 se je priključil Groupe de Recherches Musicales na francoskem radiu pod vodstvom Pierra Schaefferja. Nekatera elektroakustična dela so nastala tudi v drugih studiijih (Bourges, RTV Beograd). V informatiki in glasbeni kompoziciji se je pridružil raziskovanjem po sistematiki računalniške tehnike, ki jih je takrat vodil Pierre Boulez (IRCAM). Med najvidnejše Matičičeve skladbe štejemo dve Simfoniji, dva Koncerta za klavir in orkester, Koncert za violončelo in orkester ter Koncert za violino in orkester. Izrazit je predvsem njegov klavirski opus: štiri Sonate, štiri Suite, Gemini za dva klavirja, dve seriji Etud, tri levoročne Etude in druge skladbe (Utripi, Intermittences, Resonances, Danses grotesques itd.). Poleg prištevamo tudi številna komorna in violinska dela. Za svoje delo je prejel številna mednarodna priznanja in nagrade. Leta 1987 je bil izvoljen za dopisnega člana SAZU, leta 2007 pa je postal redni član te ustanove. Istega leta ga je Slovenija počastila s Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

Kozmofonija

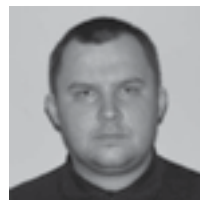
Ta skladba je bila naročilo "Groupe de Recherches Musicales" v Parizu za Festival Gulbenkian v Lizboni leta 1970. Delo se predstavlja v obliki koncertne skladbe, v kateri ima klavir vlogo

solista, spremljanega in podprtega s strani elektroakustičnega tonskega materiala na magnetofonskem traku. Klavir se s pomočjo kontaktnih mikrofonom, ki posnamejo le nekatera tonska območja, mestoma tudi sam vključi v to elektronsko ovojnico zvokov, predvajanih preko zvočnikov. Ves elektroakustični material na magnetofonskem traku je bil v celoti ustvarjen s strani avtorja v studiih GRM francoskega radia.

Osnovna oblika bi lahko bila podobna nekemu koncertantnemu klasičnemu delu: uvodni orkestralni del (Introdukcija), tukaj seveda zastopan z elektroakustično tonsko materijo, zaključna koda z značilno "poslovilno" karakteristiko in vmesni deli z različnimi nasprotnimi značaji. Ves potek je primerljiv seriji valov, od katerih vsak dosega svojo lastno kulminantno točko. Pri krstni izvedbi v maju 1970 na omenjenem festivalu v Lizboni je delo na klavirju izvedel avtor sam.

DAVID BEOVIČ (Slovenija, 1977)

Na glasbeni šoli v Škofji Loki je začel z igranjem klarineta in klavirja. Glasbeno pot je nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani (teoretska smer), vzporedno pa obiskoval še gimnazijo v Škofji Loki. Po končanem srednješolskem izobraževanju se je vpisal na Teološko fakulteto, vzporedno pa se je vpisal tudi na študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Marijanu Gabrijelčiču. Leta 2000 je zaključil študij kompozicije v razredu prof. Pavla Mihelčiča, leta 2008 pa je dokončal tudi magistrski študij teologije. Deluje kot profesor glasbe na Gimnaziji Jurija Vege v Idriji in Gimnaziji Antona Aškercarja v Ljubljani. Poučuje tudi solfeggio in glasbeni stavek na srednji stopnji Glasbene šole v Celju.

Njegova dela so izvajali v številnih slovenskih krajih in v tujini (Trst, Berlin, Dunaj, Luzern, New York...). Skladbe so izvajali v okviru številnih festivalov (Ljubljanski festival, Glasbeno poletje v Mariboru, Svetovni glasbeni dnevi, Noč slovenskih skladateljev, festival Musica Danubiana, Naša pesem, International New Music Week Bucharest, festivala Unicum ...).

Trije preludiji

so nastali na pobudo tubista Luka Einfalta. Umetnik me je postavil pred dvojni izziv. Želel je, da napišem skladbo, ki bo preseгла okvir povprečne izvajalske zahtevnosti, a se obenem prikupila okusu čim večjega števila ljudi. Svojevrsten izziv mi je predstavljalo že glasbilo samo, saj ga pred pisanjem dela nisem poznal. Tako so nastali trije kontrastni stavki, ki nihajo med spevnim na eni ter skercoznim razpoloženjem na drugi strani. Skladba je doživela veliko izvedb, tako doma kot v tujini.

RIKHARDUR H. FRIDRIKSSON (Islandija, 1960)

je začel kot rock glasbenik in kasneje študiral kompozicijo v Rejkjaviku, New Yorku, Sieni in Haagu. Med njegovimi učitelji so bili Atli Heimir Sveinsson, Thorkell Sigurbjörnsson, Elias Tanenbaum, Franco Donatoni in Clarence Barlow. Njegova dela izvajajo in predvajajo na radijih v številnih državah. Od islandske vlade je prejel več delovnih štipendij, je pa tudi prejemnik kulturne nagrade DV in nagrade na Tekmovanju zvočne umetnosti v Bourgesu.

Fridriksson živi v Reykjavíku, kjer komponira in poučuje elektronsko glasbo. Je eden od dveh direktorjev centra za računalniško glasbo v Kopavogurju, poleg tega pa tudi poučuje kompozicijo in računalniško glasbo na islandski Akademiji za umetnost.

Njegova glasba sodi v dve splošni kategoriji: čista elektroakustična glasba, v kateri dela predvsem z naravnimi zvoki in njihovim gibanjem v prostoru, ter improvizacije v živo, v katerih igra električno kitaro, ki je elektronsko procesirana v živo. V slednjih se pojavlja bodisi sam ali s skupino Icelandic Sound Company.

Brons (Bronze)

sestavljajo izključno zvoki gongov in tamtamov. Že zgolj z igranjem na te instrumente je mogoče ustvariti neverjetno raznolik in čudovit zvočni svet. V nadaljevanju so bili zvoki računalniško procesirani na različne načine, v glavnem s sistemi, zgrajenimi iz nenehno spremenljivih zakasnilnih linij. Skladbo Brons sem napisal na centru za računalniško glasbo v Kopavogurju med letoma 2003 in 2004.

Revidirana verzija, končana leta 2008, je bila krajša, prav tako timingi, popravljene pa so bile tudi manjše anomalije, ki sem jih pri pregledu originalne verzije spregledal.

JASPER VANPAEMEL (Belgija, 1986)

je skladatelj, na katerega so vplivali najrazličnejši glasbeni žanri že od najzgodnejših let. Študiral je klavir, violino in tolkala na Konservatoriju v Leuvenu v Belgiji. Od leta 2004 do 2013 je študiral klavir in kompozicijo pri Janu Michielsu in Franklinu Gyselincu na Kraljevem konservatoriju v Bruslju. Leta 2009 je študiral elektronsko glasbo na Kraljevem konservatoriju v Haagu, kjer se je učil improvizacije in interakcije z avdio napravami ter se ukvarjal z umetnostjo algoritemske kompozicije.

Kot izvajalec glasbe je Vanpaemel dejaven na različnih področjih: z Jasperjem Braetom sestavljata elektronski duo (J&J), je stalni član skupine Helektron, ki se osredotoča na razmerje med zvokom in podobo, nastopal je v mnogih koncertnih dvoranah po Evropi in poustvarjal skladbe za klavir Luca Döbereinerja in Lule Romero.

Mono: About Life

je retorični monolog, ki odraža osamljenost in ranljivost solo glasbenika na odru.

MICHAEL BLAKE (Republika Južna Afrika, 1951)

je skladatelj, pianist, pisatelj in učitelj, ki je študiral v Johannesburgu (diploma), Londonu (magisterij) in Grahamstownu v Južni Afriki (doktorat). Po letu 2000 je ustanovil sekcijo ISCM (NewMusicSA), New Music Indaba, projekt Bow in organiziral srečanje skladateljev Sterkfontein in festival Purpur. Njegove nedavne praižvedbe vključujejo izvedbe v Tokiu, Parizu (naročilo festivala Festival d'Automne), Dunaju (naročilo MIAGI) in Brugesu (Ars Musica), njegove skladbe pa so izvajali tudi v Kölnu, Ghentu, Milanu, Lyonu, Bratislavi, Litvi, New Yorku, Peruju ter Vzhodni in Zahodni Afriki. Med aktualnimi projekti ali projekti v pripravi so dela za šestnajst glasov (umetniška rezidenčna štipendija STIAS 2014-15), za alt, pozavno in vibrafon (Axelsson-Nilsson Duo) ter za violončelo in klavirski duo za Friedricha Gauwerkyja in Daana Vandewalleja

(produkcija kompaktnih plošč WERGO). V obdobju 2016-2017 bo začel skupni projekt, pri katerem bosta sodelovala tudi kipar Sean Blem in plesalec Hideto Heshiki (Južna Afrika, Švica, Japonska, Južna Koreja). Blake polovico časa deluje v Južni Afriki in polovico v Angliji. V reviji *Musical Times* so zapisali: "[Blakea] ne obseda Afrika niti ni priklenjen na "Zahod". Morda je prvi južnoafriški skladatelj, ki se ima brez zadrege in nelagodja za afriškega skladatelja."

Tombeau de Mosoeu Moerane

Michael Mosoeu Moerane, ki se je rodil leta 1909 staršem iz plemena Sesotho, je bil od tridesetih let 20. stoletja do smrti leta 1981 eden najvidnejših skladateljev v Južni Afriki. Čeprav večinoma načrtno spregledan s strani bele akademske skladateljske skupnosti, je imel globok vpliv na prihodnje generacije mladih črnih skladateljev v tej državi.

Tombeau de Mosoeu Moerane jemlje vzorce "DNA" treh njegovih najljubših zborovskih skladb in jih sintetizira v novo glasbo, ob tem pa ohranja ključne elemente njegovega glasbenega jezika. Prav mogoče je, da bi skladatelj, ki je bil močno pred svojim časom, tudi sam pisal takšno glasbo, če bi mu okoliščine v tedanji apartheidski Južni Afriki to dovoljevale.

Delo je nastalo po naročilu Dariusza Klysisy, ki igra birbyne in ki sem ga prvič srečal leta 2008 na Kubi, kjer sva oba nastopala na "Poletju v Havani". 4-kanalni trak je nastal avgusta 2011 v studiu Alpha v Visbyju na Švedskem.

VALENTINA ŠTRUCELJ

slovenska klarinetistka, ki živi in dela v Švici, je začela svoje glasbeno izobraževanje v Glasbeni šoli Črnomelj (Tone Kralj in Venčeslav Lenarčič). Uspešno je maturirala na Glasbeni gimnaziji Ljubljana (Jožete Kregar) ter diplomirala z odliko na Univerzi za glasbo v avstrijskem Grazu (Gerald Pachinger). Na Visoki šoli umetnosti v Bernu (Ernesto Molinari) je z odliko absolvirala podiplomska študija klarineta in basklarineta.

Valentina je aktivna na mednarodnih odrih, predvsem pa se posveča izvajanju sodobne glasbe in prek improvizacije odkrivanju in eksperimentiranju z nekonvencionalnimi zvočnimi možnostmi na vseh različnih klarinetov. Je redna članica ansamblov sodobne glasbe neuverBand (Basel), chromoson (Südtirol) in Neofonia (Ljubljana) ter WIM kvarteta Bern (improvizirana glasba). Poleg tega redno nastopa kot solistka in članica različnih simfoničnih in pihalnih orkestrrov ter komornih zasedb. Deluje tudi kot pedagoginja v glasbenih šolah Stetten-Künten, Le Mouret in Klubschule Migros ter na različnih poletnih šolah in mojstrskih tečajih.

LUKA EINFALT

je leta 2003 kot evfonist diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Darku Roškerju.

V času šolanja se je udeleževal državnih in mednarodnih tekmovanj in med drugim osvojil 1. nagrado na državnem tekmovanju mladih glasbenikov Slovenije v akademski kategoriji s posebno nagrado Društva slovenskih skladateljev za najboljšo izvedbo skladbe domačega avtorja.

Kot solist je nastopal z Orkestrom slovenske vojske, Pihalnim orkestrom AG v Ljubljani, Simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik, Obalnim komornim orkestrom in nekaterimi slovenskimi pihalnimi orkestri.

Večkrat je že kot zunanji sodelavec sodeloval s priznanimi orkestri (Simfonični orkester RTV Slovenija, Slovenska filharmonija, Beograjska filharmonija).

Sedem let je bil zaposlen v Orkestru slovenske policije, sedaj pa se posveča pedagoškemu delu v Glasbeni šoli Domžale, vodi godbo Lukovica in nastopa na priznanih domačih glasbenih ciklih (Jesenske serenade, Koncertni atelje Društva slovenskih skladateljev...). Januarja 2010 je z odliko zaključil podiplomski študij evfonija na Visoki šoli za glasbo v Luzernu (Švica), pri prof. Thomasu Ruediju.

NINA PREŠIČEK

Pianistka Nina Prešiček se je v kratkem času pri nas uveljavila kot ena osrednjih izvajalk sodobne klasične glasbe tako slovenskih kot tujih skladateljev. Pri tem se projektov loteva drzno in domišljeno, večkrat v kombinacijah z drugimi umetniškimi izrazi in mediji. V nekaj letih je pripravila več odmevnih večmedijskih dogodkov, med njimi Ondine in Sono Mobile. Nina Prešiček ni zgolj izvrstna instrumentalistka, poustvarjalka, temveč tudi glasbenica, ki misli glasbo in v njej išče nenehne kreativne izzive.

Nina Prešiček je diplomirala leta 2000 in nato leta 2003 končala podiplomski študij na Akademiji za glasbo v Stuttgartu pri profesorju Wolfgangu Bloserju. Istočasno je zaključila tudi podiplomski študij na Perfekcijskem oddelku Nacionalnega konservatorija v Toulousu (Francija) v razredu profesorice Thérèse Dussant. Leta 2005 je zaključila še magistrski študij na pariški Sorboni, smer muzikologija.

TOREK, 29. september 2015 ob 20.00, Ljubljana

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije

dirigent: Simon Krečič

solisti: Miran Kolbl - violina, Janez Podlessek - violina,

Gabriel Lipuš - bariton

1. Justina REPEČKAITĒ (Litva/NMS kandidat)

CHARTRES (2012) 9'

2. Olga KROUPOVÁ (Slovaška)

GRYLLUS MUSICALIS za violino in godalni orkester (2014) 20'

3. Paolo GEMINIANI (Italija)

IMMINENZE (2000) 8'

4. Ansgar BESTE (Nemčija/NMS kandidat)

RITUEL BIZARRE za pripravirani godalni orkester (2010) 12'

5. Páll Ragnar PALSSON (Islandija)

SUPREMACY OF PEACE (2012) 10'

6. Alojz SREBOTNJAK (Slovenija)

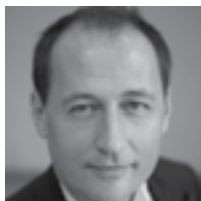
NE, JAZ NOČEM ŠE UMRETI (*S. Kosovel*) za glas in godalni orkester (1951) 5'

7. Uroš KREK (Slovenija)

INVENTIONES FERALES za violino in godalni orkester (1963) 19'

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije

Miran Kolbl
Janez Podlessek
Gabriel Lipuš

JUSTINA REPEČKAITĖ (Litva, 1989)

je mlada litvanska skladateljica in vokalna improvizatorica, ki živi in dela v Parizu. Veliko zanimanje za srednjeveško kulturo usmerja njeno glasbeno udejstvovanje h geometričnim in matematičnim konceptom.

Justina je sprva razvijala svojo kariero tako v vizualnih umetnostih kot glasbi, vendar se je nato odločila, da se posveti zgolj kompoziciji. Študirala je na litvanski Akademiji za glasbo in gledališče pri profesorjih Osvaldasu Balakauskasu, Ričardasu Kabelisu in na pariškem Konservatoriju pri prof. Stefanu Gervasoniju, kjer je obiskovala tudi pouk pevske improvizacije iz sodobne in srednjeveške glasbe. Trenutno pogloblja svoj študij kompozicije pri Jean-Lucu Hervéju.

Chartres za godalni orkester je bila priporočena skladba na 60. Mednarodni skladateljski tribuni Rostrum 2013 in nagrajena na Tekmovanju za najboljši debi leta v Litvi.

Njeno glasbo izvajajo solisti skupin Ensemble InterContemporain, Ensemble 2e2m, Ensemble WARN!NG in moskovski Ansambel za sodobno glasbo. Justina je prejela naročila za glasbena dela za festivale, kot sta Gaida in Permainų Muzika.

Chartres

Navdih za skladbo Chartres sem našla v rozetnem oknu katedrale Chartres, katerega motiviko je navdahnila apokalipsa sv. Janeza. Vpogled v to rozetno okno me je spodbudil k iskanju glasbene oblike, polne simbolizma števil in proporcev. Sam izraz rozete je narekoval preprosto, toda smiselno ritmično rešitev. Kompozicija je glasbeni vpogled v okno iz barvnega stekla, umetniški pogled na življenje majhnih, med seboj povezanih in svetlikajočih se koščkov stekla, ki tudi odpadejo in zbledijo.

OLGA KROUPOVÁ (Slovaška, 1966)

je pričela svoj formalni študij klavirja in kompozicije na konservatoriju, nato pa nadaljevala na Visoki šoli za glasbo v Bratislavi. Med leti 1991 in 1994 se je študijsko izpopolnjevala pri Josefu Soproniju na glasbeni univerzi Franz Liszt v Budimpešti in zaključila podiplomski študij na glasbeni univerzi Detmold v Nemčiji. V svojem skladateljskem delu se osredotoča na simfonično glasbo, pri čemer so njena številna orkestralna dela izvajali znani orkestri, kot so simfonični orkestri NDR Hamburg, MÁV (Budimpešta), orkester Slovaškega radia (Bratislava), Filharmoniki iz Magdeburga, Orchestre symphonique et lyrique iz Nancyja, Detmolder Kammerorchester in Sächsische Kammerphilharmonie. Leta 2000 je postala laureat na mednarodnem tekmovanju iz kompozicije na Dunaju, kjer

je prejela prvo nagrado za odrsko/orkestrsko skladbo *Katze mit Hut*. Sledila so naročila mnogih glasbenih ustanov, med njimi Orkester saksofonov Raschèr, Kvartet saksofonov Tetraphonics, ansambel Horizonte, Weimarer Werkstatt in ansambel Calmus. Skladbe Olge Kroupove izvajajo v deželah od Evrope do Čila, pa tudi v ZDA in Južni Koreji. Trenutno je zaposlena kot lektorica glasbe pri Schott-Verlag.

Gryllus Musicalis

je navdahnila neizmerna lepota zvoka, ki sem jo doživela ob poslušanju petja čričkov na travniku. Mogoče je bilo uglasiti uho na ta oblak drobnih glasov in si predstavljati popolnost zvoka, Harmonio Mundi. Bilo je nekaj božanskega, iz nekega drugega sveta. Je morda moja skladba prevod tega, kar so zaznali moji čuti, kar sem slišala, trenutek, ki je pustil globok vtis v mojih možganih?

Kot sugerira podnaslov Koncertantna glasba za violine in soliste, ima skladba koncertantni prizvok, toda s kompozicijskimi elementi, ki jo približujejo formalnemu simfoničnemu loku. Skušala sem pretopiti koncertantno intimnost v vihravost simfonije. Močno se čuti prisotnost večje glasbene oblike, celo kadar je ta skrajšana ali zgolj sugerirana.

Po drugi plati se lahko poslušalec sprašuje, koliko solistov pravzaprav nastopa. Širše se violine delijo tako, da se pogosto zdi, kot da so igralci v delih tutti so-solisti.

PAOLO GEMINIANI (Italija, 1960)

je študiral kompozicijo, elektronsko glasbo, zborovsko glasbo, zborovsko dirigentstvo in instrumentacijo na konservatorijih v Bologni in Modeni. Študijsko se je izpopolnjeval pri Francu Donatoniju, Aziju Corghiju, Alessandru Solbiatiju, Adrianu Guarneriju in Alviseju Vidolinu, ter bil prejemnik nagrad in pohval na različnih tekmovanjih, kot so Gustav Mahler, Mednarodno tekmovanje v kontrapunktu, SuonoSonda, Orkester sodobne glasbe Daegu, Valentino Bucchi Prize, Pierre Schaeffer, Egidio Carella, Mednarodni festival Reggello, IBLA Grand Prize, Romualdo Marengo in mnoga druga. Trenutno poučuje na Konservatoriju N. Piccinni v Bariju v Italiji.

Imminenze

je oblikovana v več epizodah, od katerih vsaka določa razvoj natančne instrumentalne artikulacije. Zlasti v uvodnem delu igra violončelo vlogo koncertatnega instrumenta, ki je v opoziciji s preostalimi godali, in v svoji prečiščenosti poln harmoničnih tonov in zvokov na kobilici. Odlomki, ki sledijo, so vse bolj intenzivni, vrhunec pa dosežejo v delu z vertikalnimi akordi, ki zaznamuje pomemben zaključek osrednjega dela kompozicije. Violončelo ponovno prevzame vodilni položaj v delu kantabile, ki sledi, to pa vodi v zaključek in vrnitev v začetno prečiščeno atmosfero.

ANSGAR BESTE (Nemčija, 1981)

je leta 1998 opravil izpit iz cerkvene glasbe, med leti 2002 in 2013 pa pridobil univerzitetni naziv "kapelnik" ter diplomu iz kompozicije, klavirja in glasbene teorije. Med njegovimi učitelji kompozicije so bili Michael Obst (Weimar), Luca Francesconi (Malmö), Adriana Hölszky (Salzburg), Wolfgang Rihm (Karlsruhe), Hanspeter

Kyburz (Berlin) in Beat Furrer (Graz). Trenutno se v Oslu posveča doktorskemu študiju. Bil je nagradenec na tekmovanjih iz kompozicije za nagrado v Stuttgartu (2010) in Uppsali (2012), za nagrado Delz (2015) in ZEITklang (2011). Med drugim je prejel naročila za naslednja tekmovanja: ISCM Avstrija (2011), IRCAM/Ensemble InterContemporain (2012), fundacija Siemens (2013/15), SNIM 2014 in Acusticum Organ (201). Njegova dela so izvajali na številnih mednarodnih festivalih, kot so Beneški bienale (2009), Young Nordic Music (2010–2012), ECLAT Stuttgart (2011), Poletni tečaji v Darmstadtu (2012), festival Donaueschingen (Off-Concert, 2012), Young Euro Classic (2013), Ars Nova Choele-Choel (Argentina, 2013), Bienal Curitiba (Brazil, 2013), Nordijski glasbeni dnevi (2013), Wien Modern (2013), ISCM Svetovni glasbeni dnevi (2013), MATA NY (2014), New Talents v Kölnu (2014), Oslo Chamber Music (2014), New Directions Piteå (2015), festival v Lucernu (2015) in Ultima v Oslu (2015).

Rituel Bizarre

Osnovna zamisel, na kateri temelji skladba, je soočenje in zlitje dveh procesov, ki zadevata zvočno barvo: nizka godala razvijajo zvočno barvo v treh enako dolgih razdelkih, od pustih pripravljalnih zvokov tolkal do podaljšanih in popačenih zvokov z lokom. Prvi in drugi del ustvarjata vtis ritmičnega, zmerno napetega plesa z začetki, kot so brenkanje s prsti, udarjanje in rožljanje. Tretji del prinaša zmanjšanje ritmičnih energij in postopni crescendo od skrivnostnega antiklimaksa do ekstatičnega vrhunca. Razen posameznih začetnih brenkanih pasaž proizvodjajo prve violine popačene zvoke z lokom. Razvoj zvočne barve sega (v enem delu) od počasnih glissandov, podobnih pedalnim tonom, preko hitrih, živahnih glissandov in pojočih staccatov do vzburkanega tremola. Ta dva dialektična antagonista se postopoma približata v tretjem delu in zlijeta znotraj zaključnega tremola. V celoti gledano ta neobičajni, nepričakovani zvok skupaj s ponavljajočo, kanonično in plesno ritmično strukturo proizvede bizaren in ritualističen glasbeni značaj.

PALL RAGNAR PALSSON (Islandija, 1977)

Po tem, ko je večino mladosti igral v skupini Maus, je Páll Ragnar Palsson leta 2004 vpisal študij klasične kompozicije na islandski Akademiji umetnosti. Tri leta kasneje je diplomiral in pričel z magistrskim študijem na estonski Akademiji za glasbo in gledališče, kjer sta ga učitelja kompozicije Helena Tulve in Urve Lippus spodbujala k raziskovanju islandskih psalmov iz 17. stoletja. Ko je na EAMT doktoriral iz kompozicije, se je vrnil na Islandijo in se v najširšem smislu nemudoma vključil in tamkajšnje glasbeno življenje. Prejel je islandsko glasbeno nagrado za najboljšo kompozicijo leta 2013 za skladbo *Nostalgia* za violino solo in orkester ter zastopal tako Islandijo kot Estonijo na simpozijih in festivalih, kot so Mednarodna skladateljska tribuna Rostrum, ISCM Svetovni glasbeni dnevi in Nordijski glasbeni dnevi.

Supremacy of Peace

Severovzhodna Estonija je območje ostrih nasprotij. Pepelnati hribi iz oljnega skrilavca, delo človeških rok, ki v notranjosti žarijo, so v čudnem kontrastu s spokojno okoliško pokrajino s kravami in kmetijami. Vasice, ki so na pol prazne, saj so tovarno, okoli katere so nastale, že davno zaprli, se zdijo kot neprijetne sanje v divjem gozdu. V Sillamäeju je blizu morja in

čudovite plaže, kjer se igrajo otroci, ribnik z jedrskimi odpadki. V Kuremäeju je konvent, kjer nam je mati Alipia povedala: "Tu imamo pridigo sedemkrat na dan. Psalme pojemo vsako uro, podnevi in ponoči. Molimo prav vsako uro dneva. To počnemo že stodvajset let. Zato tu vse tako dobro raste."

ALOJZ SREBOTNJAK (Slovenija, 1931-2010)

skladatelj in pedagog. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je študij kompozicije zaključil leta 1958 v razredu prof. Lucijana Marije Škerjanca. Izpopolnjeval se je v Rimu (Boris Porrena), v Londonu (Peter Racin Fricker), Parizu in v Sieni na ustanovi Accademia Musicale Chigiana (Vito Frazzi in Francesco Lavagnino).

Med leti 1970 in 2001 je bil redni profesor za kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

V času svojega življenja je veljal za enega najvidnejših skladateljev sodobne resne glasbe in je avtor obširnega, raznolikega opusa.

Za svoje delo je prejel mnogo nagrad, med njimi Prešernovo nagrado za življenjsko delo (1999) ter Župančičevo nagrado za življenjsko delo (2005).

Ne, jaz nočem še umreti

Malo skladateljev zmore že v svoji rani mladosti ustvariti dela, ki s svojo tehtnostjo in umetniško prepričljivostjo trajno ostanejo del koncertnih odrov. Alojzu Srebotnjaku se je z omenjenim samospvom, nastalim leta 1951 posrečil veliki met in je ob prvi izvedbi leta 1952 na koncertu dijakov Srednje glasbene šole izrazilo opozoril nase kot nadarjen ustvarjalec, ki se je z razmeroma drzno in izrazno krčevito glasbeno govorico približal ekspresionističnim obeležjem ter to smer pozneje še naprej razvijal in oblikoval pri čemur mu je močno pomagala Kosovelova poezija, s katero se je Srebotnjak v svojih vokalnih delih povsem poistovetil. (Črt Sojar Voglar)

UROŠ KREK (Slovenija, 1922-2008)

skladatelj in pedagog. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je študij kompozicije zaključil leta 1947 pri prof. Lucijanu Mariji Škerjancu. Bil je urednik simfoničnih oddaj in kasneje glavni urednik glasbenega programa na Radiu Ljubljana. Od leta 1959 do 1968 je bil znanstveni sodelavec glasbeno-narodopisnega inštituta v Ljubljani. Od tega

leta naprej pa do leta 1982 je poučeval na Glasbeni akademiji v Ljubljani. Bil je profesor kompozicije in teoretičnih predmetov. Uroš Krek je bil tudi večletni predsednik Društva slovenskih skladateljev. V času svojega življenja je veljal za enega najtehtnejših sodobnih komponistov, ki je ustvarjal za vse vrste glasbenih zasedb. V svojo glasbo je rad vpletel tudi folklorne elemente. Folklorno glasbeno izročilo z etničnega ozemlja (od Režije do Porabja) je tudi zbiral, zapisoval in preučeval. Posnel je 13 etnoloških in etnomuzikoloških filmov. Bil je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU) in dopisni član Hrvaške akademije znanosti in umetnosti.

Inventiones ferales

Uroš Krek je svojo koncertantno skladbo Inventiones ferales za violino in godala napisal leta 1962 v spomin svojemu pokojnemu očetu. Narava skladbe je zahtevala posebno

obravnava kompozicijskih sredstev - ta so tu razširjena tudi z uporabo nekaterih prvin dodekafonije. Skladba je oblikovana v treh stavkih z zaporedjem počasi-hitro-počasi. Uvodnemu statičnemu gibanju četrtnik kontrastira zelo okrašen in svoboden, rapsodično zasnovan violinski part, kateremu sledi uporaba ljudskega napeva "Bog daj dobro večer", ki pa je skrbno prekrita z drzno poliakordično spremljavo. Drugi stavek *Risoluto* ima nekaj značilnosti istrske ljudske melodike vendar ostaja v temačnem izraznem svetu, podprtem z ostrimi disonancami. Tretji stavek *Lento* pa prinaša nekaj več umirjenosti ter preprostosti, zaključni pa se spokojno - kot bi se skladatelj dokončno poslovil od svojega očeta in si povrnil notranji mir.

Skladba sodi med najbolj uspešne Krekove stvaritve in je pogosto na sporedu naših orkestrów in izvrstnih solistov violinistov. (Črt Sojar Voglar)

KOMORNI GODALNI ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE

je štirinajstčlanski komorni sestav, ki igra brez dirigenta. Ustanovili smo ga leta 1993 ob podpori Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. V dobrih dvajsetih letih delovanja je ansambel odigral okoli 450 koncertov doma in v tujini. Od leta 1999 ansambel deluje v okviru istoimenskega društva. Vzpodbuja nastanek novih glasbenih del, skrbi za notne izdaje in objavlja promocijske zgoščenke. Že petnajsto leto prireja v sodelovanju z Narodno galerijo iz Ljubljane ciklus "Sozvočje svetov", ki povezuje koncerte komorne glasbe s predavanji o likovni umetnosti.

Repertoar Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije obsega skladbe vseh stilnih obdobij, posebno pozornost pa namenja ansambel stvaritvam slovenskih avtorjev. Tudi tistih, najmlajših, ki se šele uveljavljajo. Vse to potrjuje visoko kakovost ter vlogo in pomen Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije v slovenski in evropski poustvarjalni kulturi. Za svoje uspešno delo je ansambel prejel več nagrad in priznanj: Nagrado Prešernovega sklada leta 1999, Župančičevo nagrado leta 2004, Betettovo nagrado leta 2006 in Plaketo glavnega mesta Ljubljana leta 2012.

SIMON KREČIČ

Glej stran 41

MIRAN KOLBL

Koncertni mojster orkestra Slovenske filharmonije, Miran Kolbl, je tudi prvi violinist kvarteta Tartini. Violino je študiral pri prof. Igorju Ozimu v Kölnu in se hkrati izpopolnjeval v komorni igri pri članih slovitega kvarteta Amadeus. Nato je študij nadaljeval v Bernu. Za izvedbe solističnih deležev v orkestrskih delih je kot koncertni mojster prejel številne odlične kritike in na povabilo dirigenta Hartmuta Haenchna dvakrat gostoval pri njegovem Nizozemskem filharmoničnem orkestru v Amsterdamu. Z Orkestrom Slovenske filharmonije in Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije, kjer je bil deset let koncertni mojster, je doslej kot solist izvedel številna dela. Koncertiral je tudi s simfoničnima orkestruma RTV Beograd, RTV Slovenija, ansamblom Slovenicum, Mariborsko filharmonijo in Bernskimi simfoniki. Je prvonagrajenec državnih tekmovanj in Tekmovanje treh dežel v Farri d'Isenzo ter dvakrat nagrajenec Prešernovega sklada (1999 kot član Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije in leta 2000 za solistično delovanje). Do sedaj je posnel več zgoščenk z Orkestrom Slovenske filharmonije, s kvartetom Tartini in harfistko Mojco Zlobko.

JANEZ PODLESEK

Violinist Janez Podlesek je koncertni mojster Orkestra Slovenske filharmonije in Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije. Poučuje na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljani. Od leta 2009 redno deluje na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer vodi Komorni godalni orkester. Leta 2012 je pridobil naziv docenta za področje violine.

Svojo glasbeno pot je začel na Glasbeni šoli Domžale, kjer ga je za igranje violine navdušil prof. Hervin Jakončič. Šolanje je nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli Ljubljana pri prof. Dušanki Stražar. Diplomiral je na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu priznane profesorja Primoža Novšaka, kjer je končal tudi podiplomski študij – specializacijo. Na državnih in mednarodnih tekmovanjih je prejel več nagrad. Leta 1999 prejel Škerjančovo nagrado. V času študija je bil dvakrat nagrajen s Prešernovo nagrado Akademije za glasbo. Kot član Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije je leta 2006 prejel Bettetovo listino.

Redno deluje v Triu Clavimerata in godalnem kvartetu Dissonance.

Kot solist je leta 2014 posnel zgoščenko z Orkestrom Slovenske filharmonija z deli Mozarta, Kreka in Šenkove.

GABRIEL LIPUŠ

Na deželnem konservatoriju v Celovcu je študiral solopetje in džez klavir, na akademiji za džez v Gradcu petje (Jay Clayton), na Visoki šoli za glasbo in upodabljajočo umetnost na Dunaju pa solopetje, samospjev in oratorij (prof. Ksgr. Kurt Equiluz). Diplomiral je leta 1996. Od leta 1993 nastopa kot baritonist in od leta 2007 naprej kot tenorist v Avstriji, Sloveniji, Italiji, Nemčiji in drugih evropskih državah. Živi kot svobodni glasbenik v Celovcu; od leta 2001 je zaposlen kot profesor solopetja na deželnem konservatoriju.

Kot solist redno sodeluje s Simfoničnim orkestrom in Big Bandom RTV Slovenija, komornim orkestrom Academia Ars Musicae, Celjskim godalnim orkestrom, Euro Symphony Orchestra, KSO - Koroškim simfoničnim orkestrom, KELAG BIGBand-om.

Leta 2004 je prejel "Pospeševalno nagrado za glasbo" dežele Koroške. Leta 2005 prejel "Častno nagrado za čezmejno kulturno delovanje", ki jo podeljuje Zvezno ministrstvo za umetnost na Dunaju.

TOREK, 29. september 2015 ob 22.00, Ljubljana

Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca

Ansambel Microsonus

dirigent: Dominik Steklasa

1. Karmen VREČIČ

NEPRIČAKOVANO za flavto, fagot in violončelo (2015) 6'

2. Alenja PIVKO KNEŽEVIČ

BLUSH za klarinet, pozavno, violončelo, tolkala in harmoniko
(2015) 6'

3. Iztok KOČEN

THROUGH THE NIGHT za violino, violo, violončelo, kontrabas, flavto,
oboo, klarinet, rog, fagot in harmoniko (2015)

4. Tilen LEBAR

TROP za trio saksofonov (2015) 6'

I. Délirium

II. Extasie

III. Stimulation

5. Simon PENŠEK

NOW I AM BECOME DEATH za dve harmoniki in živo elektroniko (2015) 7'

6. Uršula JAŠOVEC

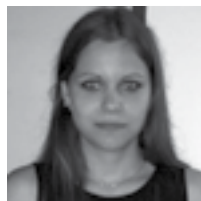
KARŌSHI za glas, klavir, čembalo, harmoniko, violino, violo, violončelo,
kontrabas, harfo, flavto in tolkalista (2015) 8'

7. Dominik STEKLASA

576 MP (THY) za komorni ansambel (2015) 10'

KARMEN VREČIČ (Slovenija, 1991)

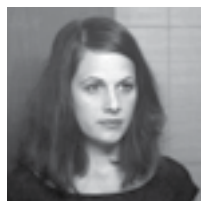
je osnovno šolo obiskovala v Puconcih med leti 1998-2006, nižjo glasbeno šolo v Murski Soboti med leti 2001-2006, srednjo pa med leti 2006-2010 v Mariboru – Konservatorij za glasbo in balet Maribor. Sedaj obiskuje Akademijo za glasbo v Ljubljani, kjer zaključuje magistrski študij kompozicije pri prof. Pavlu Mihelčiču. Obiskuje tudi pouk orgel na Teološki fakulteti v Ljubljani. Piše skladbe za solo inštrumente, samospewe, priredbe za zборе ter skladbe za manjše komorne zasedbe.

Nepričakovano

Za skladbo sem dobila navdih ob razmišljanju o življenju. To poteka zelo hitro in za vsakega posameznika hitreje oz. počasneje mine. Skladba je zato nastala v počasnejšem tempu, saj z njo skušam "upočasniti življenje." Upočasniti ga tako, da bi lahko usvojila znanja različnih znanosti. Da bi ta znanja uporabila pri ustvarjanju skladb v prihodnje.

ALENJA PIVKO KNEŽEVIČ (Slovenija, 1989)

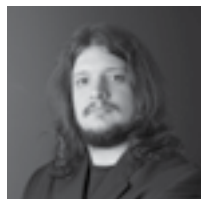
študira kompozicijo in glasbeno teorijo (I. letnik magistrskega študija) v razredu prof. Uroša Rojka na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Njena dela so bila izvajana doma in v tujini (Poljska, Nemčija, Avstrija, Slovaška). Leta 2012 in 2014 je sodelovala na festivalu sodobne glasbe aXes v Krakovu. Leta 2013 je s skladbo Ambivalence sodelovala v projektu četrtinske glasbe za klavir v okviru Werkstatt festivala v Stuttgartu. Razmišlja o smislu in nesmislu, barvi in estetskem učinku.

Blush (2015)

Barve sladkorne pene, malin, jagodne kreme, zadetih oči in maka se vznemirjeno izrisujejo, kjer temperaturni odtenki prelivajo svojo intenzivnost skozi prožnost kapilar. Lončnic ne vzgajam, da bi namesto mene rdele.

IZTOK KOCEN (Slovenija, 1986)

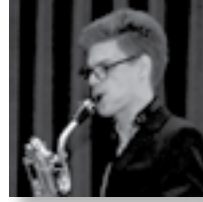
je zaključil študij Glasbene pedagogike na Ljubljanski Akademiji za glasbo, sedaj pa je redni študent podiplomskega študija na oddelku za Kompozicijo in glasbeno teorijo, v razredu Dušana Bavdka. Njegove skladbe so doživele uspešne izvedbe tako v tujini (Madžarska, Hrvaška, Bosna in Hercegovina, ...), kot tudi na domačih tleh. Na poustvarjalnem področju je aktiven predvsem kot zborovodja PAZ Vinko Vodopivec, korepetitor in pianist, ter sodeluje z različnimi vokalno-instrumentalnimi zasedbami.

Through the night

*Konec svetlobe ali pot v očiščen dan?
Poglabljanje v temo ali svoboda neopaznosti?
Dekadenco ali novo življenje?*

TILEN LEBAR (Slovenija, 1993)

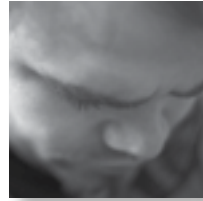
saksofonist, komponist in komorni glasbenik. Končal je dodiplomski študij saksofona v razredu red. prof. Matjaža Drevenška. S kompozicijo se kot samouk ukvarja od svojega štirinajstega leta starosti. S komorno skupino Terminus in Onculu je leta 2014 odigral cikel koncertov v sklopu GM Odra, kjer je predstavil svojo avtorsko delo Plus de jouir, ki so ga kritiki označili za ekspresionizem nove dobe. Leta 2015 je Brass Band Maribor premierno izvedel njegovo prvo orkestrsko delo Dotik. Je aktivni član Studia za sodobno glasbo pod mentorstvom Uroša Rojka in Luke Juharta. Izpopolnjeval se je pri Claudu Delanglu, Jeanu Denisu Michatu, Nenadu Firštu, Michelu Marelliju, Larsu Mlekuschu, Mihi Rogini, Dušanu Bavdku...

Trop

Naslov skladbe v prevodu pomeni Prekomerno. Izraža tri stanja človeškega duha in sicer: delirij, ekstazo in stimulacijo. Izkustvo tretjega sveta, nepojasnjenega in neznanega, ki živi in obstane v večnosti. Ironija življenske igre.

SIMON PENŠEK (Slovenija, 1988)

študira kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu profesorja Uroša Rojka. Poučuje programiranje na SAE Institute v Ljubljani. Njegova dela so bila izvedena doma in po Evropi. Raje kot z notami se ukvarja z zvokom. Tekom študija je razvil elektromagnetni sistem za klavir za vbujanje simpatetičnih resonanc.

Now I am become Death

“Sedaj postal sem Smrt, uničevalec svetov.” - R. Oppenheimer

URŠULA JAŠOVEC (Slovenija, 1986)

se je učila klavir pri prof. Martini Golob Bohte, orgle pri Veroniki Šarec in prof. Mariju Perestegi, glasbeni stavek pri prof. Janezu Osredkarju, glasbeno pedagogiko, dirigiranje in petje pri prof. Egonu Bajtu, kompozicijo pa pri zasl. prof. Pavlu Mihelčiču. V šestih letih komponiranja je prejela pet nagrad in sodelovala pri petih večjih projektih. Napisala je čez 60 originalnih skladb, 75 priredb in imela 118 krstnih izvedb. Piše glasbo za otroke, vokal, komorne zasedbe in komorne orkestre. Njen moto je: Ta trenutek!

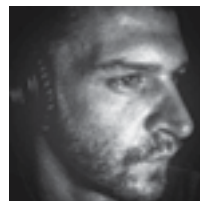
Karōshi

Beseda karōshi izvira iz japonsčine in v dobesednem prevodu pomeni “smrt zaradi prekomernega dela”. Japonci ta pojav navajajo kot posebno vrsto vzroka smrti. V večini primerov gre za srčni infarkt in možgansko kap zaradi stresa v službi, v zadnjih letih pa se beseda nanaša tudi na vse ostale oblike smrti povezane s prevelikim pritiskom službe na delo. Lahko rečemo, da stres v službi ni prisoten samo na Japonskem in ker je tega čedalje več tudi širom sveta, sem se odločila portretirati moment, ko je človeku v življenju dovolj vsega, ko je tako utrujen od dela in pritiskov družbe, da enostavno ne more več in je na robu obupa. “Slišimo” lahko raznolike misli in občutja, ki jih človek občuti v takšnem momentu, konča pa se s katarzo, katera ...

Kakšna je ta katarza, je prepuščeno vam ...

DOMINIK STEKLASA (Slovenija, 1989)

študira na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Kompozicijo in glasbeno teorijo v razredu zasl. prof. ter Orkestrsko dirigiranje v razredu izr. prof. Marka Letonje (asist. Simon Dvoršak). V 2. letniku je napisal glasbo za diplomsko predstavo študentov AGRFT (režija: Milan Golob). V študijskem letu 2013/14 je prejel študentsko Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani za skladbo Searching for...

? za duo harmonik (krstna izvedba: duo Furioso - Nikolina Furić, Mirko Jevtović). Stilno se ne opredeljuje, ker mu je bistvena glasba sama in ne njen stil.

576 mp (thy)

Razen srca so tiste oči najkompleksnejše in najbolj iskrene.

ANSAMBEL MICROSONUS

Ansambel se je začel samostojno formirati maja 2015 po uspešnih koncertnih projektih znotraj Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani. Ansambel deluje v tesnem stiku s slovenskimi skladatelji, ponuja zelo pestre kombinacije inštrumentov ter stremi k visokokakovostnemu ustvarjanju ter poustvarjanju sodobne glasbe slovenskih ter tujih skladateljev. Temeljni korpus ansambla sestavljajo študenti ter diplomanti študija inštrumentalnih smeri ljubljanske Akademije za glasbo, ki svojo odličnost potrjujejo s številnimi nagradami na slovenskih in mednarodnih tekmovanjih, s številnimi koncerti na domačih in tujih odrih ter prav tako z različnimi dirigenti iz Slovenije in tujine. Redno obiskujejo mojstrske tečaje, ki jih vodijo svetovno priznani umetniki in pedagogi. Mladi glasbeniki so tudi dobitniki Prešernovih nagrad Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani ter prav tako tudi Prešernovih nagrad Univerze v Ljubljani.

SREDA, 30. september 2015, Ljubljana

Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, modra soba

 ODDLEK ZA
MUZIKOLOGIJO
50 LET

V sodelovanju z Oddelkom za muzikologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

Med univerzalnim in lokalnim: od modernizma k postmodernizmu
Mednarodni muzikološki simpozij, posvečen 80-letnici skladateljev Vinka Globokarja in Lojzeta Lebiča

 ⌚ **9.00 – 10.45**
Interdisciplinarna vprašanja (vodja: Gregor Pompe)

Vabljeni predavrnje III: Petra Čeferin, Kreativna praksa (arhitekture): uveljavljanje pozicije in-between

Srđan Atanasovski, Romantika v nepravem času: Henri Lefebvre in analiza ritma

Milena Božikova, Sodobna glasba med zgodovino in eshatologijo

 ⌚ **11.00 – 12.30**
Moderna obdobja fin de siècle (vodja: Aleš Nagode)

Alessandro Miani, K sematniki postmoderne glasbe: povezovalni pristop

Marc Brooks, Modernistične značilnosti moškega v operi Kralj Kandaules Alexandra Zemlinskega

Gražina Daunovaričienė, Glasbeno ustvarjanje M. K. Čiurlionisa kot primer modernizma z obrobja Evrope v zgodnjem obdobju razvoja

 ⌚ **14.30 – 16.00**
Izvedbene in produkcijske prakse I (vodja: Tijana Popović Mladenović)

Jane Alden, Zven vidnega: Cardewova rekonstrukcija notnega zapisa

Zubin Kanga, Transplantiranje pianista: imitacijsko ustvarjanje filma kot katalizator v ustvarjanju dela Transplantiranje filma Adama de la Courja

Simone Heillgendorf, Varšavska jesen, Wien modern in Jesenski festival v Parizu po letu 2000 v primerjalnem pogledu: evropski ali nacionalni forumi za sodobno (umetnostno) glasbo in kulturo?

 ⌚ **16.15 – 17.30**
Izvedbene in produkcijske prakse II (vodja: Katarina Bogunović Hočevnar)

Orhan Baba, Novi glasbeni pristopi k nacionalni državi v Turčiji: očarljivost lokalnih zvokov

Christina Scuderi, Sodobna opera v italijanskih gledališčih v obdobju od zaključka druge svetovne vojne do sedemdesetih let

Urša Rihtaršič, (Dis)kontinuitete: ustvarjanje glasbe v kontekstu vpeljave elektronskih inštrumentov

Organizacijski komite:

Dr. Gregor Pompe (predsednik)
 Dr. Katarina Bogunovič Hočevar
 Nejc Sukljan

Odbor konference:

Dr. Matjaž Barbo
 Dr. Gražina Daunoravičienė
 Dr. Nikša Gligo
 Dr. Kenneth Gloag
 Dr. Aleš Nagode
 Dr. Niall O'Loughlin
 Dr. Gregor Pompe
 Dr. Tijana Popović Mladjenović
 Dr. Cornelia Szabó-Knotik
 Dr. Michael Walter
 Akad. Prof. Lojze Lebič

Simpozij organizira Oddelek za muzikologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani v sodelovanju s Slovenskim muzikološkim društvom in pod častnim pokroviteljstvom Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

ODDELEK ZA
 MUZIKOLOGIJO
 50 LET

SREDA, 30. september 2015 ob 16.00, Ljubljana

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Zbor Slovenske filharmonije

dirigentka: *Martina Batič*

1. **Péter ZOMBOLA** (Madžarska/NMS kandidat)
OMNIA TEMPUS HABENT (2011) 5'
2. **Ivana STEFANOVIĆ** (Srbija in Črna gora)
AKO KO ČUJE GLAS MOJ (2011) 8'
3. **Nuno COSTA** (Portugalska/NMS kandidat)
PATER NOSTER (2014) 5'
4. **Per NØRGÅRD** (Danska)
SINGING – SWINGING (2010) 10'
I. Singing in the Rain
II. Singing Sand
5. **Gabriel MĂLĂNCIOIU** (Romunija)
HOMMAGE A PAPAJI (2013) 8'
solisti: Monika Fele - sopran, Marta Močnik Pirc - alt, Gašper Banovec - tenor, Martin Logar - tenor, Matija Bizjan - bas, Jan Kuhar - bas, Barbara Kresnik - tam-tam
6. **Madeleine ISAKSSON** (Švedska)
CIELS za šest solistov (2009/2010) 10'
I.
II.
III.
solisti: Marta Močnik Pirc - sopran, Monika Fele - sopran, Manca Hribar - alt, Gašper Banovec - tenor, Martin Logar - tenor, Miha Klobčar - bas
umetniška vodja: Helena Fojkar Zupančič
7. **Pavel MIHELČIČ** (Slovenija)
SEDMI ANGEL Kantata za mešani zbor, trobento, rog, pozavno, tri tolkaliste in govorca (2012) 13'
Franc Kosem - trobenta, Jože Rošar - rog, Domen Jeraša - pozavna, Filharmonični tolkalni ansambel (Barbara Kresnik, Franci Krevh, Matevž Bajde), Ivo Ban - govorec

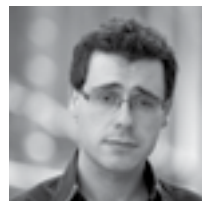

Zbor Slovenske filharmonije
Martina Batič

PÉTER ZOMBOLA (Madžarska, 1983)

je študiral kompozicijo na Akademiji za glasbo Franz Liszt v Budimpešti z Zoltánom Jeneyem in Györgyjem Orbánom. Leta 2003 je dobil drugo nagrado na Mednarodni poletni akademiji v Semmeringu, leta 2004 pa drugo nagrado na kompozicijskem tekmovanju Akademije Franz Liszt. Bil je tudi prejemnik druge nagrade *ex aequo* na Tekmovanju skladateljev István Vántus v Szegedu 2004. Mnoga dela Zombole so doživela premierno izvedbo na tujih in madžarskih glasbenih festivalih, piše pa tudi filmsko in spremljevalno glasbo. Od leta 2006 je doktorski kandidat na doktorskem kolidžu Akademije Franz Liszt, od septembra 2004 uči na Fakulteti za petje in glasbo Univerze dramskih in filmskih umetnosti, od leta 2009 pa tudi na kolidžu Eszterházy Károly. Od leta 2012 je umetniški vodja Simfoničnega orkestra in zbora madžarskega radia.

Omnia tempus habent

Posvečeno skupini Vocalia Consort.

IVANA STEFANOVIĆ (Srbija in Črna gora, 1948)

je skladateljica in pisateljica. Diplomirala je na beograjski Akademiji za glasbo in nadaljevala študij na IRCAM-u v Parizu, nato pa so jo zaposlili na RTV Beograd, kjer deluje kot urednica Zvočne delavnice na dramskem oddelku. Obenem je direktorica kulturnih projektov na fundaciji Center za demokracijo, bila pa je tudi umetniška vodja glasbenega festivala Bemus (2001-2006) in državna sekretarka za kulturo na srbskem Ministrstvu za kulturo (2007-2008).

Skladbe Ivane Stefanović so izvajali po Evropi in Srednjem vzhodu, kot tudi na različnih festivalih po svetu. Sodeluje tudi na fringe glasbenih področjih in komponira za gledališče. Objavila je deli *The Road to Damascus*, *Music Made of Anything* in *Private Story*.

Ključna priznanja za njeno delo so Nagrada mesta Beograd, nagrada za življenjsko delo za izjemen prispevek k razvoju radiofonike, nagrada Mokranjac za *Extraordinary Scenes from Homer's Grave in Smyrna* (2008), nagrada Crnjanski za *The Road to Damascus*, Sterijina nagrada in nagrada SLABBESZ za *Lachrymosa*.

Ako ko čuje glas moj

Skladba je bila napisana po naročilu leta 2011. Prvi jo je izvajal Zbor RTV Hrvaška junija 2011 v katedrali Blažene Marije device v Beogradu pod taktirko maestra Tončija Bilića. Zbor temelji na Evangeliju po Janezu 3: 20.

NUNO COSTA (Portugalska, 1986)

študira pri Ivanu Fedeleju na Državni akademiji Santa Cecilia v Rimu, potem ko je diplomiral na Kraljevem konservatoriju v Antwerpnu z Wimom Henderickxom in na Visoki šoli za glasbo, umetnosti in gledališče v Oportu z Eugénie Amorimom. Obiskoval je seminarje Kaije Saariaho, Betty Olivero, Gian Paola Luppija in drugih ter bil član zasedbe 343ensemble, elektronske in improvizacijske skupine pri ESMAE, sodeloval pa je tudi pri projektu Sound Art in City Spaces z instalacijo v Oportu. Vključen je bil v interdisciplinarni projekt ChampdAction – Labo 4, pri katerem je sodelovalo več umetniških šol v Belgiji. Dela Nuna Coste so bila predstavljena v Oportu, pa tudi v številnih od mestnih cerkva. Nastopal je tudi na mednarodnem festivalu deSingel in v avditoriju Parco della Musica. Imel bo premiero v teatru La Fenice, svoje delo *Discursos* pa bo predstavil v Avstraliji. Je prejemnik štipendije Italijanskega inštituta za kulturo.

Pater Noster

Ob tem delu se je pomembno zavedati, da se svetemu besedilu približujemo s perspektive nekoga, ki identificira molitev na podlagi kolektivne izkušnje njene recitacije. Ob tej predpostavki sem razvil glasbeno idejo s konceptom "množice" v mislih. Vsi različni odtenki in pristopi k posamezni besedi in celo posamezni izrazni načini so ojačani z ustrezno zborovsko zvočno artikulacijo. V celoti gledano se v skladbi prepleta več nasprotujočih in komplementarnih zvočnih načinov, ki skušajo soobstajati in izgraditi povsem osebni razmislek, katerega cilj je raziskovanje metafizičnega, a z ne prevelikimi pričakovanji; koncept, v katerem igra glavno vlogo osebna izkušnja, je v besedilu predstavljen glede na izbrano tehniko na čim bolj verodostojen način. Predvsem gre za poskus razložiti različna stanja Biti: od časovnega do duhovnega.

PER NØRGÅRD (Danska, 1932)

Imeti Pera Nørgårda za najpomembnejšega danskega skladatelja po Carlu Nielsenu je komajda pretiravanje. Ključni dokaz za to je njegov izjemni glasbeni opus; glasba tako izvirne in globoke misli, da ji ni mogoče najti para v novi nordijski glasbi. V več kot enem smislu je Per popotnik po danski glasbi, njegova potovanja pa so ga popeljala zelo daleč; tako daleč, da se bo morda zdelo, kot da je potoval povsem brezciljno. Težko bo prepoznati na dom navezanega mladega Pera Nørgårda, ki se je pred sodobnim kaosom zatekel v nekaj, kar je poimenoval "vesolje nordijskega uma", v kalejdoskopskem in dvoumnem Peru Nørgårdu iz šestdesetih let 20. stoletja ali v metafiziku iz sedemdesetih let, ki išče lepoto, ali ekspresionističnem raziskovalcu iz osemdesetih let. Vendar pa boste ob izbiri pravega fokusa videli, da celoto napolnjujejo isti interesi; vsa potovanja so bila pravzaprav ena in ista pot.

Singing – Swinging

V pesmi *Singing Dunes* je Sonja Dunn z valovitimi in ukrivljenimi ponovitvami besed poustvarila širono puščavsko pokrajino sipin in peska za naše (notranje) uho. Ko najde poezija svoj zvočni "gestalt" v glasbi, se lahko skladatelj nadeja, da bo olepšal besede z uporabo vokalnih in glasbenih poudarkov, ponovitev, žvižganja, sikanja itd. Morda je skladatelju zares uspelo posredovati poslušalcu občutek za melodične linije in odsev, v katerega lovijo valovanje sipin in puščavske pokrajine. V dopolnitev pojočih sipin pesmi *Dunnove* sem izbral pesem *Erika Knudsena, Green Song*. Knudsenov tekst nam daje človeško perspektivo in nam kaže preprosto sliko pojočega, zibajočega se otroka v poletnem dežju.

GABRIEL MĂLĂNCIOIU (Romunija, 1979)

Dela Gabriela Mălăncioiu so izvajali Neue Vocalsolisten Stuttgart, ansambel Aventure, Hand Werk, L'Arsenale, THReNSeMBle, Palomar, Trio Contraste, Florian Mueller (Klangforum Wien), Bjorn Wilker (Klangforum Wien), Bruce Curlette, Luca Piovesan, pod taktirko dirigentov, med katerimi so med drugim Nigel Osborne, Michael Wendeberg, Eduardo Narbona in Remus Georgescu, na koncertih v Romuniji kot tudi v ZDA, Novi Zelandiji, Avstriji, Nemčiji, Franciji, Norveški, Italiji, Irski, Ukrajini, Makedoniji ter na Poljskem in Madžarskem. Gabriel je član združenja Société des Auteurs Compositeurs et Editeurs de Musique (SACEM), Romunske zveze skladateljev (UCMR) in romunske sekcije

Mednarodnega združenja za sodobno glasbo (ISCM). Trenutno poučuje kompozicijske tehnike in glasbeno analizo na Fakulteti za glasbo in gledališče Zahodne univerze v Timișoari.

Hommage a Papaji

je poklon enemu najpomembnejših mistikov s konca 20. stoletja, Indijcu Hariwanshu Lal Poonji, ki so ga učenci klicali Papaji. Vsak njegov govor se je pričel s pozivom "Naj med vsemi bitji vesolja vladata mir in ljubezen" in to besedilo se pojavi tudi ob koncu moje skladbe. Melodične strukture skladbe pretežno uporabljajo vokalizacijo, edini uporabljeni besedi pa sta sveti zvok "Aum" in beseda "Shanti", ki pomeni "mir". Kontrastni material, ki daje skladbi njen ritmični značaj, uporablja izmišljen jezik z ritmičnimi vzorci, ki so značilni za indijsko glasbo. Dva elementa – melodični in ritmični – naj bi bila komplementarna, njuna uravnoveženost pa vodi k dinamičnemu ravnovesju, o katerem pogosto govori Papaji.

MADELEINE ISAKSSON (Švedska, 1956)

je študirala klavir in kompozicijo na Kraljevem kolidžu za glasbo v Stockholmu. S pomočjo štipendij je lahko nadaljevala študij v tujini, sprva v Holandiji in kasneje v Franciji, kjer živi in dela kot skladateljica. Njena glasba je zelo zgoščena, zaznamuje jo bogastvo podrobnosti in opazna raznolikost v obdelavi fraz in različnih zvočnosti, kot tudi uspešno integrirani procesi, ki jih veže skoraj fizično gibanje in nestalni taktovski načini. Med njenimi kompozicijami – instrumentalnimi, orkestralnimi in vokalnimi – so še posebej vredna omembe njena najnovejša dela: za ansambel, septet *Isär* (ki je doživel izvedbo na nedavnem festivalu moderne glasbe v Pekingu 2015); za vokalni ansambel, *Ciels* in *Terre de l'absence*; in njen drugi duo, *Vide supra*. Trenutno komponira nove skladbe za simfonični orkester Gävle iz Švedske. Njene skladbe v izvedbi pomembnih ansamblov so bile zelo odmevne na koncertih in festivalih po Evropi, Aziji in drugod.

Ciels

temelji na besedilu, ki zajema odlomke iz knjige Méteoriques francoskega pesnika Gérarda Hallerja. Ob opazovanju neba in vremensko-časovnih variacij se pojavljajo različne čustvene povezave z zemljo v besedah, zvokih, glasbi: ciels, odtenki neba. zamenjava z angleškim besedilom

PAVEL MIHELČIČ (Slovenija, 1937)

že vrsto let polno zaznamuje slovensko glasbeno življenje. Diplomiral je na Akademiji za glasbo v Ljubljani leta 1963 v razredu Matije Bravničarja. Uveljavil se je kot glasbeni pedagog, glasbeni publicist ter glasbeni kritik, vrsto let je bil predan glasbeni urednik na Radiu Slovenija, vseskozi pa deluje kot umetniški vodja ansambla MD7 ter spodbujevalec festivalov in koncertov sodobne glasbene ustvarjalnosti. Uspešno je predložil slovensko kandidaturo za organizacijo Svetovnih glasbenih dni (ISCM) in s sodelavci leta 2003 izvrstno izpeljal prestižno prireditev sodobne glasbe. Službeno pot je po skoraj petih desetletjih bogato zaokrožil na Akademiji za glasbo, kjer je najprej deloval kot predavatelj in pozneje kot dekan. Ob upokojitvi je prejel naziv zaslužnega profesorja Univerze v Ljubljani. Kljub številnim obveznostim organizatorja glasbenih dogodkov in

umetniškega vodje ansambla MD7 in festivala UNICUM, osrednjo pozornost posveča skladateljstvu. Njegova dela so že zaživela na zvočnih posnetkih, izvrstni slovenski in tuji poustvarjalci (Berlinski radijski orkester, Dresdenska filharmonija, Pihalni kvintet RIAS Berlin, Pihalni kvintet moskovskega Bolšoj teatra idr.) pa jih predstavljajo širom po svetu na festivalih in koncertih. Za svoje ustvarjalno delo je Pavel Mihelčič prejel več pomembnih priznanj in nagrad. Med njimi izstopajo nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), red za zasluge Republike Slovenije (2008), zlata plaketa Univerze v Ljubljani in še posebej dragocena stanovska Kozinova nagrada DSS (2007).

Sedmi angel

Zborovskih skladb v opusu Pavla Mihelčiča ni veliko in to kljub temu, da ga je, kot pravi skladatelj sam, prav zborovska glasba vedno zanimala. Nastanek kantate za mešani zbor, trobento, rog, pozavno, tri tolkalce in govorca je dodatno spodbudilo naročilo Slovenskega komornega zbora in dirigentka Martina Batič, navdih pa je ustvarjalec našel v poglavju Svetega pisma Razodetje (Apokalipsa). Iz njegove spremne besede ob krstni izvedbi leta 2013 povzemamo: "Besede so mi odprle drugi svet in me spomnile na stvari, ki so se zgodile, ki se bodo zgodile. Čisto na koncu so me prevzele besede, ki govore o vodi in o silah, ki slabo ravnajo z Zemljo in z vsem, kar je na njej. Nekatere besede govori govorec, igravec, ki naj ima prav poseben glas, prav posebno dikcijo. Prav posebno vlogo naj ima svetloba. In v nekem trenutku bi imel najraje temo. Ves čas pa sem mislil na besede, ki se zdijo na prvi pogled podoba domišljjskega sveta, v resnici pa nam ponujajo resnice, ki jih ne gre razumeti dobesedno. Glasba, ki sem jo pisal, je sledila besedam. Ponekod je harmonsko trda, celo groba, drugod je nežna, sferična. Od vsega začetka sem vedel, da bom uporabil trobento in bobne. Bobni naj bodo izraziti, (tako mi je veleval moj domišljjski svet), - zboru v pomoč; trobenta je angelska, rog in pozavno prav tako. Vse pa mora ostati v prostoru, kot da so (vsi) prišli iz sedmega vesolja. Zemlja in vse, kar je na njej in vesolje in vse, kar vemo o njem. Slišim veter, dež in reko žive vode." (Povzeto po Veroniki Brvar iz zgoščenke Pavel Mihelčič: Svetlobni odsevi)

ZBOR SLOVENSKE FILHARMONIJE

je bil kot poklicni pevski zbor, pod imenom Slovenski komorni zbor, ustanovljen leta 1991. Do jeseni leta 2009 ga je vodil dr. Mirko Cuderman, od sezone 2009/2010 do 2011/2012 pa dirigenta Martina Batič in Steffen Schreyer. V sezoni 2012/2013 je Martina Batič v celoti prevzela njegovo umetniško vodenje.

Ta 40-članski zbor je od leta 1998 del Slovenske filharmonije. Njegova osrednja naloga je izvajanje a cappella skladb različnih glasbenih obdobij. Z Orkestrom Slovenske filharmonije in z drugimi orkestri sodeluje pri izvedbah vokalno-instrumentalnih del.

Z Zborom Slovenske filharmonije so v Vokalnem abonmaju poleg uveljavljenih slovenskih zborovodij sodelovali številni priznani tuji dirigenti, kot so Ericson, Gronostay, Kaljuste, Layton, Theuring, Putniš in drugi. Na koncertih vokalno-instrumentalnih del pa so zboru dirigirali Gergijev, Haenchen, Muti, Seeliger, Penderecki.

Novembra 2012 sta Zbor in Orkester Slovenske filharmonije gostovala s koncertno izvedbo opere *Jolanta* Petra Iljiča Čajkovskega v znamenitih koncertnih dvoranah Stuttgarta, Münchna, Amsterdama, Pariza, Berlina, Nürnbergga, Prage, Essna in Dunaja. Opero so – s slavno sopranistko Ano Netrebko v naslovni vlogi in pod taktirko Emmanuela Villaumea – posneli tudi za založbo *Deutsche Grammophon*.

MARTINA BATIČ

prihaja iz Ajdovščine. Po diplomi na Oddelku za glasbeno pedagogiko Akademije za glasbo v Ljubljani je leta 2004 na münchenski Visoki glasbeni šoli v razredu Michaela Gläserja z odliko končala podiplomski študij. Izpopolnjevala se je na mojstrskih tečajih doma in v tujini, tudi pri legendarnem Ericu Ericsonu. Pet let je uspešno vodila zbor Opere SNG Ljubljana, od jeseni 2009 je pomočnica direktorja Slovenske filharmonije za področje zbora, od leta 2012 pa tudi umetniški vodja zbora.

Leta 2006 je zmagala na prestižnem tekmovanju mladih zborovskih dirigentov za nagrado Erica Ericsona, to pa ji je odprlo vrata v svet poklicnega zborovstva. Od takrat redno sodeluje z zbori, kot so Švedski radijski zbor, Komorni zbor Erica Ericsona, Nizozemski radijski zbor in Danski radijski zbor, Danski vokalni ansambel, Stuttgartski vokalni ansambel in drugi. Pogosto pripravlja zборе za koncerte znanih dirigentov, kot so Valerij Gergijev, Marcus Creed, Heinz Holliger, Jaap van Zweden, Kiril Petrenko, Hartmut Haenchen, Gianandrea Noseda in drugi.

MARTA MOČNIK PIRC

je solopetje študirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Irene Baar. V času študija je prejela študentsko Prešernovo nagrado. V letu 2006 je zaključila podiplomski študij na Kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem, kjer je svoje znanje poglobljala z Barbaro Pearson in Diane Forlano na oddelku za klasično glasbo ter z Jill Feldman in Michaelom Chanceom na oddelku za zgodnjo glasbo. Izpopolnjevala se je pri številnih znanih pedagogih in pevskih solistih in se z osvojenimi nagradami in priznanji potrdila na slovenskih in mednarodnih pevskih tekmovanjih. Kot solistka deluje v več komornih skupinah, nastopa na samostojnih recitalih ter z uglednimi orkestri (Slovenska Filharmonija, Slovenicum, Wiener Akademie, RTV, Münchenski simfoniki) pod vodstvom priznanih domačih in tujih dirigentov. Poučuje solopetje in vokalno tehniko v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani.

MONIKA FELE

je študentka solopetja na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu izr. prof. Matjaža Robavsca. Redno sodeluje z najvidnejšimi slovenskimi zbori kot solistka in korepetitorica: KZ RTV Slovenije, KZ Ave, APZ Tone Tomšič, Zbor sv. Nikolaja...Od septembra 2014 je članica Zbora slovenske filharmonije.

MANCA HRIBAR

se je sprva kalila kot zborovska pevka v vidnejših slovenskih pevskih zborih (Dekliški komorni zbor Škofijske klasične gimnazije, Komorni zbor RTV Slovenija, Komorni zbor Dekor ...), po zaključenih 10 letih šolanja violine pa je stopila na solopevsko pot. Petja se je sprva učila pri Julieti Kubik de Habjanič, od leta 2010 pa ustvarja pod mentorstvom Alenke Slokar Bajc. Leta 2014 se je publiki predstavila v vlogi Marcelline v *Figarovi svatbi* (produkcija GŠVR), lansko sezono pa je v sodelovanju s Komornim zborom Dekor izvedla delo Aarona Coplanda *In the beginning*.

GAŠPER BANOVEC

je s solopetjem začel v glasbeni šoli Moste - Polje pri prof. Janji Hvala in sedaj nadaljuje pod mentorstvom prof. Dejana Vrbančiča. S petjem je pričel v komornem zboru Krog,

kot korepetitor in pevec sodeluje s PAZ Vinko Vodopivec. Občasno kot zborist sodeluje z ljubljansko opero, leta 2012 pa je v okviru Akademije za glasbo kot solist nastopil v Monteverdijevi operi Orfej, julija 2015 pa kot solist v Monteverdijevih večernicah. Do leta 2015 je bil član vokalne skupine Ingenium, s katero je dosegel številne uspehe na domačih in mednarodnih tekmovanjih. Redni član Zbora slovenske filharmonije je od začetka leta 2014.

MARTIN LOGAR

Tenorist Martin Logar svoje znanje nadgrajuje na magistrskem programu solopetja Akademije za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Matjaža Robavska. Glasbene izkušnje je kot ansambelski pevec pridobil v različnih zasedbah, med drugim World Youth Choir, zbor zveze TENSO, Meesters&Gezellen, KZ RTV. Kot koncertni solist ter interpret samospsevov se udeležuje ob različnih priložnostih, s širokim naborom repertoarja.

Od leta 2011 je stalni član Zbora slovenske filharmonije, kjer prevzema tudi številne solistične parte.

MIHA KLOBČAR

je svojo pevsko pot pričel v različnih zborovskih sestavih. Je član Zbora sv. Nikolaja Litija in Komornega zbora Dekor, sodeloval je v Chorus N'omenu in v opernem zboru SNG Opera in balet Ljubljana, poleg tega je zadnja leta redni član Komornega zbora RTV Slovenija. Od leta 2011 do 2015 je obiskoval pouk solopetja pri prof. Barbari Sorč, od letošnjega leta pa se izobražuje pod mentorstvom prof. Janka Volčanška.

FRANC KOSEM

je od leta 2004 solo trobentač osrednjega državnega Orkestra Slovenske filharmonije ter od leta 2011 asistent, od leta 2015 pa docent za trobento in komorno igro na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani.

Dodiplomski in podiplomski študij je končal na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu zaslužnega profesorja Antona Grčarja, dodatno pa se je izpopolnjeval na Visoki šoli za glasbo v Karlsruheju pri profesorju Reinholdu Friedrichu.

Kot solist, komorni ali orkestrski glasbenik se je doslej predstavil na številnih festivalih in koncertnih odrih širom po svet. Z Orkestrom Slovenske filharmonije je posnel solistično zgoščenko s Koncerti za trobento in orkester Leopolda Mozarta, Franza Josepha Haydna ter Johanna Nepomuka Hummla.

Doslej je krstno izvedel preko trideset del slovenskih skladateljev.

Je redni član Trobilnega ansambla Slovenske filharmonije ter vodja Društva za trobilno komorno glasbo SiBRASS.

Franc Kosem je prejemnik nagrade Prešernovega sklada za leto 2012.

JOŽE ROŠER

Glej stran 50

DOMEN JERAŠA

je prvi pozavnist Orkestra Slovenske filharmonije. V času študija na Akademiji za glasbo v Ljubljani, je prejel Univerzitetno Prešernovo nagrado za izvedbo Händlovega koncert v f-molu, z orkestrom Slovenske filharmonije. Z istim orkestrom je izdal tudi solistično

zgoščenko. Domen Jeraša se ukvarja tudi s komponiranjem, piše predvsem skladbe za pozavno.

BARBARA KRESNIK

je rojena v Ljubljani. Pri šestih letih se je začela učiti klavir pri prof. Alenki Naber, tolkala pa malo kasneje pri prof. Josipu Mihelčiču. Po diplomu na Akademiji za glasbo pri prof. Borisu Šurbku je odšla na študij na konzervatorij v Versailles (Francija). Pri prof. Sylvii Gualdi je si je pridobila diplomu "1.prix a l'unanimité" in posebno nagrado za najboljšo interpretacijo skladbe Jeana Aubina. Udeležila se je več seminarjev s svetovno znanimi tolkalci kot Keiko Abe, Igor Lešnik, Ney Rosauero, Evelyn Glennie in Nebojša J. Živković.

Od leta 1992 je zaposlena v orkestru Slovenske filharmonije, najprej kot tolkalca, zdaj kot namestnica timpanista. Nastopala je z več komornimi zasedbami, simfoničnimi orkestri in tudi kot solistka.

Največ dela trenutno posveti zasedbi SToP (slovenski tolkalni projekt).

Barbara igra s palicami VIKTOR in Pierre-Francois RESTA.

FRANCI KREVIH

je diplomiral na oddelku za tolkala na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Borisu Šurbku.

Kot redni član različnih zasedb nastopa doma in v tujini: Orkestra Slovenske filharmonije, tolkalne skupine Slovenski tolkalni projekt (SToP) in ansambla za sodobno glasbo MD 7. Njegov osrednji fokus je namenjen komorni tolkalni glasbi in tako že vrsto let soustvarja programsko shemo Slovenskega tolkalnega projekta. Je soavtor Tolkalnega terminološkega slovarja ter vodja tolkalnih krogov.

MATEVŽ BAJDE

je diplomant AG v Ljubljani. V orkestru Slovenske filharmonije igra od leta 1997 dalje. Je član ansambla TASF in Slovenski tolkalni projekt (SToP). Priložnostno igra v komornih zasedbah na koncertih sodobne glasbe.

IVO BAN

je dramski igralec. Po končanem študiju na ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo leta 1972 je tri sezone igral v SLG Celje, ki se je ravno v tem obdobju uveljavilo kot eno najbolj progresivnih gledališč v Jugoslaviji, leta 1976 pa je postal član igralskega ansambla SNG Drama Ljubljana, kjer se je s širokim razponom vlog, modernim slogom igre, študiosnim pristopom in dragocenim talentom za prefinjen odrski humor zelo kmalu uveljavil kot eden nosilcev repertoarja. Za svoje delo je dobil več nagrad; najopaznejša med njimi je Borštnikov prstan, ki ga je – kot doslej najmlajši – prejel leta 1996. Občasno gostuje tudi v drugih gledališčih, pomembno kariero pa je ustvaril tudi kot filmski igralec.

SREDA, 30. september 2015 ob 20.00, Ljubljana

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Ansambel MD7 z gosti

umetniški vodja: Pavel Mihelčič

dirigent: Steven Loy

1. **Diana ROTARU** (Romunija/NMS kandidat)
ENTER NO SILENCE za *flavto, klarinet, tolkalo, klavir in sopran* (2011) 11'
 2. **Gordon FITZELL** (Kanada)
PANGAEA ULTIMA za *bas klarinet, tolkalo, klavir, električno kitaro, violino, kontrabas* (2010/2014) 10'
 3. **Heera KIM** (Južna Koreja)
PAN za *flavto, klarinet, tolkalo, prepariran klavir, violino in violončelo* (2010) 9'
 4. **Nenad FIRŠT** (Slovenija)
VIOLAB za *flavto, klarinet, pozavno, tolkalo, klavir, viola in violončelo* (2009) 9'
- ☛
5. **Eun Young LEE** (Južna Koreja)
A QUIET WAY za *sopran in komorni ansambel* (2012) 9'
 6. **Nina WHITEMAN** (Velika Britanija/NMS kandidat)
THE GALAXY ROTATION PROBLEM za *klarinet, tolkalo, klavir in violino* (2013) 8'20"
 7. **Chen YAO** (ZDA)
O... WHAT AN AWAKENING! za *sopran, flavta, klarinet, violina, violončelo in klavir* (2012) 10'
 8. **Tadeja VULC** (Slovenija)
TLESK VODE za *vodo in komorni ansambel* 7'

Ansambel MD7

DIANA ROTARU (Romunija, 1981)

je napisala preko petdeset del, od komornih in orkestralnih skladb do multimedijskih predstav in filmske glasbe. Njena glasba raziskuje različne ekspresivne smeri, med drugim hipnagogijo in "imaginarno folkloro". Študirala je s Ștefanom Niculescum in Danom Dediujem na Nacionalni univerzi za glasbo v Bukarešti, kjer je doktorirala iz kompozicije in kjer trenutno poučuje, ter s Frédéricom Durieuxom na CNSMDP. Sodelovala je na različnih poletnih skladateljskih tečajih, na primer Acanthes (Metz, 2008), Voix Nouvelles-Royaumont (2002 in 2006) in Mednarodni Bartokov seminar (Szombathely, 2003), ter rezidenčno bivala v Parizu (2007), Winterthurju (2011) in na Dunaju (2015). Diana Rotaru je dobitnica prve nagrade na Tekmovanju mladih skladateljev ISCM-IAMIC (WMD Vilnius, 2008), Irino Prize (Tokyo, 2004) in nagrade *ex-aequo* George Enescu (Bukarešta, 2003 in 2005). Je umetniška vodja ansambla SonoMania, umetniška sodirektorica Mednarodnega festivala novih umetnosti InnerSound in koordinatorka Romunskega glasbeno-informacijskega centra (CIMRO).

enter no silence

je nastala na podlagi pesmi e. e. cummingsa, ki me zadnjih nekaj let nenehno navdihuje. Delo ima obliko loka, sestoji pa iz šestih delov (Zamrznjen, Skrivnosten, Ekstatičen, Radosten, Ekstatičen, Zamrznjen), pri čemer temelji ves material na generativni prototocelici. Zvočne plasti se prekrivajo ali sopostavljajo v pretežno statičnem in repetitivnem razvoju. Klavirska figuracija, bizarna in krhka glasbena skrinjica, sestavljena iz osmih struktur akordov, odpira in zapira skladbo po načelu pahljače. Ker je bila skladba napisana v času, ko me je povsem prevzelo razmišljanje o možnosti transa v novi glasbi, se naj ne vstopa tišina izčrpno naslanja na različne principe ponavljanja, ne da bi glasba dejansko postala repetitivna, kot na primer monotoni kromatični melizmi, heterofonija ali šepetajoče recitiranje soprana: oblika prefinjenega "rapa", ki se postopno rojeva iz permutacij zlogov in besed. "enter no silence, but unsinging".

Glasba, pogosto na robu slišnega, je posvečena čudoviti Irini Ungureanu in švicarskemu ansamblu TaG, ki so skladbo premierno izvedli aprila 2011 v Winterthurju.

GORDON FITZELL (Kanada, 1968)

Kanadski skladatelj, izvajalec in multimedijski umetnik Gordon Fitzell je sodeloval z mnogimi izjemnimi ansambli, med drugim z norveško skupino BIT20 Ensemble, brazilskim PianOrchestra, kanadskim triom Fibonacci in skupino American sextet eighth blackbird, katere večkrat z Grammyjem nagrajeni album *strange imaginary animals* vsebuje dve njegovi deli. Leta 2014 so izšli trije posnetki, tudi *Magister Ludi: Musique de Gordon Fitzell* (Centrediscs) v izvedbi skupine Ensemble contemporain de Montréal (ECM+) pod dirigentskim vodstvom Véronique Lacroix. Sodeloval je tudi z drugimi dirigenti, med katerimi so Robert Aitken, Reinbert de Leeuw in Bramwell Tovey. Poleg koncertne glasbe je Fitzell avtor multimedijskih postavitev v Severni Ameriki in Evropi, nazadnje na Svetovnih glasbenih dneh v Belgiji in prireditvi Canada's Productions Totem Contemporain. Zaposlen je kot izredni profesor na glasbeni fakulteti Univerze Manitoba Desautels v Winnipegu, poleg tega je tudi umetniški kodirektor organizacije za novo glasbo GroundSwell.

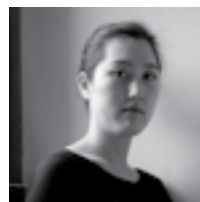
Pangaea Ultima

je nastala po naročilu skupine Ensemble contemporain de Montréal for Six-Team League v okviru projekta, v katerem je po vsej Kanadi hkrati doživel premiero šest novih del v izvedbi šestih različnih ansamblov. Projekt je finančno podprl Svet za umetnost Manitoba (Manitoba Arts Council).

Naslov skladbe se nanaša na hipotetični superkontinent, ki naj bi se oblikoval v naslednjih nekaj sto milijonih let kot rezultat združevanja zemeljskih mas. Glasba odraža osnovno gibanje tektonskih premikov, značilno za superkontinentalni cikel. Pangaea Ultima je del albuma Magister Ludi: Musique de Gordon Fitzell (Centrediscs, 2014) v izvedbi Ensemble contemporain de Montréal.

HEERA KIM (Južna Koreja, 1976)

je študirala kompozicijo in elektronsko kompozicijo s prof. Yorkom Hoellerjem (kompozicija) in prof. Hansom Ulrichom Humpertom na Kölnskem kolidžu za glasbo in kasneje pri Wolfgangu Rihmu v Karlsruheju. Med letoma 2011 in 2013 je obiskovala Cursus 1 in 2 na IRCAM-u v Parizu. Je dobitnica prve nagrade na Forumu Ost&West Prize (kompozicijsko tekmovanje ansambla Zurich Ensemble for New Music) kot tudi nagrade Walter Witte, nagrade BMW za kompozicijo v okviru Musica Viva v Münchnu ter nagrad na tekmovanju iz kompozicije Günter Bialas, Berliner Opernpreis in Toru Takemitsu. Je prejemnica umetniške delovne štipendije Unesco-Aschberg (2009) in štipendije Young Art Frontier korejskega Sveta za umetnost (2001-2012).

Pan

Obstaja korejski rek "napraviti sceno" (narediti "Pan"), ki se uporablja, ko želimo prenesti občutek pričakovanja pred nastopom ali koncertom, kot v "No, zdaj pa pokaži, kaj zmoreš". Fraza

se nanaša tudi na trenutek, preden nekoga obsede duh na kraju, pripravljenem za izganjanje zlih duhov. Beseda "Pan" pomeni tudi oder ali stanje v situaciji, ki se trenutno odvija. Med vsemi temi pomeni sem želela izraziti stanje napetosti, preden se nekaj zgodi. Ker šest igralcev skupaj ustvarja en sam ansambelski zvok, se mi je zdelo pomembno uvesti element, ki predstavlja sposobnosti posameznega igralca; z drugimi besedami, želela sem, da vsak od igralcev nastopi z visokokvalitetno izvedbo, virtuoznostjo in hkrati soustvarja enoten zvok ansambla.

NENAD FIRŠT (Slovenija, 1964)

je izrazit skladatelj del za godala; njegova glasba je ekspresivna, premišljuječe zadržana in koncertantno učinkovita. Po študiju kompozicije pri prof. D. Škerlu in violine pri prof. R. Klopčiču na Akademiji za glasbo v Ljubljani se je izpopolnjeval na mednarodnih tečajih za komorno glasbo in kompozicijo na Madžarskem in v Franciji. Deloval je kot violinist zagrebškega godalnega kvarteta Sebastian, predsednik Glasbene mladine Slovenije in umetniški vodja Mednarodnega tabora GMS ter vodja glasbene dejavnosti na Zavodu Celeia Celje, zaposlen pa je kot generalni sekretar Glasbene mladine Slovenije. Od leta 1988 je umetniški vodja in dirigent Celjskega godalnega orkestra. Do sedaj je bilo na koncertih in festivalih v Evropi, ZDA, Braziliji, Avstraliji, Rusiji, Koreji, na Japonskem in Tajskem predstavljeno več kot sto Firštovih solističnih, komornih in simfoničnih del, s svojimi skladbami pa je prisoten na tridesetih ploščah uglednih domačih in tujih umetnikov in ansamblov. Za svoje delovanje je prejel več nagrad in priznanj, med drugim študentsko Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani (za skladbo III. godalni kvartet), Prešernovo nagrado občine Celje (za celovito podobo glasbenega ustvarjalca) in leta 2009 nagrado Prešernovega sklada (za skladateljski opus zadnjih dveh let). Od leta 2010 je predsednik Društva slovenskih skladateljev.

Violab

predstavlja nekatere značilne koncertantne situacije in raziskuje drugačna srečanja vodilne (solistične) viole s posamezniki in skupino. Naslov skladbe, posvečene izvrstnim glasbenikom ansambla MD 7 in umetniškemu vodji Pavlu Mihelčiču, je izpeljanka besed viola / laboratorij.

EUN YOUNG LEE (Južna Koreja)

je med drugim delala z New Music Ensemble iz New Yorka, kvartetom Pacifika, eighth blackbird, Komornim orkestrom sv. Pavla, ansambli dissonArt, Antico Moderno in mise-en. Mnoga njena dela so nastala po naročilu; prejela je tudi vrsto nagrad, med njimi prvo nagrado na Mednarodnem kompozicijskem tekmovanju Tsang-Houei Hsu na Tajvanu. Njene skladbe so bile izbrane za radijske prenose na Art of the States ter v okviru Združenja evropskih radijskih postaj (EBU) in Korejskega združenja radijskih postaj (KBS). Doktorirala je na Univerzi v Chicagu leta 2011 in postala redna fakultetna članica na Bostonskem konservatoriju leta 2014.

a quiet way

Časovno načrtovanje je vse v našem življenju. Ko človek komponira, kuha, se srečuje z ljudmi itd. daje timing vseh teh izkušenj popolnoma različne rezultate. Pesem Emily Dickinson me

je spomnila na zgodbo prijateljice; zgodba je bila emocionalno zelo kompleksna, ker se ni zgodila ob najbolj primernem času. Poezija lahko pogosteje kot druge umetnosti koncizno izraža takšna kompleksna čustva in ideje: ljubezen, osamljenost, spomini, brezup in up v enem, lepota in žalost. Dickinson to počne na njej lasten "minimalističen", toda poglobljen način, in jaz sem skušala priklicati te lastnosti v moji postavitvi besedila.

NINA WHITEMAN (Velika Britanija, 1981)

je skladateljica in pevkica, ki živi in dela v Manchestru in postaja prepoznavna kot obetaven britanski skladateljski talent. V svojih najnovejših delih črpa navdih v znanstvenih tekstih, zlasti astronomskih raziskavah Vere Rubin. V letih 2013-2014 je po naročilu napisala deli za skupino Psappha (*The Galaxy Rotation Problem*) in Mladinski orkester Ealing (*Dark Matter Sounding*). Te skladbe delujejo kot zvočni zemljevidi človeku nedosegljivih lokacij, v katerih se poslušalci srečujejo z oddaljenimi galaksijami in imaginarnimi delci. Naročila pred tem so bila za ansamble, kot so Manchester Camerata, Quatuor Danel in TOEAC. Dela Whitemanove dela so bila predvajana na BBC Radio 3, rezultat naročil po shemi Adopt-a-Composer (PRS for Music Foundation/Sound and Music/Making Music) in izvajana na pomembnih prizoriščih, med drugim v Bridgewater Hall, Kettle's Yard in Media City, ter na festivalih Cheltenham in RNCM. Je tudi kodirektorica Tria Atem in pogosto sodeluje pri eksperimentalnih interdisciplinarnih projektih kot skladateljica-pevkica.

The Galaxy Rotation Problem

Vera Rubin (rojena 1928) je astronomka, katere raziskave so vodile k teorijam temne snovi (dark matter) v vesolju. Njeno odkritje, da se objekti na zunanjih mejah galaksij vrtijo precej hitreje, kot to dopuščajo zakoni fizike, je bil pomemben mejnik v našem razumevanju vesolja: nikoli videna, neosvetljena, temna materija z veliko maso mora obstajati. Problem galaktične rotacije predstavlja nemogoče potovanje skozi nekatere galaksije, ki jih je opazila Rubinova: njihove lastnosti so na novo zvočno zamišljene in vodijo poslušalca skozi svetlobna leta oddaljeno terro incognito. Skladba Problem galaktične rotacije je nastala po naročilu Psapphe in bila premierno izvedena na festivalu New Music North West v Manchestru, 2. novembra 2013.

CHEN YAO (ZDA, 1976)

Glasba Chen Yaoa osuplja poslušalce z inovativnimi načini združevanja azijske in Zahodne glasbene tradicije ter s poetičnim oblikovanjem skladateljevih najglobljih misli. Njegova percepcija glasbenega časa, zvočne barve, intonacije, utripa in izraza je vedno na meji: med starim in novim, med Vzhodom in Zahodom, med iracionalnim mysticismom in racionalno logiko.

Glasbo Chen Yaoa so izvajali Komorni orkester svetega Pavla, Lorenski filharmoniki, simfonični orkester Winnipeg, Orkester svetega Luke, kvartet Pacifica, Quatuor Diotima, eighth blackbird, izraelski Contemporary Players in mnogi drugi. Je prejemnik naročil in nagrad Fundacije Fromm s harvardske univerze, ASCAP, New Music USA, Radia Francija, Fundacije Leonarda Bernsteina, Pittsburškega simfoničnega orkestra, glasbenega festivala v Aspenju itd.

Chen Yao je svojo glasbo delil s publiko na mnogih glasbenih festivalih po svetu, med drugim na Festival Présences Radia Francija, glasbenem festivalu Tanglewood, centru Acanthes, Pacifiškem glasbenem festivalu, Festivalu moderne glasbe v Pekingu in Festivalu Zveze azijskih skladateljev.

O...What an Awakening!

mi predstavlja odmik od moje običajne kompozicijske strategije. Poleg tega, da naslavljam abstraktni motivski oz. tematski razvoj, sem dodal "resničnemu življenju" zvoke, ki obstajajo v mojem vsakodnevnem življenju, in pustil, da ti zvoki zvenijo skupaj z "abstraktnimi zvoki". Med abstraktnimi zvoki, ki jih proizvajam kot skladatelj, in zvoki iz resničnega življenja, ki so akustično povezani z mojim vsakdanom – zven imen mojih prijateljev, klici živali, budistični spevi, glasba, ki jo včasih poslušam itd. – skušam v tem delu raziskati mejo med abstraktno imaginacijo in resničnim življenjem. Kje je ta meja? Se vzajemno izključujeta ali vključujeta? Se rodita eden iz drugega? Medtem ko sem pisal to skladbo, sem pogosto razmišljal o dobro znanem zenbudističnem reku: "Resnično življenje je imaginacija in imaginacija je resnično življenje. Včasih se preprosto ne zavemo, da je gora živa, dokler nekega dne ne izbruhne." Ah ... Kakšno prebujenje!

TADEJA VULC (Slovenija, 1978)

je svoje glasbeno izobraževanje pričela v Radljah ob Dravi in ga nato nadaljevala na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru. Želja po ustvarjanju jo je usmerila v študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani, pri izr. prof. Urošu Rojku, nato pa na Visoko šolo za glasbo na Dunaj, kjer je izpopolnjevala svoje znanje kompozicije pri skladatelju Michaelu Jarrellu. Že v času študija je prejela številne nagrade: 1. nagrado na natečaju Pogled kulture, 4. nagrado na tekmovanju Rostrum na Nizozemskem, Študentsko Prešernovo nagrado za skladbo Tri iveri, 2. nagrado Anonimnega natečaja Ministrstva za kulturo RS, 1. nagrado na mednarodnem natečaju APZ Tone Tomšič za priredbo ljudske skladbe Če bi jaz bila fčelica in zanjo tudi nagrado občinstva. Njene skladbe redno izvajajo na domačih koncertnih odrih kot tudi v tujini (Avstrija, Nemčija, ZDA, Poljska, Japonska, Italija, Srbija, Irska ...). Zelo veliko piše tudi za otroke (glasbena pravljica Gal v galeriji, dve večji didaktični deli: Pisani svet orkestra in Kraljestvo glasbe itd.).

Tlesk vode

Že od nekdaj me je zvok narave zelo privlačil, zato je bil mnogokrat tudi inspiracija za kakšno mojo novo delo. Tlesk vode je eno izmed teh. Zvok vode navadno povezujemo s šumenjem slapa ali valovanjem morja... Pa vendar je toliko različnih zvokov, ki jih premore voda. Do potankosti jih je najbrž že raziskal skladatelj Tan Dun... Vendar to najbrž ne pomeni, da jih drugi ne bi smeli uporabljati? Vpletla sem jih v to svoje delo... Vanj pa tudi skrila njegovo ime.

ANSAMBEL MD7

je nastal leta 2001 in deluje pod umetniškim vodstvom Pavla Mihelčiča. Stalno zasedbo septeta, sedmih izvrstno verziranih slovenskih inštrumentalistov, solistov sestavljajo: Matej Zupan - flavte, Jože Kotar - klarineti, Miha Šuler - pozavne, Franci Krevh - tolkala, Katja Krajnik - viola, Igor Mitrović - violoncelo, in Luca Ferrini - inštrumenti s tipkami. Za

današnji koncert so se ansamblu pridružili: Doris Šegula - violina, Miha Firšt - kontrabas, Primož Sukič – kitara in Andreja Zakonjšek Krt – sopran.

Dirigent ansambla je Steven Loy.

Ansambel v večini primerov izvaja skladbe napisane in posvečene prav zanj; znotraj navedene zasedbe pa lahko igra tudi v različnih kombinacijah. Sama ustanovitev ansambla je narekovala tako povabila kot naročila (novih) del, spet doma in na tujem. In odziv je bil velik, kakor tudi takojšnje povpraševanje po nastopu ansambla tudi v tujini (Dunaj/2001, Trst/2003, 2006 in 2008, Bukarešta/2004 in 2008, Dublin/2008, Seoul/2010). Za ansambel so pisali skladatelji: L. Lebič, I. Petrić, G. Coral, J. Golob, S. Lerescu, D. Beovič, F. Bousch, B. Šaljič, Z. Jeney, A. Laporte, J.-L. Darbelley, S. Bonetti, D. Libin in Č. Sojar Voglar, P. Šavli ter tudi umetniški vodja ansambla skladatelj Pavel Mihelčič.

STEVEN LOY

Glej stran 56

ČETRTEK, 1. oktober 2015 ob 16.00, Ljubljana

KONCERTNI ATELJE
 DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
 SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Anja Brezavšček - flavta, Pija Hočevar - flavta, Valentina Štrucelj - klarinet, Eva Vrtačnik - oboa, Jože Rošar - rog, Marjan Peternel - klavir, Ljubo Rančigaj - klavir, Irina Kevorkova - violina, Igor Mitrović - violončelo, Miloš Mlejnik - violončelo, Jerica Steklasa - sopran, Slaven Kulenović - dirigent

1. Jakob JEŽ (Slovenija)

PRELIVI (*M. Dekleva*) za glas in klavir (2012) 8'

Medeni preliv

Nobene sledi

Ritmika sonca

V večernem dežju

2. Juan Manuel QUINTEROS (Čile/NMS kandidat)

MACONDO za violino, violončelo in klavir (2013) 10'

3. Ljubo RANČIGAJ (Slovenija)

TWO CONCERTANTE DUOS za violončelo in klavir (2014) 11**

4. Cassandra MILLER (Kanada)

NEMICO ORFEO za sopran, dve flavti in violončelo (2014) 7'

5. Ziv COJOCARU (Izrael)

DO YOU LIKE BILL za flavto, klarinet, violino, violončelo
 in prepariran klavir (2013) 10'

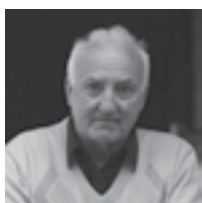
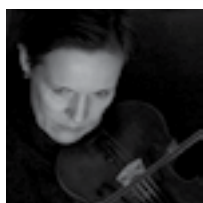
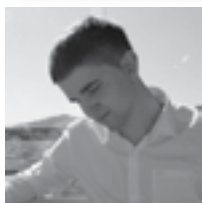
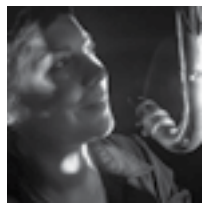
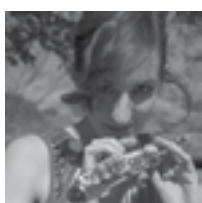
6. Renāte STIVRIŅA (Latvija/NMS kandidat)

COMPOSITION 10.

za oboo, klarinet, rog, violino, violončelo in klavir (2014) 7'

*krstna izvedba

Anja Brezavšček
 Pija Hočevar
 Valentina Štrucelj
 Eva Vrtačnik
 Jože Rošer
 Marjan Peternel
 Ljubo Rančigaj
 Irina Kevorkova
 Igor Mitrović
 Miloš Mlejnik
 Jerica Steklasa
 Slaven Kulenović

JAKOB JEŽ (Slovenija, 1928)

je končal študij glasbene zgodovine leta 1954, ob tem pa je študiral kompozicijo pri Marijanu Lipovšku in Karlu Pahorju. Ves čas je poklicno deloval v glasbenem šolstvu. Bil je profesor na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani. Med večjimi vokalno-instrumentalnimi deli izstopajo kantate *Do fraig amors* (1968), *Brižinski spomeniki* (1971) in *Pogled zvezd* (1974), sicer pa je avtor številnih vokalnih in komornih del, ki odražajo visoko umetniško vrednost. Znatnejši del svojega ustvarjanja je posvetil zborovski glasbi za otroške, mladinske in odrasle zbore. V njegovem ustvarjanju je čutiti tesno navezanost na Kogoja, katerega zapuščino je pripravljajl za tisk. Kot skladatelj srednje generacije predstavlja samoniklo osebnost, ki se sicer naslanja na sodobne kompozicijske vzore, vendar jih podreja svojim lastnim vsebinsko-izraznim vzgibom. Izredne zvočne učinke dosega z včasih nenavadnimi, a originalnimi kombinacijami vokala in instrumentala. Pri izbiranju besedil za svoje vokalno-instrumentalne kompozicije rad poseže tudi v slovensko kulturno zgodovino.

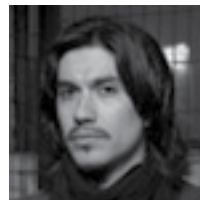

Prelivi

Potem ko sem dokončal mojih Deset pesmi (Ed. DSS 1431, 1996), ki sem jih napisal v bolj tradicionalnem, modernističnem slogu, sem naletel na pesniško zbirko Milana Dekleve (Mushi mushi, 1971). Branje teh pesmi me je spodbudilo k abstraktnjšim oblikam izraza, v katerih melodična linija ni zaokrožena na tradicionalen način, ampak obogatena z nenavadnimi skoki in zastojis. Podobno kombinira kontrastne lastnosti klavirski del: na nekaterih mestih kontemplativna meditacija, na drugih živahno utripanje. Te štiri miniaturre posvečam zvestima izvajalkama mojih del, Barbari Jernejčič Fürst in Gaivi Bandzinaite, kot prispevek k njunima sicer že bogatima repertoarjema za samospev.

JUAN MANUEL QUINTEROS (Čile, 1982)

se je rodil v Santiagu de Chile, kjer je bil v otroštvu doma vedno obkrožen z inštrumenti in glasbeno dejavnostjo. Pri devetih letih je pričel s formalno izobrazbo v teoriji, tolkalih in komorni glasbi, obenem pa se je učil električne kitare. Kasneje je z najvišjo oceno diplomiral in magistriral iz kompozicije na Konservatoriju Univerze v Čilu. Poleg univerzitetnega študija se je ukvarjal še z akustiko zvoka in obdelavo zvoka. Kot aktiven študent je sodeloval na različnih tečajih, seminarjih in specializiranih mojstrskih tečajih ter bil prejemnik nagrad in častnih omemb kot skladatelj tako v Čilu kot drugod. Napisal in premierno izvajal je glasbo za tradicionalne inštrumente in elektroniko, komorno in orkestralno glasbo, multimedijske instalacije, televizijo in dokumentarce, poleg tega pa je bil tudi producent plošč popularne glasbe in sodelavec pri številnih folk izvedbah. Danes poučuje na Univerzi v Čilu in piše glasbo po naročilu.

Macondo

Delo je zasnovano na dekonstrukciji sosledja iz posebnega ritmičnega "jezika". Skladba skozi vertikalno izluščene intervencije sosledja artikulira in vpelje model generiranja glasbene snovi skozi diskurz, ki temelji na kontrastnih elementih, diskurz med vertikalnim in horizontalnim časom, ki vodi do maksimalne realizacije generatorja snovi. V tem trenutku so razmerja vzpostavljena v kontekstu formalne razvidnosti. Na ta proces močno vplivajo nekatere teorije percepcije, povezane z Gestalt psihologijo. Poleg tega kaže slušna atmosfera skladbe elemente latinskoameriške eksperimentalne glasbe, ki se porajajo skozi abstrakcijo in osebni pogled na značilnosti izmišljenega mesta Macondo, ki ga opisuje v svojem romanu Sto let samote Gabriel García Márquez.

LJUBO RANČIGAJ (Slovenija, 1936)

Skladatelj in pianist Ljubo Rančigaj je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je pridobil specialistično diplomo iz klavirja (A. Ravnik), zaključil pa je tudi študij kompozicije (U. Krek). Kasneje je nadgrajeval svoje znanje in tehniko na salzburškem Mozarteumu. Svojo učiteljsko kariero je začel na ljubljanski Akademiji za glasbo kot umetniški sodelavec, zaključil pa kot docent na Oddelku za kompozicijo. Njegova dela so izvajali vidni slovenski in tuji glasbeniki. Med drugim zaslužita posebno pozornost dve priznanji: izvedba njegove *Tri monotematske skladbe* za klavir na Svetovnih glasbenih dneh v Luxemburgu (2000) ter Kozinova nagrada Društva slovenskih skladateljev za nje-

govo delo na področju samospbevov in klavirske glasbe (2013). Nastopal je na koncertih in v studiih tako v Sloveniji kot drugod, večinoma kot komorni pianist, zadnje čase pa je aktivnejši kot skladatelj. Njegov skladateljski opus zajema instrumentalna dela, pretežno za klavir, kot tudi vokalno-instrumentalna, komorna in simfonična dela. Slogovno bi ga lahko umestili med zmerne moderniste.

Two Concertante Duos

Skladbi sta napisani v popolnoma enakovrednem razmerju tehtnosti obeh partov, kar upravičuje njen naslov. Oblikovno je prvi duo (ABA) v bistvu variacijski način obdelave začetnega klavirskega enakomernega in umirjenega gibanja v šestnajstinkah, ki violončelu ne "dopusti" več kot trikratnega vstopa kratke, spevne melodije. Le-ta sčasoma preraste v variacijski nač in obdelave motivičnih vzorcev, ki si jih podajata oba izvajalca. V melodično-harmonskem smislu ne gre zanemariti dejstva o uporabi tretjega (izmed sedmih) "Messiaenovega modusa". Prvi koncertantni duo nima zaključka take vrste, da bi ga lahko izvedli samostojno. S svojim eteričnim koncem mu skoraj mora slediti drugi, v začetku resnobno kontrastni. Tudi ta se poslužuje Messiaenovih umetnih lestvic, ko oblikuje tri kontrastne teme, ki takoj po svojih nastopih prehajajo v variiranje in izpeljave. Resnoben, šaljiv in speven značaj jih najbolje označi. Pri prepletanju vseh treh se pojavi še tokatni način igre, ki pripelje do prepričljivega "risoluto" zaključka. zamenjava z angleškim besedilom

CASSANDRA MILLER (Kanada, 1976)

je kanadska skladateljica, njena dela pa izvajajo širom Kanade in Evrope. V skupnosti sodobne glasbe deluje na različnih področjih: poučevanje, pisanje in organizacija. V svoji glasbi Millerjeva raziskuje osupljivo raznolikost sveta, ki jo obkroža, skozi različne načine transkripcije. S tem ko pričakuje od izvajalca, da bo (problematično) ponovno utelesil glasbo nekega drugega časa in kraja, ustvarja razplasteno glasbo, ki odraža nekaj naše pluralne, fragmentirane glasbene kulture. S tem kombinira nenehno raziskovanje nečesa, kar poimenuje "ikonske smeri" glasbe – tj. glasbe, ki gre gor, glasbe, ki gre dol –, in preoblikuje te preproste arhetipe na skrivnostne načine.

Nemico Orfeo

My assignment for The Orpheus Project was an excerpt from Ann Wroe's "Orpheus: The Song of Life" in which she described Orpheus' connection with the Dionysian cult.

The musical material for "Nemico Orfeo" is derived from two sources related to the assignment: the flutes play a transcription I made of traditional bagpipe music from modern-day Thrace; and the voice and cello play a quotation from Stefano Landi's opera "La Morte d'Orfeo" (1619), a few lines sung by the Maenads just before they kill Orpheus by tearing his body apart. Then from there, the topic got me thinking about the Dionysian character of Orpheus and how Orpheus seems to represent the tension between the paradigms signified by Apollo and Dionysus. The way I decided to approach that struggle in this piece was to turn (Apollonian) notated concert music into an ecstatic (Dionysian) trance, through the use of intense repetition.

ZIV COJOCARU (Izrael, 1977)

dirigent, skladatelj, aranžer, glasbeni producent, pianist in glasbenik z aktivno vlogo v izraelski popularni glasbi, je vsestranski glasbenik, ki gradi most med klasično in sodobno glasbo. Z odliko je magistriral iz kompozicije na jeruzalemski Akademiji za glasbo in ples pri prof. Zvi Avniju. Kompozicijo in glasbeno teorijo je študiral tudi pri prof. Haimu Permontu, dr. Ayalu Adlerju, dr. Ari Ben-Shabtajju, prof. Menachemu Wisenbergu, prof. Menachemu Zuru, prof. Yinamu Leefu in prof. Fabiánu Panisellu. Ziv je prav tako z odliko magistriral iz orkestrskega dirigentstva pri dr. Yevgeniju Zirlinu, dirigentstvo je študiral tudi za maestrom Doronom Salomonom, maestrom Yaronom Gotfriedom in maestrom Fabiánom Panisellom. Z akademskim letom 2010/2011 je postal fakultetni član jeruzalemske Akademije za glasbo in ples.

Do you like Bill?

Skladba je nastala kot oddaljena referenca na posnetek melodije z naslovom You Must Believe in Spring Billa Evansa in odraža mojo ljubezen in spoštovanje do tega avtorja, ki me spremljata vse od moje mladosti, ko sem igral in poslušal jazz. Skladbo sem si zamislil kot prenos glasbenih vedenj in gest iz referenčnega okvira na področje instrumentalnega kvinteta z razstavljanjem in ponovnim sestavljanjem glasbenih elementov, ob strogem spoštovanju začetne reference. Seveda pa je kot v vsakem podobnem procesu nova skladba pridobila svojo lastno avtonomijo; instrumentalne tehnike proizvajajo muzikalnost, ki je začetni model ne vsebuje, glasbena govorica je zelo drugačna. Motor, ki poganja skladbo naprej, je konstantnost ritma, v kombinaciji z vztrajnimi vzorci, ki se spreminjajo skozi prehode in modulacijske segmente, osnovni ideal skladbe pa je koncept kontinuiranosti

RENĀTE STIVRIŅA (Latvija, 1986)

je diplomirala iz kompozicije v razredu prof. Artursa Maskatsa in klavir v razredu prof. Rafija Haradžanjansa na latvijski Akademiji za glasbo Jāzeps Vītols v Rīgī. Na Državni filmski šoli v Łódźu (Poljska) je študirala filmsko in računalniško glasbo, trenutno pa je doktorska študentka kompozicije v razredu prof. Józefa Rychlika. Poleg tega študira orgle pri prof. Mirosławi Semeniuk-Podraza v Krakówu. Prejela je številne nagrade in si prislužila več častnih omemb na tekmovanjih iz kompozicije (Latvija, Italija), orgel (Poljska, Italija) in klavirja (Latvija, Estonija, Rusija). Kot izvajalka se z veseljem posveča glasbi vseh obdobij, še posebej sodobni glasbi, zlasti delu francoskih improvizatorjev na orglah. Sodelovala je z Latvijskim nacionalnim simfoničnim orkestrom, simfoničnim orkestrom Liepāja, Komornim orkestrom Leopoldinum Wrocław in Komornim orkestrom Akademije za glasbo iz Krakówa, ansamblom Nostri Temporis iz Kijeva, Latvijskim radijskim zborom in drugimi. Renāte je skladateljica instrumentalne in zborovske glasbe, pa tudi avtorica filmskih in animacijskih partitur. Posebej jo zanima slikarstvo, ki je tudi predmet njene doktorske disertacije, v njej se osredotoča na dela M. Chagalla, J. Mirója in M. Rothka.

Composition 10.

Kompozicije so kvintesenca idej Wassilyja Kandinskega, vrhunec njegove umetniške vizije v določenem trenutku: monumentalizem, zavestno načrtovanje kompozicije in vidno povečanje

abstraktne podobe. "Od samega začetka", je zapisal Kandinski, "mi zveni beseda 'kompozicija' kot molitev". Njegova prva Kompozicija je nastala leta 1910, deseta (in zadnja) pa je bila dokončana leta 1939, naslikana na črno ozadje (barva, ki prevladuje na njegovih zadnjih velikih platnih, čeprav je umetnik sam ni maral). Meni je Kompozicija 10. navdih za dve stanji: mobilnost in stabilnost. V njej odsevata tako prizadevanje kot zamrznjenost v času, manevriranje med tema dvema, iskanje ravnovesja in vzdrževanje harmonije ob opazovanju, ali bo kateri od obeh prevladal. Gre za opazovanje, fokus in spraševanje, razmislek in – slej ko prej – sklep.

ANJA BREZAVŠČEK

Glej stran 62

PIJA HOČEVAR

je z odliko diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Mateja Zupana, leta 2015 pa magistrirala na Hoogeschool Zuyd – Conservatorium Maastricht na Nizozemskem, razred Prilippa Benoita.

V času študija je kot solistka in komorna glasbenica prejela številne nagrade doma in v tujini, bila članica mladinskega pihalnega orkestra EUYWO in orkestrskih akademij v Belgiji ter Avstriji. Kot solistka je sodelovala z orkestrom Slovenske Filharmonije, orkestrom RTV Slovenija ter pihalnim orkestrom Občine Šentjernej.

Izpopolnjevala se je na številnih seminarjih, ki so jih vodili E. Beynon, P. Bernold, H. Schmeiser, PL Graf, A. Oliva, D. Formisano, KH Schütz, P. Alanko, W. Auer in številni drugi.

Kot pedagog deluje na glasbeni šoli Sevnica hkrati pa ostaja aktivna kot solistka in članica tria Mirus.

VALENTINA ŠTRUCELJ

Glej stran 70

EVA VRTAČNIK

je svojo glasbeno pot začela v Glasbeni šoli Zagorje pri prof. Metki Podpečan, šolanje pa je nadaljevala pri prof. Maji Kojc na SGBŠ Ljubljana. Trenutno zaključuje magistrski študij oboe na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Mateju Šarcu. Je dobitnica več prvih nagrad na državnih ter mednarodnih tekmovanjih. Sodeluje z orkestrom Slovenske filharmonije in Simfoničnim orkestrom RTV Slovenije. Je članica pihalnega kvinteta Opus 5, s katerim je dosegla opazne rezultate na raznih tekmovanjih in mednarodnih festivalih. Svoje znanje je izpopolnjevala pri priznanih profesorjih, kot so Emanuel Abbühl, Christian Wetzel, Max Artved, Guy Porat, Clara Dent, Erik Behr, Peter Tavernaro in drugi.

JOŽE ROŠER

Glej stran 50

MARJAN PERNEL

je leta 2012 na ljubljanski Akademiji za glasbo diplomiral iz kompozicije pri prof. Urošu Rojku ter iz klavirja pri prof. Hinku Haasu. Za svoje študijske dosežke je prejel več Prešernovih nagrad Akademije za glasbo, v klavirskem duu s Tjašo Šketako pa 1. nagrado in zlato plaketo na državnem tekmovanju. Kot pianist, aranžer in komponist se pogosto predstavlja v Sloveniji in na tujem. Solistično je nastopil z orkestrom RTV, Policijskim orkestrom in Orkestrom gimnazije Kranj, v ciklih Glasbene mladine ljubljanske se je predstavil kot komponist, s solističnim recitalom, v klavirskem duu ter v več drugih zasedbah. Koncertno

je sodeloval z ansamblom za moderno glasbo MD7, društvom Slowind, v ciklih Predihano in Koncertni atelje. Kot pianist in komponist se udejestvuje tudi na gledaliških in baletnih odrih, med drugim je že sodeloval z ljubljanskim Mestnim gledališčem, SNG Opero in baletom v Ljubljani, Pionirskim domom, ljubljanskim Konservatorijem za glasbo in balet in SNG baletom v Mariboru

IRINA KEVORKOVA

Violinistka Irina Kevorkova se je rodila v mestu Kazan v Rusiji, kjer je začela z igranjem violine na Šoli za nadarjene otroke. Študij je nadaljevala na Moskovski akademiji Gnesin pri prof. Miroslavu Rusinu, igranje v godalnem kvartetu pa pri prof. Jaroslavu Aleksendrovu, članu slovitega Borodin kvarteta.

V Ljubljani živi in deluje od let 1991. Od leta 1993 je vodja drugih violin orkestra Slovenske filharmonije. Enajst let je delovala kot vodja drugih violin v Komornem godalnem orkestru Slovenske filharmonije. Bila je tudi članica godalnega kvarteta Slovenske filharmonije. Kot članica komornega godalnega orkestra SF je dobitnica nagrade Prešernovega sklada in Župančičeve nagrade Mesta Ljubljana. Z obema orkestroma je velikokrat nastopala tudi kot solistka.

IGOR MITROVIĆ

je bil rojen leta 1968 v Bejrutu. Violončelo se je začel učiti pri sedmih letih pri Relji Četkoviću. Študiral je v Ljubljani in Baslu pri Milošu Mlejniku in Antoniu Menesesu ter komorno igro pri Walterju Levinu (kvartet LaSalle). Med študijem se je udeleževal tečajev pri Daniilu Šafranu, Janosu Starkerju in Borisu Pergamensčikovu a leta 1987 je postal član mladinskega orkestra Gustav Mahler.

Krstno je izvedel več skladb slovenskih in tujih komponistov. Z ansamblom MD7 je nastopil na festivalih sodobne glasbe v Ljubljani, Trstu, Seulu, Bukarešti in Zagrebu.

Leta 1994 je postal vodja violončelistov v orkestru Simfonikov RTV Slovenija.

MILOŠ MLEJNIK

Doma je iz Škofje Loke, ljubezen do violončela je nasledil po očetu in od njega dobil prve napotke za igro na tem instrumentu. Študiral je pri Otonu Bajdetu v Ljubljani in pri Siegfriedu Palmu

na visoki šoli za glasbo v Kölnu (Hochschule für Musik Köln). Izpopolnjeval se je pri Enricu Mainardiju in Andréu Navarri. Od 1977 do 1990 je bil soločelist Slovenske filharmonije. Nastopil je na mnogih uglednih festivalih. Kot solist z orkestrom Slovenske filharmonije je igral v Carnegie Hallu v New Yorku, Leipziškem Gewandhausu in v Schauspielhausu v Berlinu.

Miloš Mlejnik je prejel vrsto priznanj: I. nagrada na tekmovanju Alfred Vorster v Kölnu 1972, II. nagrada na tekmovanju F.Mendelssohna-Bartholdyja v Berlinu 1972, I. nagrada na jugoslovanskem tekmovanju mladih umetnikov v Zagrebu 1973, I. nagrada na 10.mednarodnem tekmovanju komorne glasbe v Colmarju 1977, Nagrada Prešernovega sklada leta 1984, Prešernova nagrada Gorenjske 1987, Groharjeva nagrada 1989, Nagrada Prešernovega sklada kot član kvarteta Tartini 2001. Miloš Mlejnik vodi številne mednarodne mojstrskih tečaje in pogosto sodeluje kot član žirije na mednarodnih tekmovanjih. Od leta 1979 vodi red.prof. Miloš Mlejnik mojstrski razred na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

JERICA STEKLASA

je mlada sopranistka, ki od oktobra 2011 študira operno petje na Universität für Musik und darstellende Kunst na Dunaju pri profesorici Claudii Visca. Veliko koncertira, tako doma kot v tujini, in prejema odlične kritike. Sodelovala je s priznanimi slovenskimi in tujimi dirigenti ter vrhunskimi orkestri. Je dobitnica številnih prvih državnih in mednarodnih nagrad. Novembra 2013 je tekmovanju "Nico Dostal" prejela 2. nagrado in posebno nagrado publike, julija 2014 na tekmovanju "Ljuba Wellitsch" na Dunaju 3. nagrado, marca 2015 na tekmovanju "Vissi d'arte" v Pragi 1. nagrado, prav tako 1. nagrado aprila 2015 v Bolgariji. Jerica ima za seboj že veliko opernih vlog. Aprila 2013 je v Avstraliji (Sydney in Canberra) debutirala v vlogi Pamine v Mozartovi operi "Die Zauberflöte" in dobila odlične kritike, avgusta 2013 v vlogi Susanne v Mozartovi "Le nozze di Figaro" v Schlosstheatru Schönbrunn na Dunaju, marca in avgusta 2014 v "Cosi fan tutte" z vlogo Fiordiligi. Aprila 2015 je na Dunaju koncertno izvedla sopran solo Orffove kantate "Carmina Burana". Avgusta 2015 bo debitirala v vlogi Adele v Straussovi opereti Netopir v Schlosstheatru Schönbrunn na Dunaju.

SLAVEN KULENOVIČ

Dirigent in pianist Slaven Kulenović je na Akademiji za glasbo v Ljubljani najprej študiral klavir v razredu Dubravke Tomšič Srebotnjak, nato pa dirigiranje v razredu Milivoja Šurbka. Med študijem klavirja je prejel Prešernovo nagrado Akademije za glasbo za odlično interpretacijo Mozartovega koncerta za klavir in orkester v c-molu. Dirigiral je Simfoničnemu orkestru Akademije za glasbo, Pihalnemu orkestru Akademije za glasbo, Simfoničnemu orkestru RTV Slovenija, Simfoničnemu orkestru romunskega radia, Orkestru MIO 2012, Orkestru Branimir Slokar akademije, Simfoničnemu orkestru Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana. Leta 2009 je dirigiral in korepetiral krstne izvedbe dveh komornih oper študentov AG in prejel odlične kritike za poustvaritev. Delal je kot korepetitor v SNG Maribor in v SNG Ljubljana. Je profesor klavirja in komorne glasbe na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Od novembra 2013 dirigira in umetniško vodi Simfonični orkester Domžale – Kamnik in od februarja 2014 Simfonični orkester Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana.

ČETRTEK, 1. oktober 2015 ob 18.00, Ljubljana

Španski borci, Zaloška 61

V sodelovanju z Zavodom Sploh

Zvokotok

Pierluigi Billone: 1+1=1

Aviva Endean - bas klarinet, Sam Dunscombe - bas klarinet

»Zmešani« Domenico v filmu Andreja Tarkovskega Nostalgija razloži zapis 1+1=1 na steni svoje hiše tako, da si v dlan zlije dve kapljici olja.

Vsak glasbeni inštrument se v popolnosti izrazi tako, da poudari svoje lastnosti s celotno zapuščino fizičnih percepcij in sposobnosti, ki izhajajo iz obravnave glasbenega materiala, zvočne zasnove ter kulture igranja in poslušanja, iz katerih je pravzaprav nastal.

Prvi fizični stik z inštrumentom je tako vedno že do neke mere določen, a tudi odprt. Čeprav so primarne značilnosti inštrumenta stalne, je igranje v resnici kot občutljiv organizem. Postopno prične inštrument obstajati na nov način, je raziskovan z različnih perspektiv, iz tega pa sledi izkušnja, ki preoblikuje potencial inštrumenta ali celo ustvarja nove razsežnosti (zvok, ritem, telo itd.). Variacije, ki skozi vsako posamično odkritje postajajo del instrumentalne tehnike, so sledi (nekatero jasnejše kot druge) človeških in kulturnih izkušenj, katerih produkt so, in v procesu poslušanja »vibrirajo« kot posebnost, identiteta in izvor; gre za aktivne zvočne plasti, živo snov z lastno inteligenco.

Skozi izvajalčeva konkretna dejanja se praksa in inteligenca zvoka vpisujeta v telo in prostor rituala ter neosebno dimenzijo skupnega poslušanja. Zvoka, telesa, poslušanja, prostora in skupnosti se ne da ločiti. 1+1=1 namiguje na razliko: pripoznanje prakse in inteligence zvoka kot zavestne povezanosti z neosebno dimenzijo, katere meje niso fiksne (kot v kapljici olja).

SAMUEL DUNSCOMBE

je glasbenik in zvočni umetnik, specializiran za uporabo klarinetov, računalnikov in mikrofonov. Kot klarinetist je delal s skladatelji, kot so Anthony Pateras, lancu Dumitrescu, Chikako Morishita in Pierluigi Billone, in nastopal skupaj z improvizatorji, kot so Satoko Fuji, Richard Barrett, Milana Zarič, in Christophe Charles. Samuel Dunscombe je na svetovnih ali avstralskih premierah izvajal dela Ane Marie Avram, Chikako Morishite, Olge Neuwirth in Jamesa Rushforda, pri čemer se enako dobro znajde tako v improvizaciji kot izvedbi repertoarjev. Posebej ga zanimajo razširjene tehnike, v zadnjih desetih letih je sestavil svoj lastni obsežen zvočni leksikon. Klarinet je študiral z Anthonyjem Burrom, Ernestom Molinarijem in Robertom Schubertom.

Kompozicije Samuela Dunscomba se ukvarjajo z idejami mimikrije in slušnega orisa geografskega prostora. V njegovih delih, na katera vplivajo značilni svetovi glasbe hrupa, posnetkov s terena/fonografije in proste improvizacije, je nenehno prisoten dialog med živim, posnetim in sintetičnim zvokom. Elektroakustična dela je predstavil na festivalih v ZDA (Athens Slingshot), Kanadi (Toronto Electro-Acoustic Symposium), Avstraliji (Bendigo International Festival of Exploratory Music) in na Japonskem (Tokyo Experimental Festival).

V zadnjem času se Samuel posveča pripravi albuma zbranih del za klarinet, na katerem Ana Maria Avram in lancu Dumitrescu izvajata 80-minutni duo 1+1=1 za bas klarinet Pierluigija Billoneja in na katerem je predstavljen veliki projekt zvočne umetnosti, ki riše plasti človeškega delovanja v stiku s kanjonom San Clemente (San Diego). Je ustanovni član ansamblov Golden Fur (Avstralija/Južna Kalifornija) in YossaYossa (Japonska/Avstralija/ZDA), obenem pa kot goreč izvajalec komorne glasbe nastopa z mnogimi drugimi komornimi ansambli po vsem svetu.

Trenutno se posveča doktorskemu študiju klarineta na Univerzi v Kaliforniji (San Diego), v katerem povezuje svoje navdušenje za terensko snemanje, razširjene tehnike za klarinet in računalniški zvok. V letu 2015 bo gostoval na Visoki šoli umetnosti v Bernu, kjer se bo izpopolnjeval pri Ernestu Molinariju.

AVIVA ENDEAN

je avstralska performerka, klarinetistka in skladateljica, ki jo zanima razširjanje poslušalčeve izkušnje zvoka tako, da ustvarja intimne, nenavadne, prostorsko pogojene kontekste za poslušanje izvedb v živo. Njeno delovanje zajema široko paleto glasbenih stilov, vključno z eksperimentalno in improvizirano glasbo, sodobno komorno glasbo, svetovno glasbo in medumetniškim sodelovanjem. Med njena najnovejša dela sodijo Intimate Sound Immersion (2013), posamična izvedba za poslušalca z zavezanimi očmi, In the Half Light (2014), predstava za klarinet solo in ambientalno osvetlitev, A Face Like Yours za video, ušesne zamaške in gledalca (2015), The Perfect Human, scensko delo za tri vokalistke in "lo-fi" osvetlitev ter Hapnophobia, za prizorišče prilagojeno participativno zvočno delo za Melbourne Arts Centre (2015).

Aviva Endean, strastna eksponentka novega in neobičajnega repertoarja, je kodirektorica kolektiva za sodobno glasbo Quive' in je nastopala z nekaterimi vodilnimi avstralskimi institucijami za novo glasbo, med drugim s Chamber Made Opera, Arcko Symphonic Project, 6 Degrees, Three Shades Black, Golden Fur, The New Music Network, Aphids, Astra Chamber Music Society in Musica Viva, in sicer na festivalih, kot so Metropolis Festival, Mednarodni festival raziskovalne glasbe Bendigo, Eksperimentalni festival v Tokiu in Melbourne Festival.

Je prejemnica številnih nagrad in štipendij, med njimi Keith and Elizabeth Murdoch Travelling Scholarship, Willem Van Otterloo Memorial Award, Alan C Rose Memorial Fund in Athenaeum Club Prize for Chamber Music. Nominirana je bila tudi za nagrado ARIA Award Best World Music Album, za EG Music Awards Best Avant-Garde/Experimental Act ter za Freedmanovo štipendijo za instrumentalno izvedbo.

ČETRTEK, 1. oktober 2015 ob 20.00, Ljubljana**SNG opera in balet Ljubljana, Orfejev salon****Godalni kvartet Dissonance****Janez Podlesek - violina****Matjaž Porovne - violina****Oliver Dizdarevič Škrabar - viola****Klemen Hvala - violončelo**

1. Jae-Moon LEE (Južna Koreja/NMS kandidat)
STRING QUARTET NO.2: The Marriage of Heaven and Hell (2012) 10'

2. Amr OKBA (Egipt)
STRING QUARTET (2010) 9''

3. Patrícia SUCENA DE ALMEIDA (Portugalska)
NOCTURNA ITINERA (2012) 10'

4. Alexander KHUBEEV (Rusija/MS kandidat)
STRING QUARTET №2 (2012) 8'

5. Wallin ROLF (Norveška)
CURIOSITY CABINET (2009) 10'

1. *Saltarello*2. *Barcarole 1*3. *4x4x4*4. *O Schmerz!*5. *Corrente*6. *Vesper*7. *Momentum*8. *À propos*9. *Barcarole 2*10. *¡Arriba!*11. *Carillon*

6. Lojze LEBIČ (Slovenija)
GODALNI KVARTET (1983) 20'

*Možnost izvajanja z ali brez zvočnikov

Godalni
kvartet
Dissonance

JAE-MOON LEE (Južna Koreja, 1982)

je diplomiral iz kompozicije na Univerzi Chung-Ang v Južni Koreji. Nato se je preselil v Veliko Britanijo, da bi nadaljeval študij kompozicije, in magistriral na Kraljevem severnem kolidžu za glasbo ter pridobil še podiplomsko diplomo na Konservatoriju v Birminghamu. Trenutno je doktorand na Univerzi Cambridge.

Jae-Moon Leejeva dela za ansambel so izvajali v Britanskem muzeju v Londonu, za Londonski simfonični orkester pa je napisal orkestralno skladbo kot del Sheme Panufnik za mlade skladatelje. Imel je avtorski koncert na festivalu World Event Young Artists v Nottinghamu in bil sprejet v program Britten-Pears za mlade umetnike v Aldeburghu, v okviru katerega se je udeležil delavnice s Helmutom Lachenmannom.

Prejel je številne mednarodne nagrade za kompozicijo, tudi prvo nagrado na Mednarodnem kompozicijskem tekmovanju kraljice Sofije v Španiji in prvo nagrado na Mednarodnem kompozicijskem tekmovanju Valentino Bucchi v Italiji. Njegove skladbe so bile izbrane za različne mednarodne festivale, kot so Svetovni glasbeni dnevi (ISCM) v Avstriji in na Slovaškem leta 2013.

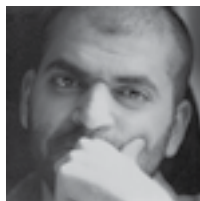

String Quartet no. 2: The Marriage of Heaven and Hell

To delo je moj drugi godalni kvartet, navdahnjen pa ga je William Blake s svojo Poroko nebes in pekla. Pojmi kontradikcije in iracionalnosti, ki sta pomembno zastopani v Blakeovem opusu, sta vplivali na moja glasbena raziskovanja in oblikovanje glasbe v kompozicijskem procesu. Melodija, ritem, harmonija in zvočna barva sestavljajo podobe kot "pika in črta" ter "belo-črno", pri tem pa se meje med nasprotnimi pojmi, razvidnimi v vsakem glasbenem elementu, postopoma razkrajajo in zabrisujejo. Godalni kvartet št. 2 vsebuje torej kontrastne barve, ki jasno delijo skladbo v dve ločeni razsežnosti časa in prostora. V prvi razsežnosti gradim različne zvočne barve s hrupom, medtem pa raziskujem razširjene instrumentalne tehnike. Lastnosti obeh razsežnosti se mešajo, "razkorak" med obema različnima prostoroma in časoma pa ustvarjajo različne teksture.

AMR OKBA (Egipt, 1972)

Kmalu zatem, ko je diplomiral iz kompozicije, je Amr Okba prejel državno nagrado za umetniško ustvarjanje (kompozicija) Rome Prize, ki mu je omogočila enoletno bivanje v Italiji. Nagrada, ki spodbuja egiptovsko-italijansko kulturno izmenjavo, mu je dala priložnost, da se seznanj z evropsko kulturo. V Italiji je študiral kompozicijo s profesorjem Maurom Burtolottijem. Leta 2008 je Amr pridobil Avstrijsko državno štipendijo za kompozicijo, leta 2009 pa letno Salzburško delovno štipendijo za glasbo. Njegovo glasbo so igrali številni prestižni orkestri in ansambli, kot so Simfonični orkester Radia Stuttgart (dirigent Lukas Vis), Univerzitetni orkester Mozarteum (dirigent Dennis Russell Davies), Simfonični orkester BBC, Simfonični orkester iz Kaira, Bruckner Orchester-Linz (dirigent Dennis Russell Davies), ansambli Wiener Collage, OENM (dirigenta Johannes Kalitzke, Arturo Tamayo), Composer Ensemble in orkester London Sinfonietta (dirigent Diego Masson – Queen Elizabeth Hall). Glasbo Amra Okbaja so predvajale številne evropske radijske postaje, med drugim SWR (Nemčija), ORF/Ö1 (Avstrija), Radio Classica (Španija) in Radio Danska.

string quartet

Namen kompozicije je osredotočanje na resonančno atmosfero, ki nastaja med izvajalci, medtem ko igrajo, in z njo prežema glasbo. Ta resonančna atmosfera vključuje različne vrste zvoka: glasove, hrup, govor ali dih, kot tudi druge vrste dejanj, na primer obračanje strani, začetke tona, dotikanje inštrumenta in strun s prsti in dlanmi itd. Predvidene so tudi vizualne, a ne pretirane geste. Ta resonanca mora potovati do publike po štirih zvočnikih, kar pomeni, da zvok ne bo prihajal iz inštrumentov na odru, temveč iz zvočnikov, od katerih bo vsak v svojem kotu dvorane. Vendar pa je treba v nekaterih delih ojačitev izklopiti zaradi pravih akustičnih zvokov inštrumentov na odru.

PATRÍCIA SUCENA DE ALMEIDA (Portugalska, 1972)

je študirala elektroakustično glasbo in kompozicijo pri portugalskem skladatelju Joãou Pedru Oliveiri na Univerzi v Aveiru na Portugalskem in leta 1997 pridobila diplomo kot učiteljica glasbe. Leta 1998 je magistrirala iz kompozicije na Univerzi v Edinburgu kot štipendistka Fundacije za znanost in tehnologijo na Ministrstvu za izobraževanje "Portugal, no âmbito do 2º Quadro Comunitário de Apoio". Istega leta je vpisala doktorski študij na City University v Londonu in leta 2000 nadaljevala študij kompozicije na Univerzi Southampton, kjer je leta 2004 doktorirala pri britanskem skladatelju Michaelu Finnissyju. Med letoma 2007 in 2013 je vodila postdoktorski projekt, v katerem se je ukvarjala z glasbo in različnimi mediji, pri tem pa ustvarjala nov koncept, značilen za dela, ki "mešajo" različne umetnosti – Transversal Multi Art.

Nocturna itineraria

sum in magna animi perturbatione... (Nezavedno nočno potovanje skozi sanje, moja duša je globoko vznemirjena ...)

Osrednja zamisel za ta godalni kvartet ima izvor v svetu spanja in sanj kot tudi v mitoloških zgodbah, povezanih z božanstvi po imenu Sirene. Nekdo se izgublja v snu, ob tem ko ga

hipnotizira čarobni zvok petja. Ta atmosfera vodi v fantastični svet sanj, tudi nočne more, v katerih tipično nastopata strah ali groza in/ali občutki bolečine, utapljanja ali smrti. Sanjalec se nenadoma zbudi od groze in dolgo ne more več zaspati. Hoče biti rešen. Obsedejo ga/jo nočni strahovi (pavor nocturnus), za katere je značilna ekstremna groza in začasna nesposobnost priti k polni zavesti.

ALEXANDER KHUBEEV (Rusija, 1986)

je diplomiral na Moskovskem konservatoriju P. I. Čajkovski leta 2011 (v razredu Yurija Kasparova) in tam leta 2014 zaključil tudi podiplomski študij. Bil je prejemnik nagrad v Italiji, Rusiji, Ukrajini, ZDA in Argentini. Leta 2014 je prejel štipendijo za Poletni tečaj v Darmstadt. Njegovo glasbo igrajo na koncertih v Italiji, Franciji, Nemčiji, Španiji, Armeniji, ZDA, Argentini, Rusiji, Ukrajini in na Cipru, na festivalih kot so Beneški bienale, Poletni tečaji v Darmstadt, MATA, Quandensprunge, Gaudeamus Musicweek, moskovski Forum in mnogi drugi. Njegove kompozicije so izvajali ansambli, kot so Uusinta, Vortex, Aleph, ExNovo, Vertixe Sonora, IEMA, Modern Ensemble iz Illinois, Moskovski ansambel za sodobno glasbo, Studio ansambel za novo glasbo, Tolkalni ansambel Mark Pekarsky ter GAM-ensemble in eNsemble. Glasbo Alexandra Khubeeva prenašajo na radiih v Franciji, Nemčiji, ZDA, Rusiji in drugod. Leta 2011 je bil rezidenčni skladatelj skupine GAM-ensemble. Je član Združenja ruskih skladateljev.

String quartet №2

Ena glavnih idej kvarteta je bila vzpostavitev "sintetičnega" ansambla: ansambla, ki je popolnoma akustičen, toda zveni kot elektronska glasba. Vsi instrumenti so pripravljani s koščki stiroporja, kar jim daje popolnoma nove zvočne lastnosti: ne le drugo vrsto zvočne barve, temveč tudi tonsko obogatitev (sposobnost izvajanja multifonikov in subharmonskega spektra). Ta material omogoča skladatelju, da na žanr godalnega kvarteta pogleda z neobičajne perspektive.

WALLIN ROLF (Norveška, 1957)

je eden najvidnejših skladateljev v Skandinaviji, ki ga izvajajo in pri njem naročajo skladbe širom po svetu. Napisal je skladbe za Clevelandski orkester, mnoge evropske orkestre, IRCAM, Wiener Mozartjahr, Ensemble Intercontemporain in godalni kvartet Arditti, pa tudi za soliste mednarodnega ugleda, kot so Håkan Hardenberger, Colin Currie, Anssi Karttunen in Martin Grubinger.

Njegovo glasbeno ozadje sestavljajo tako avantgardni rock, jazz in zgodnja glasba kot tudi tradicionalna klasična izobrazba, njegova vsestranskost pa se odraža v izjemno pestrem seznamu kompozicij, poleg tega pa tudi v sodelovanju z najvidnejšimi predstavniki drugih glasbenih vrst in umetniških oblik. Čeprav je večina Wallinovih del namenjena koncertnim dvoranam, ga je njegov trajno radovedni um popeljal na področja, ki jih navadno ne povezujemo z glasbo, kot na primer moderna matematika, baloni in možganski valovi. Njegova glasba nosi številne preobleke, a obenem tudi nezmotljiv umetniški pečat. Posebej ga privlačijo oder in vizualne umetnosti, ustvarjal pa je tudi že glasbo za film in številne vodilne sodobne norveške plesne skupine, koreografe in vizualne umetnike.

Curiosity Cabinet

Vsaj pol tisočletja so kralji, znanstveniki, bogati trgovci in drugi namenjali večje ali manjše prostore zbirkam izjemnih naravnih in človeških predmetov: rogovi samoroga, čudovite korale in velikanski biseri, umetni slavčki, okostja morskih deklic, osupljivi artefakti, deformirana bitja v steklenih kozarcih itd., in celo nagačen krokodil, za katerega se zdi, da hodi po stropu obrnjen na glavo. Te sobe kuriozitet razkrivajo prizadevanja, da bi predstavili in preslikali Vesolje tako v njegovi fizični kot mistični razsežnosti. Na stropu v muzeju Athanasiusa Kircherja je bil napis: "Kdorkoli pozna verigo, ki veže svet spodaj s svetom zgoraj, bo poznal skrivnosti narave in delal čudeže." Ne pričakujem, da bo ta zbirka glasbenih miniatur delala čudeže, toda upam, da bo imela smisel kot majhna sobica glasbene radovednosti za radovednega poslušalca. Soba radovednosti je bila napisana kot obvezna skladba leta 2009 po naročilu za Mednarodno tekmovanje v komorni glasbi v Trondheimu.

LOJZE LEBIČ (Slovenija, 1934)

skladatelj, dirigent, pedagog in glasbeni pisec, je po maturi na gimnaziji Ravne diplomiral iz arheologije na filozofski fakulteti v Ljubljani (1957); na Akademiji za glasbo je študiral kompozicijo pri Marjanu Kozini (diplomiral 1972) in dirigiranje pri Danilu Švari. Skladateljsko je izšel iz skupine Pro musica viva, v sedemdesetih letih se je izpopolnjeval na Poletnem tečaju za sodobno glasbo v Darmstadt (1972) in v elektronskem studiu Radia Beograd. Po intenzivnem in kritičnem soočenju s sodobnimi kompozicijskimi težnjami je izoblikoval svojo osebno govorico, razpeto med zvočno silovitostjo in meditativno zadržanostjo, svetovljansko modernostjo in zaverovanostjo v dediščino preteklih kultur.

Zvest je umetniškemu, teži h glasbeni univerzalnosti, a ustvarja iz dejavne družbene občutljivosti. Sklada za vse vrste zasedb.

Njegova dela so bila izvajana na številnih festivalih – ISCM (Svetovni glasbeni dnevi Bruselj 1981, Zürich 1991, Bukarešta 1999, Yokohama 2001, Ljubljana 2003, Zagreb 2005, Vaxjö 2009), Musikbiennale Berlin, Biennale Zagreb, Varšavska jesen in drugi. Njegova dela uvrščajo v sporede ugledni domači in tuji solisti ter ansambli. Leta 1994 je Lojze Lebič za skladateljski opus prejel Prešernovo nagrado. Od leta 1995 je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Leta 2003 je bil izvoljen za zunanjega člana Kraljeve flamske akademije za znanost in umetnost Belgije, 2012 pa tudi za člana Hrvaške Academia Scientiarum et Artium.

Godalni kvartet

Nastanek Godalnega kvarteta je leta 1982 vzpodbudilo naročilo založbe PETERS iz Leipziga. Delo se oblikovno členi v štiri med seboj povezane enote – stavke, ki se kdaj močno prepletajo, pa tudi ostro ločujejo – tako po rabi sredstev, kompozicijskih prijemov, kot po raznoliki igri štirih solistov.

Kvartet je na Festivalu v Radencih prvi izvedel zagrebški Godalni kvartet Klima (1983), Ensemble für neue Musik ga je leta 1985 predstavil v Berlinu, 1989. pa ga je na 17. Pan Music Festivalu v Seulu izvedel Pan String Quartet iz Koreje.

Za prvo slovensko – doslej tudi najboljšo – izvedbo tega zahtevnega dela so poskrbeli mojstri današnjega koncerta, Godalni kvartet Dissonance.

GODALNI KVARTET DISSONANCE

Godalni kvartet Dissonance je nastal po srečnem naključju. Glasbeniki, člani Orkestra Slovenske filharmonije, smo se zbrali za prvo slovensko izvedbo godalnega kvarteta priznanega slovenskega skladatelja Lojzeta Lebiča. Po uspešni predstavitvi smo se zaradi želje po nadaljnjem skupnem muziciranju odločili, da prerastemo v stalno zasedbo. Ime ansambla smo povzeli po istoimenski Mozartovi skladbi, simbolizira pa poslanstvo ansambla, ki se bo posvečal tako klasični literaturi kot tudi delom sodobnih skladateljev, zlasti slovenskih. Februarja letos smo izvedli celovečerni koncert v okviru Koncertnega ateljeja Društva slovenskih skladateljev, v kratkem pa bo posneta tudi naša prva zgoščenka z deli slovenskih skladateljev.

ČETRTEK, 1. oktober 2015 ob 22.00, Ljubljana

SNG Opera in balet Ljubljana, dvorana -3

V sodelovanju s SNG Opera in balet Ljubljana

Slovenska praizvedba

Grigorij Frid

DNEVNIK ANE FRANK

Monoopera

Koprodukcija med SNG Opera in balet Ljubljana
in Slovenskim komornim glasbenim gledališčem.

Libreto: po Dnevniku Ane Frank **Grigorij Frid**

Prevod: **Milan Jesih**

Glasbeni vodja in dirigent: **Aleksandar Spasić**

Režiser in oblikovalec prostora: **Rocc**

Oblikovanje luči: **Jasmin Šehić**

Dramaturginja: **Tatjana Ažman**

Lektorica: **Nevenka Verstovšek**

Sopran: **Katja Konvalinka**

Glasbeni trio:

Irina Milivojević/Mojca Lavrenčič (klavir)

Dimitre Ivanov/Jošt Lampret (kontrabas)

Tomaž Vouk/Lovro Ašič (tolkala)

Aleksandar Spasić

Rocc

Katja Konvalinka

Leta 2015, ko obhajamo 70. obletnico konca druge svetovne vojne in tudi obletnico smrti Ane Frank v koncentracijskem taborišču Bergen-Belsen, obenem pa se spominjamo 100. obletnice rojstva skladatelja Grigorija Frida (1915–2012), je primeren čas, da v Sloveniji prvič predstavimo pretresljivo delo, ki je bilo po podatkih Operabase iz leta 2012 v zadnjih letih največkrat izvajana opera še živečega komponista. Delo izjemne umetniške moči, monoopero v enaindvajsetih slikah, je skladatelj ustvaril po motivih znamenitega Dnevnika Ane Frank. Zgolj v eni sami uri smo priča čustvovanju trinajstletne deklice in njenemu dveletnemu življenju v skrivališču na podstrešju v hiši sredi Amsterdama, ki si ga je delila z družino in štirimi drugimi ljudmi.

Skladatelj Grigorij Frid je z ekspresivno glasbo sledil njeni usodi vse do aretacije avgusta 1944. V operi se tako kot v dnevniku izražata strahovit čustven pritisk, ki ga doživlja deklica, pa tudi njena neupogljiva volja do življenja. Anine globoke misli, naivna občutja sreče ob majhnem darilu ali modrini neba, njeni strahovi, brsteča ljubezen do Petra, njen smisel za humor in hrepenenje po svobodi in človečnosti so čudovito upodobljeni v tem izjemnem opernem delu, katerega libreto je skoraj dobesedno povzet po izvirnem dnevniku. Skladatelj se je skrbno posvetil tudi osebam, ki nastopajo v Aninih monologih: očetu, sestri Margot in prijateljem. Opera s tem doseže dimenzije, ki presegajo monodramo.

Spored SNG Opera in balet Ljubljana financira in podpira Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije.

Projekt so podprli tudi: Mestna občina Ljubljana, Veleposlaništvo Kraljevine Nizozemske in Mirovni inštitut.

Mestna občina
Ljubljana

Mirovni inštitut
Institut za politično študije in politično kulturo
The Peace Institute
Institute for Contemporary Social and Political Studies

PETEK, 2. oktober 2015 ob 16.00, Ljubljana

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Kvartet saksofonov 4saxess

Lev Pupis - sopran saksofon

Oskar Laznik - alt saksofon

Primož Fleischman - tenor saksofon

Dejan Prešiček - baritone saksofon

1. **Tomoyuki HISATOME** (Japonska)
BAMBOO SPRITS (2013) 10'
2. **Hans THOMALLA** (Nemčija)
ALBUMBLATT II (2011) 5'
3. **Mirela IVIČEVIČ** (Hrvaška/NMS kandidat)
GOLDSPELL (2012) 8'
4. **Lachlan SKIPWORTH** (Avstralija/NMS kandidat)
DARK NEBULAE (2010) 10'
5. **Matthias KRANEBITTER** (Avstrija/NMS kandidat)
MINCED AND BULBOUS, ALSO: FAST za kvartet saksofonov in elektroniko (2014) 6'
oblikovalec zvoka: Neven Smolčič
6. **Urška POMPE** (Slovenija)
ALMOST SILENCED (2013) 9'

Kvartet saksofonov 4saxess

TOMOYUKI HISATOME (Japonska, 1955)

Naslanjajoč se na ideje baročne retorike in animizma si Tomoyuki Hisatome močno želi komponirati glasbo, ki bi organsko dihala. Proučeval je različne estetike etno glasbe, vključno z njegovo lastno kulturo, in prišel do novih idej z uporabo metodologij, ki jih te uporabljajo. Prejel je prvo nagrado na 14. Kompozicijskem tekmovanju Percussive Arts Society v ZDA, drugo nagrado na 35. Premio Musicale Citta di Trieste v Italiji, prvo nagrado na Tekmovanju gledaliških umetnosti japonskega Ministrstva za kulturo itd. Tomoyuki se je rodil leta 1955 v Tokiu in diplomiral iz politologije na Univerzi Meiji. Po tem, ko mu je italijanska vlada podelila štipendijo, je študiral kompozicijo in dirigentstvo na Konservatoriju G. Verdija v Milanu, nato pa diplomiral na Akademiji sv. Cecilije v Rimu. Zaključil je tudi študij na Podiplomski šoli Univerze za umetnost in glasbo v Tokiu. Sprva je bil izredni profesor na Univerzi v Hirošimi, danes pa je profesor na Univerzi za umetnost Aichi.

Bamboo Spirits

Skladba je nastala po naročilu Setouchi Trienala za glasbene dogodke, povezane z nekaterimi razstavljenimi deli. Prvi stavek je v povezavi z instalacijo, imenovano Matrix, ki sta jo na otoku Teshima skupaj izdelala arhitekt Ryue Nishizawa in umetnik Rei Naito. V tej instalaciji voda pronica skozi tla, ob tem pa na poti, ko se zbira v tolmunčkih, ustvarja "izvire". To je kraj miru in duhovnosti. Drugi stavek se navezuje na delo tajvanskega umetnika Wan Wen Chihja, ki nosi naslov Svetloba Shodoshime in je nastalo na otoku Shodoshima. Gre za velikansko kupolo z veliko luknjo v stropu, ki je izdelana iz 5.000 bambusovih palic z otoka in obkrožena s terasastimi riževimi polji. To ustvarja vtis, kot da se japonska božanstva spuščajo iz nebes skozi luknjo. Tu sem si izposodil slog tradicionalnega ritualnega gledališča Kagura. Skladbo Duhovi bambusa so v notranjosti kupole premierno izvajali Kazuya Kato in njegovi učenci.

HANS THOMALLA (Nemčija, 1975)

se je rodil v Bonnu v Nemčiji, zdaj pa živi in dela v Chicagu. Je izredni profesor kompozicije na Severozahodni univerzi, kjer je sodirektor Inštituta za novo glasbo. V svojih delih raziskuje dvojni značaj glasbe kot obenem akustične realnosti ter kulturno in zgodovinsko oblikovanega izraza, pri tem pa nenehno zasleduje snov, ki se preobraža iz ene glasbene izkušnje v drugo. Hans piše komorno in orkestralno glasbo, posebej pa se posveča komponiranju za oder: njegova opera *Fremd* za soliste, zbor, veliki orkester in elektroniko je bila premierno uprizorjena na osrednjem odru stuttgartske opere leta 2011. Diplomiral je na Visoki šoli za glasbo v Frankfurtu in Univerzi Stanford. Je prejemnik številnih nagrad in štipendij, med drugim skladateljskih nagrad Ernst von Siemens Musikstiftung, Kranichsteiner Musikpreis in Christoph-Delz.

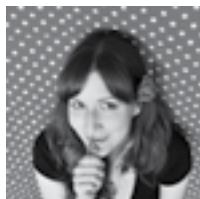
Albumblatt II

Poznamo albume – ali Poesiealbum, kot jih imenujemo v nemščini – iz našega otroštva. To so zbirke zapisov prijateljev ali družinskih članov kot poskus, da bi se oprijeli nečesa efemernega: na videz neločljivega prijateljstva, pomembne izkušnje, pesmi ali poezije, ki se je ne sme pozabiti. Moje skladbe po zamisli Albumblatt so študije teh poskusov, da

bi zagrabili takšne nestalne pojave. Gradniki skladbe *Albumblatt II* so saksofonski multifoniki: krhki akustični pojavi, ki so rezultat težavnega iskanja ravnovesja med zračnim pritiskom, embouchure in prstnim prijemom. Nikoli niso v celoti predvidljivi glede na čas, v katerem se morajo odviti, in tone, iz katerih so; percepcija multifonikov naseljuje širok akustični prostor.

MIRELA IVIČEVIĆ (Hrvaška, 1980)

je diplomirala iz kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v Zagrebu in zaključila podiplomski študij iz kompozicije za medije in uporabno glasbo na Univerzi za glasbo in upodabljačo umetnost na Dunaju, podiplomsko pa je študirala tudi v Grazu. Večino njenega umetniškega dela sestavljajo konceptualna in interdisciplinarna dela, v katerih so uporabljeni zvoki ali drugi stranski produkti resničnosti, ki ji vladajo mediji, z namenom naslavljanja vprašanja, kot so identiteta, drug(a)čnost in svoboda v sodobnih družbenih okoljih. Je avtorica akustičnih, elektroakustičnih in intermedijskih del, kot tudi zvočnih instalacij, glasbe za film in gledališče ter treh oper (*The Threefairlady Opera* za Zagrebški glasbeni bienale 2007, *Karussell* za ISCM/WienModern 2013 in *853211DREAMGIRLS!* za Zagrebški glasbeni bienale 2015). Mirela sodeluje z mnogimi ansambli in umetniki na različnih področjih v vrsti transžanrskih projektov tako v Evropi kot zunaj nje. Med nedavnimi nagradami so nagrada Rudolf Matz Društva hrvaških skladateljev, nagrada Josip Štolcer Slavenski 2013 za skladbo za glasbeno gledališče *PLANET 8*, kot tudi Štipendija za kompozicijo republike Avstrije (2014). Poleg umetniškega udejstvovanja je aktivna šes kot producentka in sokuratorica Splitskih dni nove glasbe, mednarodnega festivala najnovejše glasbe in povezanih umetniških oblik, ki se odvije vsaki dve leti v Splitu na Hrvaškem.

Goldspell

Raziskovanje anatomije strahu, neznanega. Začetna točka: stereotipni, neskončni temačni labirint groze v slogu filmskih grozljivk. Slišno soočenje z obupanim in na propad obsojenim poskusom ubežati personifikaciji groze, ki – kot je to običajno v filmih groze – namerava pogoltniti, popolnoma preobraziti svojo žrtev. Čeprav se ga je treba najprej navaditi, v tem ognjenem zlatem črevesju groze še zdaleč ni tako hudo, kot bi pričakovali.

LACHLAN SKIPWORTH (Avstralija, 1982)

Glasba Lachlana Skipwortha črpa tako iz občutka odrprtega prostora in spokojnosti njegove rodne Avstralije kot tudi globoke naklonjenosti *honkyokuju*, starodavnim solističnim skladbam za japonski šakuhači. Po tem, ko je tri leta proučeval ta repertoar na Japonskem, se je Lachlan vrnil domov, da bi v tesni navezi s svojo prvo učiteljico Anne Boyd izpilil in izpopolnil svojo izkušnjo v globoko osebni glasbeni jezik. Od tedaj piše dela, ki izkazujejo senzibilnost njegove obrti ne glede na žanr. *Light rain* (2009) postavi sam šakuhači v sredo godalnega kvarteta, kjer ponazarja dežne kaplje, ki nalahno padajo na vodno površino. Delo je bilo izvajano po vsej Avstraliji, na Japonskem in v ZDA. *Afterglow* (2012) je v okviru serije Metropolis izvajal Simfonični orkester iz Melbourn pod taktirko Thomasa Adesa. Njegov nedavni *Koncert za klarinet in orkester*

(2014) je premierno izvedel Zahodnoavstralski simfonični orkester s solistom Ashleyjem Williamom Smithom in dirigentom Baldurjem Brönnimannom.

Dark nebulae

Temne meglice so velikanski oblaki atomskega prahu, ki jih je mogoče opaziti na skrajnem robu vesolja, njihova gostota pa je tako velika, da preprečuje prodor svetlobe. Pričujoča skladba evocira telesne občutke ob tem, ko te gromozanske mase plavajo mimo, se počasi zvijajo, raztezajo in trkajo ena ob drugo. V ta namen igra vsak saksofon skoraj izključno multifonike, pri tem uporablja nekonvencionalni prijem in obenem ustvarja gost in kompleksen akord mnogih tonov. Ti multifoniki se v razponu od strašljivih žarečih konsonanc do rezkih disonanc nalagajo v plasteh in vzajemno prekrivajo od začetka do konca skladbe. Skozi medigro akordov je mogoče slišati snope prosojnih plasti oblakov, zakrite oblike, ki se neopazno premikajo, in nenadne valove neprodorne temine.

MATTHIAS KRANEBITTER (Avstrija, 1980)

je študiral kompozicijo, elektroakustično kompozicijo, kompozicijo za film in medije ter klavir na Dunaju, v Amsterdamu in Grazu. Njegova glasba odraža vidike sodobne družbe medijev, zgoščeno nalaganje in mašenje cenениh zvokov vsakodnevnega življenja v živahno barvno in hiperheterogeno zvočno poplavo, komično, groteskno popačenje klišejskih glasbenih gest z ironično ambivalenco, katerega cilj je kulture osvobodjena Art brut v glasbi. Njegova dela so bila nagrajena med drugim s prvo nagrado na projektu za mlade skladatelje v okviru festivala Gaudeamus Music Week v Amsterdamu 2009, nagrado na Kompozicijskem tekmovanju Impuls v Grazu 2013, nagrado občinstva na SKE Austro Mechana 2013, Förderungspreis mesta Dunaj 2014 in druge. Je ustanovitelj ansambla Black Page Orchestra in Unsafe+Sounds Festival – Antidisciplinary Festival / Media Arts Music na Dunaju. V letu 2015 je Matthiasu podelila štipendijo Junge Akademie, na povabilo Akademie der Künste pa potuje v Berlin.

Minced and bulbous, also: fast

Razdrobljeni zvoki, razcefrani, sprijeti in napačno priklopljeni, preluknjani in zijoč. Poplava, pomanjkanje asociacij, kaotično, v neravnovesju, in tudi hitro.

Skladbo je navdahnilo umetniško delo Dona Van Vlieta alias Captaina Beefhearta, ne zgolj njegov izjemni psihadeličnorockovski album Trout Mask Replica, ampak tudi njegovo pozno vizualno delo, njegove slike in risbe, ki bi jih lahko opredelili kot "Art brut".

URŠKA POMPE (Slovenija, 1969)

je po diplomu iz kompozicije na ljubljanski Akademiji za glasbo leta 1993 podiplomski študij nadaljevala na Akademiji za glasbo Franza Liszta v Budimpešti (kompozicija, komorna igra, solfeggio) ter na Akademiji za glasbo v švicarskem Baslu. Tekom študija je svoje znanje dopolnjevala na mednarodnih mojstrskih tečajih, med drugim v Royaumontu (J. Dillon, B. Ferneyhough), Acanthesu (G. Kurtag, I. Fedele, H. Lachenmann), na Bartokovem festivalu v Szombathelyju (J. Harvey, klavir: Pierre-Laurent Aimard), Kodalyjevem inštitutu v Kecskemetu, salzburškem Mozarteumu (Sofija

Gubaidulina) in Luxemburgu (K. Huber, T. Jennefelt, B. Holten). Skladbe so ji prinesle med drugim prvo nagrado na Tekmovanju mladih Alpe-Adria in Nagrado Prešernovega sklada, najprestižnejšo državno nagrado za kulturo v Sloveniji. Glasbo Urške Pompe so izvajali na številnih festivalih po Sloveniji in po vsej Evropi, pa tudi v Združenih državah in Aziji. Od leta 2000 deluje kot izredna profesorica na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Almost Silenced

Pogledi, ki ponujajo skrito privolitev ... zakrit scenarij, ki prinaša čustveno blaženost za dragoceni trenutek: trenutek, ki odnese proč resničnost, trenutek, ki izpolni manjkajočo rahločnost ... To so begajoče misli, navdih ob branju dela He Asked about the Quality Konstantina Kavafisa, misli, ki so navdahnile pričujočo skladbo.

KVARTET SAKSOFONOV 4SAXESS

se je razvil v eno od vodilnih tovrstnih zasedb doma in tujini. Nastopil je na priznanih festivalih po Sloveniji, Srbiji, na Hrvaškem, v Avstriji, Italiji in Franciji, januarja 2013 pa tudi na koncertni turneji po ZDA.

Zasedba uspešno sodeluje z glasbeno založbo RTV Slovenija, pri kateri sta izšli že dve zgoščenki: 4 Folk leta 2007 in 4 US leta 2011.

Saksofonski kvartet 4Saxess je moderna klasična glasbena skupina, ki se poleg izvajanja klasičnih in avantgardnih kompozicij rada spoprijema tudi z drugimi glasbenimi žanri, kot so etno, jazz in crossover.

Glavno vodilo zasedbe je izvajanje del, napisanih ali prirejenih izključno za 4Saxess, zato skupina stalno sodeluje s skladatelji in aranžerji. Ustvarjalci iz različnih držav se na njene pobude redno odzivajo, zato je nastala že bogata zbirka novih glasbenih del. Nekatere kompozicije, posvečene kvartetu 4Saxess, se redno uvrščajo na koncertne programe takšnih zasedb doma in v Evropi.

PETEK, 2. oktober 2015 ob 18.00, Ljubljana

Društvo slovenskih skladateljev, Kogojeva dvorana

V sodelovanju z Zavodom Sploh

Luka Juhart - harmonika

1. Luka JUHART (Slovenija)

hrUP (2013)

2. Bojana ŠALJIĆ PODEŠVA (Slovenija)

MEDITACIJA O BLIŽINI (2008)

3. Arturo FUENTES (Mehika)

GETMOVE (2011/2014)

4. Eduard DEMETZ (Italija)

4 TRACKS (2013)

5. Vito ŽURAJ (Slovenija)

SILHOUETTE (2012)

6. Vinko GLOBOKAR (Slovenija)

DIALOG O ZRAKU (1994)

LUKA JUHART (Slovenija, 1982)

se že vrsto let posveča sodelovanju s sodobnimi skladatelji. Redno sodeluje z Urošem Rojkom, Vinkom Globokarjem, Thomasom Larcherjem, Clausom-Steffenom Mahnkopfum, Eduardom Demetzem, Klausom Huberjem, Bojano Šaljić Podešva, Vitom Žurajem, Arturom Fuentesom in številnimi drugimi skladatelji. Ta zvočna srečanja so danes že dobro dokumentirana na nosilcih zvoka. Njegovi posnetki so izdani pri Zavodu Sploh in založbi L'innomable, založbi NEOS, Transit in ORF.

Ne gre pa pri vsem tem preprosto za specializacijo. Poglobljanje v sodobno zvočnost je pri Juhartu nekaj več kot le iskanje in zapolnjevanje repertoarne niše. Tako je ves čas študija obiskoval pouk in mojstrske tečaje pri specialistih za staro glasbo in še danes to glasbo redno igra med drugimi s Camerato Zürich, Thomasom in Patrickom Demenga, Christophom Bossertom in Volkerjem Jacobsenom.

Od leta 2012 predava na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je tudi vodja katedre za sodobno glasbo. Sam je študiral na Državni visoki šoli za glasbo v nemškem Trossingenu v razredu prof. Huga Notha, h kateremu je odšel po opravljeni Glasbeni gimnaziji v Mariboru pri prof. Andreju Lorberju. Podiplomski študij je v mojstrskem razredu prof. Stefana Hussonga na Visoki šoli za Glasbo v Würzburgu zaključil leta 2008.

hrUP

Cilj skladbe je razširiti zvočni spekter instrumenta, hkrati pa projicirati akustično, vizualno in čustveno zmešnjavo, ki jo doživljamo v vsakdanjem življenju. J. Cage je nekoč dejal: "Kjerkoli smo, slišimo hrup. Če ga ignoriramo, nas moti. Če mu prisluhnemo, nas navduši."

Skladbo sem posvetil Vinku Globokarju, s katerim sem precej sodeloval in katerega glasbo resnično občudujem, bil pa je tudi osrednji skladatelj Slowind festivala 2013, na katerem sem skladbo tudi krstno izvedel.

BOJANA ŠALJIĆ PODEŠVA (Slovenija, 1978)

je skladateljica pretežno elektroakustične glasbe, ukvarja se z živo elektronikom, glasbenimi inštalacijami in v iskanju izraza posega na druga umetnostna področja. Redno se predstavlja na mednarodnih prizoriščih (International Rostrum of Composers, IREM, Synthèse Bourges, Art of Sounds, Slowind, ISCM Svetovni dnevi glasbe). Prejela je več nagrad za koncertna dela, scensko in filmsko glasbo. V l. 2013/2014 ustvarja kot rezidenčna štipendistka Berlinske umetnostne akademije (Akademie der Künste).

Meditacija o bližini

Koncept bližine je stalnica, ki se nenehno znova rojeva. To ni samo moj trajnostni projekt, to je koncept, ki bi se mu moral človek v splošnem več posvečati, da bi zmožel več sočutja, več razumevanja in spoštovanja za podobne in drugačne, da bi razvijal sposobnost ljubiti druga bitja in je ne omejeval zgolj na partnersko ljubezen. Da bi razvijal kolektivno zavest in ostal odprt za učenje. Da bi doumeli, da razvijamo svojo bit skozi odnose z drugimi.

Bližina se zame na nivoju glasbe najraje udejanji kot zgodba dveh prepletajočih se niti: živega inštrumentalnega zvoka ter elektroakustične zvočne palete.

ARTURO FUENTES (Mehika, 1975)

Mehiški skladatelj je prišel v Evropo leta 1997; njegova glasbena pot ga je vodila iz Milana preko Pariza in Dunaja vse do Innsbrucka, kjer živi danes. Študiral je pri Francu Donatoniju v Milanu in pri Horaciu Vaggioneju v Parizu. Arturo Fuentes komponira instrumentalno in elektronsko glasbo in razvija moderne glasbeno-gledališke projekte, ki povezujejo ples, video in elektroniko. Njegova glasba je natančno aranžiran, kalejdoskopski kaos, ki išče meje dinamike, teksture, virtuoznosti in meje v ustvarjanju zvočnih barv. Ta glasba razodeva nenehno spreminjajoči se skulpturalni vzorec; poslušalec zazna zvočni prostor, napolnjen s stalno vznurjenostjo in iskanje eterične tonalitete.

Getmove

Ena od lastnosti glasbenega dela je njegova hitrost. Zanima me ustvarjanje premikajoče se teksture, ki vsebuje več zvočnih dimenzij: slišimo zvok tipk, pozmešan z zrakom in resničnim zvokom. Zanima me tudi mračnejša barvna projekcija harmonike v nižjih legah; zame je kakor črta sonične barve, ki jo odnese navzgor. Kakor pri drugih delih, sta tudi v tem, pravilnost in nepravilnost, gostota in lahkost osrednji del tega glasbenega dela. Getmove je bil napisan leta 2011; v naslednjih letih sem ga večkrat popravil, zadja verzija je nastala leta 2014.

EDUARD DEMETZ (Italija, 1958)

je študiral klavir – pedagoška smer in orkestrsko dirigiranje na Mozarteumu v Salzburgu. Komponiral je dela za komorni orkester, sinfonični orkester in za številne komorne in male zasedbe. Delal je tudi na področju filmske glasbe ter glasbe za gledališče in televizijo, npr. za Bavaria-Film München. Leta 1998 je prejel avstrijsko državno štipendijo za skladatelje, 2001 nagrado sklada Waltherja von der Vogelweideja (Walther von der Vogelweide-Förderpreis), 2010 nagrado za umetniško delo mesta Innsbruck za področje glasbe (Preis für künstlerisches Schaffen der Stadt Innsbruck, Sparte Musik). Poučuje na konzervatoriju v Bolzanu.

4 Tracks

so posvetilo akordeonistu Luku Juhartu. Njegovo iskanje instrumentalne perfekcije, sposobnost razlikovanja v podajanju tonov ter njegovo veselje do eksperimentiranja in prožnost v stiku s posnetimi zvoki so me spodbudili h komponiranju teh štirih stavkov. Tracks je delo fragmentarnega značaja, ki živi od igrivega veselja do igranja z gumbi. Posneto zvočno dogajanje je bilo narejeno iz prej izdelanega in elektronsko obdelanega posnetka delov parta za akordeon. Elektronska obdelava je potekala s pomočjo analize zvočnega zapisa, kateri je sledilo filtriranje originalnih zvokov akordeona.

Za Track 1 je značilna zvočna eruptivnost. Gre za izmenjavanje dinamičnih izbruhov, ki si jih akordeon in posneto zvočno dogajanje ponujata ali izpodbijata. Track 2 se začne s filigranskim gibanjem v najvišji legi, ki se razvije v zvočno podlago, in se po naraščajočem stopnjevanju mehovnih tremolov steka v virtuosno stretto dveh linij, ki se prekrivata. Track 3 učinkuje zaradi zaporedja prekrivajočih se in vedno bolj razredčenih akordov kot točka mirovanja. Za Track 4 je značilna ritmična nepravilnost. Nenehni zamiki akcenta prehajajo v izliv mehovnih tremolov, prepletajočih se skupin akordov in zaporedij clustrov. Postopno zvok izpuhti in preostane tiho zabrisano igranje durovih in molovih akordov ter septakordov.

VITO ŽURAJ (Slovenija, 1979)

Glej stran 129

Silhouette

Skladbo Silhouette sestavljajo enoglasne melodične linije večoktavnega obsega, ki sem si jih predstavljal kot obrise abstraktnih reliefov. Melodije, ki potekajo v neenakomernih ritmičnih vzorcih, so sestavljene pretežno iz intervalov čistih kvart in kvint. Izvor teh struktur je neko srečno naključje pri mojem lanskoletnem delu v ExperimentalStudiu v nemškem Freiburgu. Pri poskusih z violončelom se je kot rezultat nenadne mikrofonije oglasila skokovita kaskada kvint in kvart v sinusnih tonih, ki mi jo je uspelo posneti, analizirati in pripraviti kot material za kompozicijo.

VINKO GLOBOKAR (Slovenija, 1934)

je študiral pri Andréu Lafosseau na Conservatoire National Supérieur de Paris (1. nagrada za pozavno in komorno glasbo). Študiral je kompozicijo in orkestrsko dirigiranje pri Renéju Leibowitzu, kontrapunkt pri Andréju Hodeiru in nadaljeval študij pri Lucianu Beriu. Krstil je veliko del za pozavno Luciana Beria, Mauricia Kagla, Karlheinz Stockhausna, Renéja Leibowitza, Louisa Andriessna, Jörga Wyttenvacha, Toruja Takemitsuja, ... Napisal je več kot stodvajset del (soli, komorna, orkestrska, zborovska dela, glasba za gledališče, ...), ki sta jih izdali založbi C. F. Peters in Ricordi. Svoja dela je dirigiral z orkestri Zahodnonemškega radia, Radia France, Radia Helsinki, Radia Ljubljana, z varšavsko, jeruzalemsko, tokijsko filharmonijo, ...

Leta 1969 je s C. Alsino, J. P. Drouetom in M. Portalom ustanovil improvizacijsko skupino New Phonic Art. Med letoma 1967 in 1976 je bil profesor za pozavno na kölnski Državni visoki glasbeni šoli, med letoma 1973 in 1979 pa vodja oddelka za instrumentalne in vokalne raziskave v IRCAM (Raziskovalni in koordinacijski center za akustiko in glasbo) v Parizu. Od leta 1981 do 2000 je učil na firenški Glasbeni šoli Fiesole in dirigiral sodoben repertoar v Orchestra Giovanile Italiana. Pri založbi Pfau Verlag (Saarsbrücken) je izdal knjigo Laboratorium (Texte zur Musik 1967–1997) in knjigo Individuum–Collectivum, ki jo je posvetil individualnemu in kolektivnemu ustvarjanju. Sedaj živi v Parizu. Vinko Globokar, ki je za življenjsko delo leta 2002 prejel Prešernovo nagrado, leta 2003 pa je bil izvoljen za časnega člana Mednarodnega združenja za sodobno glasbo, nedvomno sodi med najvidnejše glasbene osebnosti današnjega časa.

Dialog o zraku

V skladbi "Dialog über die Luft" (Dialog o zraku) za harmoniko Vinko Globokar s precizno glasbeno dramaturgijo virtuosno deformira prepoznavne arhetipe zlasti balkanskega kulturnega prostora. Z obešenjaškim humorjem in ironijo „vzpostavlja“ dialog z zrakom. Sugestivna, glasbeno-teatralična mojstrovina ponuja izvajalcu možnost katarzične samoizpolnitve, zaradi česar delo nedvomno sodi med unicate izven vseh kategorij. V devedesetih letih prejšnjega stoletja so nastali dialogi o štirih elementih: Dialog o zemlji (tolkala), Dialog o zraku (akordeon), Dialog o vodi (kitara), Dialog o ognju (kontrabas). Leta 1995 jih je avtor povezal, v vlogi individuumov, v obsežni kompoziciji Masse, Macht und Individuum za dva orkestra in 4 soliste. Že kar nekaj prominentnih akordeonistov se je spopadlo z Globokarjevim Dialogom. Po besedah avtorja pa še nihče ni bil delu tako dorasel, kot Luka Juhart.

PETEK, 2. oktober 2015 ob 20.00, Ljubljana

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

V sodelovanju s Cankarjevim domom

SKLEPNI KONCERT

Orkester Slovenske filharmonije

dirigent: TaeJung Lee

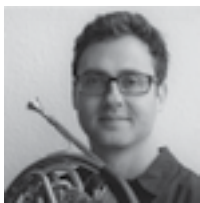
solista: Saar Berger - rog, Janez Podlesek - violina

1. **Veli-Matti PUUMALA** (Finska)
ROPE (2010/2012) 10'
 2. **Vito ŽURAJ** (Slovenija)
HAWK-EYE za rog in simfonični orkester (2014) 15'
 3. **Patrick BRENNAN** (Irska/NMS kandidat)
BALLABILE (2013) 7'
-
4. **Nina ŠENK** (Slovenija)
INTO THE SHADES za violino in simfonični orkester (2012) 11'40"
 5. **Max SAVIKANGAS** (Finska)
WHISKED WHISTLE (2011) 10'
 6. **Hector PARRA** (Španija)
INFALL (2011) 14'

*Krstna izvedba

Orkester Slovenske filharmonije

TaeJung Lee
Saar Berger
Janez Podlesek

VELI-MATTI PUUMALA (Finska, 1965)

se je v devetdesetih letih 20. stoletja uveljavil kot eden najbolj nadarjenih skladateljev na Finskem. Njegova glasba nosi močan dinamičen naboj in napetost ter v polnosti, prefinjeno in energično izkorišča potencial izraznih sredstev. Čeprav bi lahko material v njegovi stilistični paleti opisali kot postserialen, si Puumala prizadeva za bogato mešanico zvočnih barv. V njegovih delih se pogosto razkriva kompleksno tkivo, v katerem vre od aktivnosti in s podložnimi strukturami, oblikovanimi z namenom proizvesti jasnost, dramo in kontrast. Skladatelj raziskuje ritme pulza, citate ljudske glasbe ter akustične inovacije v zvočnosti. V zadnjem času je pričel v svojih orkestralnih delih izrabljati podskupine inštrumentov in prostorske razsežnosti. Od leta 2005 je profesor kompozicije na Akademiji Sibelius v Helsinkih.

Rope

Vrv lahko povezuje ali ločuje. Vrv lahko reši človeka pred padcem, njen pritisk pa je lahko tudi zadnje, kar obupan človek začuti na svoji koži. Vrv je močna in groba, a tudi zanesljiva. Vrvohodec se mora zanesi na svojo vrv, saj je njegovo življenje dobesedno odvisno od nje. Vrv mora zdržati od ene strani prepada do druge. Napete vrvi tudi nihajo, zvenijo, se drgnejo, škripajo, vse to na način nekakšne robate lepote. To delo je nastalo po naročilu Finnish Broadcasting Company za Finski radijski simfonični orkester (FRSO) pod vodstvom navdihujočega skladatelja Hannuja Lintuja, ki mu je tudi posvečeno. Ta priložnost me je spodbudila k iskanju ekstremov, ne glede na tveganje.

VITO ŽURAJ (Slovenija, 1979)

je študiral kompozicijo v Ljubljani (M. Mihevc), Dresdnu (L. Voigtlander) in Karlsruheju (W. Rihm). V letih 2009-2010 je bil sodelavec mednarodne Moderne akademije International Ensemble. Na festivalih, kot so Salzburg Festspiele, newyorški Phil Biennial, Manifeste v Parizu, Ultraschall v Berlinu, Takefu na Japonskem in Gaudeamus Muziekweek v Utrechtu je sodeloval s številnimi glasbeniki in ansambli, med pomembnejše sodijo Newyorški filharmoniki, RSO SWR Stuttgart, hr-Sinfonieorchester, Ensemble Modern, Klangforum Wien in Scharoun Ensemble Berlin, Vito Žuraj je prejel prvo nagrado na 57. Kompozicijskem tekmovanju mesta Stuttgart in je profesor instrumentacije in Gregorijanskih napevov na Univerzi za glasbo v Karlsruheju. V letu 2014 je bil rezidenčni umetnik na nemški Akademiji Rome Villa Massimo.

Hawk-eye

V skladbi Sokolje oko se rog predstavlja kot večjezični glasbeni instrument. Predstavljajte si, da ste sokol, ki leti nad slikovito dolino in lahko v vidnem polju poljubno približa katerokoli zanimivo podrobnost pod sabo. Po tem, ko ste izbrali konkretno podrobnost, bi jo lahko proučili v vsej njeni kompleksnosti. Sokolje oko je tudi znamka posebnih kamer, v uporabi pri različnih športih, na primer tenisu, ki vizualno beležijo trajektorijo žogice.

PATRICK BRENNAN (Irska, 1985)

se je rodil v Derryju na Severnem Irskem. Študiral je klavir na Kraljevem kolidžu za glasbo pri Julianu Jacobsonu in kompozicijo pri Julianu Andersonu, Hansu Abrahamsenu in Bentu Sørensenenu na londonski Šoli za glasbo in dramsko umetnost Guildhall ter Kraljevi danski akademiji za glasbo. S svojo glasbo je pobiral nagrade tako doma kot v tujini. Delal je z orkestri in ansambli, kot so Londonski simfonični orkester, Kraljevi filharmonični orkester iz Londona, Contemporary Music Group iz Birminghama, Filharmonični orkester Radia Francija in mednarodni ansambel Modern Academy. Brennan je trenutno doktorski študent kompozicije pri Richardu Caustoniu na Kraljevem kolidžu v Cambridgeu. Je štipendist programa "RPS Young Artist" univerze Guildhall in član Zveze irskih skladateljev.

Ballabile

V plesni terminologiji "ballabile" opisuje del predstave, v katerem ves baletni ansambel pleše skupaj. To je moja prva skladba za tako veliko množico, pri tem pa sem želel ustvariti delo, ki raziskuje in slavi zvok celotnega simfoničnega orkestra. Iz tega razloga sem namesto eksplicitno melodične ali tematske glasbe napisal skladbo, ki se ukvarja predvsem s harmonijo, teksturo in barvo orkestrskega zvoka. Glasbene izvajalce pogosto dojemamo podobno kot baletne plesalce v skupini, kjer je vsak bistvenega pomena za skupni učinek, ne da bi pri tem posamezni glas izstopal. Prvo polovico skladbe sestavlja počasen, eleganten ples, ki postopoma postaja intenzivnejši. Druga polovica je hitra in energična, smer se spreminja tako pogosto in hitro, kot je le mogoče. Strukturno bi bilo mogoče opisati prvi del skladbe kot razširjeni uvod v izjemno kratko simfonijo.

NINA ŠENK (Slovenija, 1982)

je diplomirala iz kompozicije na ljubljanski Akademiji za glasbo pri prof. Pavlu Mihelčiču, nato pa je nadaljevala podiplomski študij iz kompozicije v Dresdnu pod mentorstvom prof. Lotharja Voigtländerja in leta 2008 pridobila magistrsko diplomu v razredu prof. Matthiasa Pintscherja na Univerzi za glasbo v Münchnu. Je prejemnica številnih nagrad, med drugim leta 2004 Evropske nagrade za najboljšo skladbo na festivalu Young Euro Classic za *Koncert za violino*, študentske Prešernove nagrade Akademije za glasbo in leta 2008 prve nagrade na Spomladanskem festivalu sodobne glasbe v Weimarju za kompozicijo *Movimento fluido*. Njena dela so izvajali najrazličnejši orkestri in ansambli na številnih pomembnih festivalih v tujini (Salzburger Festspiele, Young Euro Classic, Kasseler Musiktage itd.) kot tudi na mnogih koncertih po svetu (Newyorški filharmoniki, orkester Staatstheater Cottbus, orkester Young Euro Classic Festival itd.). V

sezona 2008-2009 in 2009-2010 je bila Nina Šenk rezidenčna skladateljica Staatstheater Cottbus Orchestra v Nemčiji.

Into the shades

je nastala leta 2012 in bila leta 2013 posneta s slovenskim violinistom Janezom Podlesekem in Orkestrom Slovenske filharmonije (dirigent Simon Krečič). Skladba še ni doživela prve izvedbe v živo. Kot nakazuje naslov, gre predvsem za igro senc: violina solo se igra s sencami, ki jih "vleče" orkester. Skozi celotno skladbo ima violina vodilno vlogo, orkester pa ji sledi, tako da reagira na njeno zgodbo in vsej svoji barvitosti. Orkester le redko dominira, takrat pa se violina preobrazi v orkestrsko senco.

MAX SAVIKANGAS (Finska, 1969)

je pričel igrati violino pri šestih letih in klavir pri devetih, kasneje pa se posvetil zvočno temnejši in večji violi. Magistriral je na Akademiji Sibelius po obsežnem študiju kompozicije, igranja na violi, glasbene teorije in elektroakustične glasbe ter dodatnem študiju s finskimi in mednarodnimi mojstri. Med letoma 1993 in 1994 je eno leto študiral kompozicijo pri uveljavljenem švedskem skladatelju Andersu Eliassonu (1947–2013), ki ostaja njegov najvplivnejši učitelj in mentor. Po opusu, ki obsega sto dve deli različnih zvrsti, in premierni izvedbi več kot sto del iz mednarodnega repertoarja, Max Savikangas zapiše: "Všeč mi je sodobna glasba s svojimi nenehnimi izzivi, improvizacijo, tem da prisluhne svetu in eksperimentira z zvokom. Rad tudi komponiram. Seme mojih kompozicij pogosto vzkljuje kot posledica (instru)mentalne improvizacije in okušanja vseh vrst zvočnih dogodkov in svetu."

Whisked Whistle

Moja prva orkestralna skladba Whisked Whistle je bila napisana za godala. Navodila za razširjeno tehniko igranja, ki daje delu naslov, so naslednja: "Igrati sul pont/quasi flag. Hiter, bliskovit in močno poudarjen ročni vibrato, pri katerem prst v prijemu drsi gor in dol vzdolž strune. Namen je proizvesti jokajoči, prediren in bliskovit zvok, ki rahlo spominja na zvok električne kitare". Druge razširjene godalne tehnike in zvoki v tem delu vključujejo gib sul tasto, krožno igranje z lokom, prasketanje, žvižgajoči staccato, bobnenje in izbruhe. Variacije kontrastnih zvočnih barv in napetost med njimi daje skladbi zagon na enak način kot melodija, harmonija in ritem. Žvižgi, zavijanje, sikanje, izbruhi, šepeti, pokljaji in piski, ki jih slišimo v skladbi, torej nikakor niso zgolj učinki ali začimba za povrh; so organski in čutni del mojega glasbenega izraza.

HÈCTOR PARRA (Španija, 1976)

je študiral na Konservatoriju v Barceloni, kjer je prejel nagrade za odličnost v kompoziciji, klavirju in harmoniji. Kompozicijo je študiral z Davidom Padrosom, Brianom Ferneyhoughjem, Jonathanom Harveyjem in Michaelom Jarrellom. Leta 2007 je prejel nagrado na Mednarodnem kompozicijskem tekmovanju Earplay Donald Aird Memorial v San Franciscu, leta 2005 mu je Ensemble Intercontemporain soglasno podelil nagrado Tremplin, finalist pa je bil tudi na mednarodnem tekmovanju Gaudeamus. Nje-

gova dela so izvajali Ensemble Intercontemporain, kvartet Arditti, ensemble recherche, musikfabrik, Filharmoniki iz Liègea, holandski simfoniki, francoski Nacionalni orkester Ile-de-France, KNM Berlin itd., med drugim na mednarodnih festivalih v Lucernu in Avignonu ter na festivalih Agora-Ircam, Royaumont, Centre Acanthes, Forum Neues musiktheater stuttgartske opere, Novart de Bordeaux, ADK Berlin, Quincena Musical de San Sebastián, Nous Sons Barcelona, Muziekgebouw (Amsterdam) in Luksemburška filharmonija.

InFALL

ponuja kozmološko vizijo človeške izkušnje in, podobno kot duh Mahlerja, združuje védenje in emocionalno bogastvo, medtem ko kristalizira določeno zavedanje tragične usode, ki nas pelje v smrt. InFALL je gibanje, ki prikazuje padec proti centru velikega astronomskega telesa zaradi sile privlačnosti. Kot tak se InFALL začne z dveminutnim delom, ki evocira medzvezdno praznino: vrsta komaj slišnih ultrasoničnih visokotonskih šumov, ki jih interpretirajo godala, v kombinaciji s kratkimi izbruhi kipečega zvočnega materiala (piccolo, trobente z dušilcem, tolkala). Drugi del razvija harmonični proces, ki nas potiska proti koncu dela, v katerem se ljudje zavedo svoje tragične usode. Za celoten zaključni del je značilno takorekoč konstantno pospeševanje in nato nastop stretta, ki povzroči, da glasbena snov implodira v tragičnem in silovitem finalu. (Eva Vila, Barcelona 2012)

ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE

Ni veliko simfoničnih orkestrrov, ki bi se lahko ponašali s tako bogato in dolgoletno tradicijo kot Orkester Slovenske filharmonije s svojimi predhodnicami Academio philharmonicorum (1701), Filharmonično družbo (1794) ter prvo Slovensko filharmonijo (1908–1913). Med številnimi uglednimi umetniki, ki so postali častni člani Slovenske filharmonije in njene predhodnice Filharmonične družbe, srečamo Josefa Haydna, Ludwiga van Beethovna, Niccolòja Paganinija, Johannesa Brahmsa, Carlosa Kleiberja in številne druge.

Po ponovni ustanovitvi leta 1947 so orkester vodili priznani domači in tuji dirigenti, med njimi Bogo Leskovic, Samo Hubad, Lovro von Matačić, Oskar Danon, Uroš Lajovic, Milan Horvat, Marko Letonja ter George Pehlivanian, Emmanuel Villaume, Keri-Lynn Wilson. V sezoni 2015/16 mesto šefa dirigenta zaseda Uroš Lajovic.

Svoj sloves je orkester potrdil na številnih gostovanjih (Evropa, ZDA, Japonska, Oman ...) ter mednarodnih festivalih (Dunajski slavnostni tedni, Maggio Musicale Fiorentino, Praška pomlad, Varšavska jesen, Dubrovniške poletne igre, Ravenski festival ...). Med njegove goste se uvrščajo vrhunska glasbena imena: dirigenti Carlos Kleiber, Riccardo Muti, Zubin Mehta, Jurij Simonov, Serge Baudo, Hartmut Haenchen, Heinz Holliger, Vladimir Fedosejev, Tan Dun, sir Neville Marriner ... ter najboljši domači in tuji solisti – Irena Grafenauer, Marjana Lipovšek, Dubravka Tomšič Srebotnjak, Bernarda Fink, Sabina Cvilak, Arthur Rubinstein, Yehudi Menuhin, David Ojstrah, Arthuro Benedetti Michelangeli, Svjatoslav Richter, Gidon Kremer, Anne-Sophie Mutter, Vadim Repin, Ivo Pogorelič, Lazar Berman, Elisabeth Leonska, Schlomo Mintz, Heinz Holliger, Julian Rachlin, Sarah Chang, Fazil Say, Mario Brunello, Zoltán Kocsis, Håkan Hardenberger, Miša Majski, Ana Netrebko ... Koncertna dejavnost orkestra je zabeležena na več kot sedemdesetih laserskih ploščah.

TAE JUNG LEE

je najprej študiral klavir na Visoki šoli za umetnost v Seulu, nato pa orkestrsko dirigentstvo s Chi-Yong Chungom in komorno glasbo z Myung-Wha Chungom na Visoki šoli za glasbo korejske Nacionalne univerze za umetnost in glasbo. Dirigiranje je študiral še na Univerzi za glasbo in upodabljaljočo umetnost na Dunaju pri Fabiu Luisi, Bertrandu de Billyju in Urošu Lajovicu, učil pa se je tudi pri priznanih mednarodnih mojstrih. V sezoni 2013/2014 je bil njegov dirigentski debi zaznamovan z Orkestrom Slovenske filharmonije ter orkestroma filharmonij iz Seula in Sarajeva. TaeJung Lee je kot dirigent, uspešen tako na opernem kot simfoničnem področju, vodil številne orkestre in ansamble. Posebej je vredna omemba izvedba Wagnerjeve opere *Tristan in Isolda* na dirigentskem mojstrskem tečaju pod vodstvom sira Simona Rattlea, ki mu je ob tem izrekel visoko priznanje.

SAAR BERGER

Leta 1980 rojeni rogist Saar Berger je član skupine Ensemble Modern od leta 2007. Študiral je s prof. Marie-Luise Neunecker na Akademiji za glasbo "Hanns Eisler" v Berlinu in zaključil solistični diplomski študij na Visoki šoli za glasbo v Frankfurtu pri prof. Erichu Penzelu in prof. Esi Tapaniju. Saar je bil prejemnik študijskih štipendij Ameriško-izraelske kulturne fundacije ter nagrad Družinske fundacije Zvi in Ofra Meitar. Kot gost in solist nastopa z mnogimi priznanimi mednarodnimi orkestri in festivali, sodeluje s številnimi mladimi in uveljavljenimi skladatelji, izdal pa je tudi svoj dvojni CD *Traveling Pieces*, solo portret s sedemnajstimi novimi premierami za rog, v okviru znamke Ensemble Modern. Drugi CD, *Stop&Horn*, je na voljo na Društvu slovenskih skladateljev.

JANEZ PODLESEK

Glej stran 78

SREDA, 7. oktober 2015 ob 19.00, Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

V sodelovanju s Kulturnim domom Nova Gorica

Pogovor ob kavi o glasbi

Gost: skladatelj in akademik *Lojze Lebič*

Moderatorica pogovora: *Veronika Brvar*

Pogovor s skladateljem in akademikom Lojzetom Lebičem bo poskušal osvetliti razmerja med svetovno in slovensko glasbeno ustvarjalnostjo in poustvarjalnostjo. O beri letošnjih Svetovnih glasbenih dni bo spregovoril skladatelj Lojze Lebič, član mednarodne žirije Svetovnih glasbenih dni in nominiranec za častno članstvo Mednarodnega združenja za sodobno glasbo ISCM.

SOBOTA, 10. oktober 2015 ob 20.15, Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

V sodelovanju s Kulturnim domom Nova Gorica

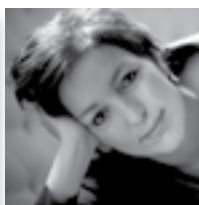
Orkester Slovenske filharmonije

dirigent: Anton Nanut

solista: Boštjan Lipovšek - rog, Barbara Jernejčič Fürst – mezzosopran

1. **Lojze LEBIČ** (Slovenija, 1934)
MUSICA CONCERTATA za rog in orkester
2. **Lojze LEBIČ** (Slovenija, 1934)
POŽGANA TRAVA
3. **Ludwig van BEETHOVEN** (Nemčija, 1770)
SIMFONIJA ŠT. 5 v c-molu, op. 67

Koncert je nastal v sodelovanju s festivalom Kogojevi dnevi.

*Boštjan Lipovšek
Barbara Jernejčič Fürst
Orkester Slovenske filharmonije*

PONEDELJEK, 19. oktober 2015 ob 19.30, Ljubljana**Viteška dvorana v Križankah**

V sodelovanju z Glasbeno matico Ljubljana

Koncertni cikel Glasbene matice Ljubljana

Koncert samospevov**Mihaela Komočar - sopran****Nina Uhari - klavir****Koncert povezuje Tanja Benedik****1. Marjan KOZINA (Slovenija, 1907–1966)**TRI JESENSKE PESMI (*Vera Albreht*)*Jesen**Topola**Nevihita***2. Murice RAVEL (Francija, 1875–1937)**SHÉHÉRAZADE (*Tristan Klingsor*)*Asie / Azija**La Flûte enchantée / Čarobna piščal**L'Indifférent / Brezbrižen***3. Rado SIMONITI (Slovenija, 1914–1981)**PO DEŽJU (*P. Levec*)VEČERNI HLAD (*S. Kosovel*)JASNINA (*F. Bevk*)**4. Jean SIBELIUS (Finska, 1865–1957)**VÅREN FLYKTAR HASTIGT / POMLAD BEŽI op. 13, no. 4 (*J. L. Runeberg*)DEN FÖRSTA KYSSEN / PRVI POLJUB op. 37, no. 1 (*J. L. Runeberg*)SVARTA ROSOR / ČRNE VRTNICE op. 36, no. 1 (*E. Josephson*)SÅF, SÅF, SUSÅ / TRST, TRST, ŠEPET op. 36, no. 4 (*G. Fröding*)

FLICKAN KOM IFRÅN SIN ÄLSKLINGS MÖTE /

DEKLE SE VRNE OD SVOJEGA LJUBEGA op. 37, no. 5 (*J. L. Runeberg*)**5. Slovenska ljudska prir. Marijan LIPOVŠEK (Slovenija, 1910–1995)**

LEŽI, LEŽI RAVNO POLJE

6. Erkki MELARTIN (Finska, 1875–1973)MINÄ METSÄN POLKUA KULJEN (*Eino Leino*)

7. Finska ljudska, prir. Jean SIBELIUS (Finska, 1865–1957)

TULE, TULE KULTANI

8. Slovenski ljudski, prir. Marijan LIPOVŠEK (Slovenija, 1910–1995)

RASTI MI, RASTI

MRKVICA, MRKVICA

MIHAELA KOMOČAR

je leta 2007 diplomirala na Akademiji za glasbo v Zagrebu pri prof. Snježani Bujanović-Stanislaw. Prejela je številne nagrade na državnih in mednarodnih tekmovanjih, med drugim leta 2002 prvo nagrado na TEMSIG, leta 2003 prvo nagrado na Tekmovanju mladih glasbenikov Hrvaške, leta 2004 drugo nagrado na Mednarodnem tekmovanju Belvedere na Dunaju, leta 2005 drugo nagrado na Mednarodnem tekmovanju Ondina Otta v Mariboru, leta 2006 drugo nagrado na Mednarodnem tekmovanju Jaume Arragal v Barceloni itd. Že med študijem je nastopila z Orkestrom Zagrebške filharmonije ter Orkestrom Akademije za glasbo iz Zagreba. Z orkestrom Metropolitana Lisboa je na Portugalskem izvajala Šostakovičovo 14. Simfonijo. Nastopala je še z Orchestre National de Montpellier, ansamblom čelistov Conjunto Iberico, orkestrom Boca Cannes, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, orkestrom HRT Zagreb, orkestrom SNG Opera in balet Ljubljana, orkestrom Wienerkammeroper idr. Kot solistka opernih in sakralnih del je nastopala na Dunaju, Zagrebu, v Ljubljani, Parizu, Marseillu, Frontignanu, Cannesu, Osijeku, Barceloni, Lizboni, Montpellieru, St. Etiennu idr. Snemala je za arhiv Radia Slovenija ter Radio France. Na odrskih deskah je debitirala v vlogi mame v Ravelovi operi Otrok in čarovnije. Sledile so vloge: Junona (Offenbach, Orfej v podzemlju), Grofica (Mozart, Figarova svatba), Amelia (Verdi, Ples v maskah), Leonora (Verdi, Trubadur), Helmwige in Sieglinde (Wagner, Walküre), Pevka (Golob, Ljubezen kapital) ...

NINA UHARI

je diplomirala na Akademiji za glasbo Sibelius v Helsinkih (Finska). Izpopolnjevala se je pri profesorjih Mattiju Raekalliu in Earu Hainonenu ter študirala komorno igro pri Ralfu Gothoniju in interpretacijo "lieda" pri Ilmu Ranti. Študij je nadaljevala v Baltimorju (ZDA) pri Julianu Martinu, od leta 1997 pa v Parizu (Francija) pri prof. Bernardu Ringeissenu ter vpisala študij korepeticij in klavirske spremljave na Konservatoriju National de Region du Rueil – Malmaison (pri prof. Davidu Seligu, Angeline Pondepeyre, Monique Bouvet ...). V tem času je delovala kot korepetitorica na Ecole Nationale de Musique de Saint Germain en Laye ter na Ecole Normale de Musique de Paris, kjer je glavna korepetitorica pri pevskega pedagoga Jean-Philippu Lafontu. Od leta 2003 je korepetitorica v Centre National D'Artes Lyriques (CNIPAL) v Marseillu (Francija), od leta 2008 pa deluje kot vodja korepetitorjev na tej šoli. Redno sodeluje v komornih zasedbah, ki nastopajo po Evropi (Francija, Nemčija, Portugalska, Avstrija, Španija, Finska ...), Kolumbiji, ZDA, Togu in s priznanimi opernimi solisti. Sodeluje tudi na mojstrskih tečajih priznanega bas-baritona Toma Krause-ja na Mozarteumu v Salzburgu (Avstrija). Je dobitnica prve nagrade na tekmovanju Hannikainen and Fazer (Finska) ter nagrade Spedidum na tekmovanju Forum de Normandie (Francija).

IV. ORGANIZACIJA

DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV

Društvo skladateljev Slovenije je bilo ustanovljeno 22. decembra 1945. Po ustanovitvi Zveze skladateljev Jugoslavije (Savez kompozitorja Jugoslavije) je v letu 1950 je postalo njegova samostojna enota ter se konec januarja 1951 preimenovalo v Društvo slovenskih skladateljev. Od leta 1991 DSS deluje kot samostojno društvo, ki je pridobilo priznanje delovanja v javnem interesu. Danes vključuje 130 članov, med katere sodijo tudi v tujini živeči slovenski skladatelji, ter dva častna člana.

Društvo skladateljev so vodili naslednji predsedniki 1945–1947 Danilo Švara, 1947–1949 Blaž Arnič, 1951–1953 Matija Bravničar, 1954–1956 Karol Pahor, 1957–1962 Vilko Ukmar, 1963–1965 Radovan Gobec, 1965–1968 Danilo Švara, 1968–1972 Uroš Krek, 1972–1976 Dane Škerl, 1976–1984 Bojan Adamič, 1984–1992 Pavel Mihelčič, 1992–1998 Janez Gregorc, 1998–2002 Marko Mihevc, 2002–2006 Jani Golob, 2006–2010 Tomaž Habe, od leta 2010 pa mu predseduje Nenad Firšt.

Med temeljne dejavnosti Društva slovenskih skladateljev sodijo glasbeno založništvo, posredovanja notnega gradiva, koncertna dejavnost ter promocija slovenske glasbene ustvarjalnosti v domačem in mednarodnem prostoru. V njegovem okviru delujejo Sekcija za sakralno glasbo (od 1999), Klub mladih skladateljev (od 2000), Sekcija za jazz in zabavno glasbo (od 2001), Sekcija za zborovsko glasbo (od 2001), Sekcija za didaktično glasbo (od 2002) in Sekcija za elektroakustično glasbo (od 2002).

Na področju založništva v društvenem okviru deluje sodobna glasbeno založniška hiša, ki z notnima zbirkama Edicije DSS in Muzicije DSS, z zbirko zgoščenk Ars Slovenica ter s posredovalnico notnega gradiva in razširjeno mrežo mednarodnih partnerjev, sistematično skrbi za izdaje slovenskih del in njihovo dostopnost.

Na področju koncertne dejavnosti društvo soustvarja slovensko glasbeno zgodovino z unikatno programsko podobo cikla Koncertni atelje, prispevke v partituro sodobne slovenske glasbene ustvarjalnosti pa predstavljajo še prireditve Noč slovenskih skladateljev, koncerti za mlado občinstvo Slovenski skladatelji mladim, mednarodni bienalni festival sodobne klasične glasbe Unicum ter sodelovanja s sorodnimi glasbenimi inštitucijami v Sloveniji.

Med vidnejše dosežke društva sodi izvedba odmevne prireditve Svetovni glasbeni dnevi 2003, v sodelovanju s Cankarjevim domom v Ljubljani.

Pod okriljem koncertne dejavnosti deluje Komorni orkester solistov Društva slovenskih skladateljev (KOS DSS), ki se posveča prvim izvedbam komornih del.

Društvo slovenskih skladateljev se je od ustanovitve naprej zavzemalo za vidno mesto slovenske glasbe v programih institucij, ter za vlogo umetnosti v šolskem sistemu. Med njegove pomembnejše pobude v polpretekli zgodovini sodi ustanovitev Slovenskega glasbenoinformacijskega centra, ki ga je pomagalo ustanoviti, mu ponudilo prostore in pomoč pri prvih organizacijskih in programskih korakih.

S svojim delovanjem se kot aktivni član vključuje v dejavnosti Mednarodnega združenja za sodobno glasbo (ISCM) in Evropskega združenja skladateljev (ECSA). Na področju mednarodnega sodelovanja obenem skrbi za izmenjavo informacij mednarodnega značaja ter za udeležbo članov društva na mednarodnih festivalih, simpozijih, konferencah in glasbenih sejmih v Evropi in v svetu. Mednarodno javnost in sorodna stanovska društva

po svetu seznanja o svojih dejavnostih, in koncertih s prvimi izvedbami del slovenskih glasbenih ustvarjalcev, v sodelovanju z njimi pa prireja tudi izmenjalne koncerte.

Od leta 1994 Društvo slovenskih skladateljev podeljuje Kozinovo nagrado, najvišje strokovno priznanje za zaokrožen skladateljski opus ali za pomembne skladateljske dosežke, ki so bili javnosti predstavljeni v zadnjih treh letih, izjemoma pa tudi za enkratni skladateljski uspeh.

Za dostopnost informacij o skladateljskih osebnostih, ki ustvarjajo utrip sodobnega slovenskega glasbenega življenja, izvaja cikel Pogovori s skladatelji, pereča vprašanja slovenskega glasbenega življenja pa odstira na okroglih mizah.

Upravni odbor DSS

Nenad Firšt, predsednik
Peter Šavli, podpredsednik
Dušan Bavdek, tajnik
Tomaž Habe
Peter Kopač
Pavel Mihelčič
Marko Mihevc
Gregor Pirš
Maksimilijan Strmčnik

Društvo slovenskih skladateljev

Trg francoske revolucije 6
 SI-1000 Ljubljana, Slovenija
T: +386 1 241 56 60
F: +386 1 241 56 66
E: info@dss.si
www.dss.si

MEDNARODNO ZDRUŽENJE ZA SODOBNO GLASBO (ISCM)

Mednarodno združenje za sodobno glasbo (ISCM) je vodilni forum za razvoj, širitev in izmenjavo nove glasbe iz vseh koncev sveta. Članice ISCM-ja promovirajo sodobno glasbo v vsej njeni raznolikosti in bogatijo glasbeno življenje v svojih lokalnih okoljih, ob tem pa glasbo in njene ustvarjalce predstavljajo svetu. Vsakoletni festival Svetovni glasbeni dnevi ISCM je osnovno orodje, s katerim ISCM uresničuje svoje poslanstvo. Festival, ki ima vsako leto drugo državo gostiteljico, predstavlja glasbo vseh njenih članskih sekcij in s tem neverjetno raznolikost glasbenih praks našega časa. Nedavni festivali so potekali v Hongkongu, Litvi, na Švedskem, v Avstraliji, na Hrvaškem in v Belgiji. Od svoje ustanovitve leta 1922 se je ISCM mreža kontinuirano širila in danes vključuje 60 organizacij ter preko 50 držav z vseh celin.

Izvršilni odbor ISCM

Peter Swinnen, predsednik
Henk Heuvelmans, podpredsednik
Arthur van der Drift, glavni sekretar
Lars Graugaard, zakladnik
Glenda Keam, članica
Kjartan Olafsson, član
Anna Dorota Władyczka, članica
Franz Eckert, pravni svetovalec

International Society for Contemporary Music (ISCM)

Loevenhoutsedijk 301
 3552 XE Utrecht
 The Netherlands
T: +31-6-29069173
E: info@iscm.org
www.iscm.org

ČLANICE ISCM

Sekcije

ISCM - ARGENTINA
Fundacion Encuentros
www.aliciaterzian.com.ar

ISCM - AVSTRALIJA
Australian Music Centre
www.australianmusiccentre.com.au

ISCM - AVSTRIJA
www.ignm.at

ISCM - BEIJING
Beijing Modern Music Festival,
China
www.bmmf.org.cn/en/index.html

ISCM - BOLGARIJA
Union of Bulgarian Composers
www.ubc-bg.com

ISCM - KANADA
Canadian League of Composers
www.clc-lcc.ca

ISCM - CHENGDU SICHUAN
Sichuan Conservatory of Music,
China
www.sccm.cn

ISCM - ČILE
Sociedad Chilena del Derecho de
Autor SCD
www.scd.cl

ISCM - HRVAŠKA
Croatian Composers' Society
www.hds.hr

ISCM - DANSKA
SNYK: Sekretariat for Contempo-
rary Music
www.snyk.dk

ISCM - ESTONIJA
Estonian Composers Union
www.helilooja.ee

ISCM – FERSKI OTOKI
Faroe Islands
Faroe Composers Association
[http://heima.olivant.fo/~summar/
composers.html](http://heima.olivant.fo/~summar/composers.html)

ISCM - FINSKA
Society of Finnish Composers
www.composers.fi

ISCM - FLAMSKA
ISCM-Vlaanderen VZW
www.iscm-vlaanderen.be

ISCM - FRANCIJA
Futurs Composés
www.futurscomposes.com

ISCM - NEMČIJA
Gesellschaft für Neue Musik
www.ignm-deutschland.de

ISCM - GOTLAND
Visby International Centre for
Composers
www.vicc.se

ISCM – VELIKA BRITANIJA
Sound and Music
www.soundandmusic.org

ISCM - GRČIJA
Greek Composers Union
www.eem.org.gr
www.iscm.gr

ISCM - HONGKONG, KITAJSKA
Hong Kong Composers' Guild
www.hkcg.org

ISCM - MADŽARSKA
Hungarian Composers' Union

ISCM - ISLANDIJA
Society of Icelandic Composers
www.mic.is

ISCM - IRSKA
c/o IMRO
www.composers.ie

ISCM - IZRAEL
The Israeli Composers' League
www.israelcomposers.org

ISCM - ITALIJA
Società Italiana Musica Contem-
poranea
www.novurgia.it

ISCM - JAPONSKA
Japan Society for Cont. Music
www.jscm.net

ISCM – JUŽNA KOREJA
www.iscm.or.kr

ISCM - LATVIJA
Latvian Composers Union
www.komponisti.lv

ISCM - LITVA
Lithuanian Composers Union
www.mic.lt

ISCM - LUKSEMBURG
Luxembourg Society for Contem-
porary Music
www.lgnm.lu

ISCM - MEHIKA
SACM
www.sacm.org.mx

ISCM - NIZOZEMSKA
Gaudeamus Muziekweek
www.muziekweek.nl

ISCM – NOVA ZELANDIJA
Composers Association of New
Zealand
www.canz.net.nz

ISCM - NORVEŠKA
Ny Musikk
www.nymusikk.no

ISCM - POLJSKA
Polish Society for Contemporary
Music
www.ptmw.art.pl

ISCM - PORTUGALSKA
Miso Music Portugal
www.misomusic.com

ISCM - ROMUNIJA
Union of Romanian Composers &
Musicologists
[www.cimec.ro/Muzica/SNR/
default.htm](http://www.cimec.ro/Muzica/SNR/
default.htm)

ISCM - RUSIJA
Intl. Association of Composers
Organizations
www.iscmrussia.ru

ISCM - SRBIJA
Union of Serbian Composers
www.serbcompo.org.rs

ISCM - SLOVAŠKA
www.iscm-slovakia.org

ISCM - SLOVENIJA
Society of Slovene Composers
www.dss.si/?spada=1&lang=en

ISCM - JUŽNA AFRIKA
NewMusicSA, South Africa
www.newmusicca.org.za

ISCM - ŠVEDSKA
www.iscm.se

ISCM - ŠVICA
<http://iscm-switzerland.ch>

ISCM - TAJVAN
[http://taiwanesemusic.blogspot.
com](http://taiwanesemusic.blogspot.
com)

ISCM - TATARSTAN
Tatar Union of Composers
www.rashidkalimullin.com

ISCM - TURČIJA
Borusan Kocabiyik Vakfi, Kultur ve
Sanat Isletme
www.borusansanat.com

ISCM - UKRAJINA
Association New Music
www.anm.odessa.ua

ISCM - ZDA
League of Composers
www.leagueofcomposers.org

ISCM - VALONIJA
Le Forum des Compositeurs
www.compositeurs.be

Polnopravne pridružene članice

ARFA, Romunija
<http://www.cimec.ro/muzica/inst/arfa>

EECMS, European Egyptian Contemporary Music Society, Egypt
www.eecms-ebdaa.eu

Florida International University - The School of Music, USA
www.fiu.edu/~garciao/Miami_ISCM_Information.html

JFC, Japan Federation of Composers, Japan
www.jfc.gr.jp/contents/jfc/About-theJFC.html

MACM, Malta Association for Contemporary Music, Malta
www.maltacontemporarymusic.org

Music on Main, Vancouver, Canada
www.musiconmain.ca

Musikagileak, Basque Country
www.musikagileak.com

New Music USA
www.newmusicusa.org/ www.newmusicbox.org

Roger Shapiro Fund, Mid Atlantic Associate Member, USA
www.rogershapirofund.org

Society for Contemporary Music - c/o Centre for Contemporary Music, Russia
www.ccm.ru

Stephen F. Austin State University - School of Music, Texas, USA
www.sfasu.edu

Soc. Venezolana de Musica Contemporánea, Venezuela
www.musica.coord.usb.ve/svmc/

Tongyeong International Music Festival Foundation, South Korea
www.timf.org

Povezane pridružene članice

éOle, France
www.studio-eole.com

Festival l'Art pour l'Aar, Bern, Switzerland
www.jean-luc-darbellay.ch/pdf/l_art_pour_l_aar_07.pdf

ČASTNI ČLANI ISCM

Louis Andriessen
Milton Babbitt
Béla Bartók
Sten Broman
Ferruccio Busoni
John Cage
Elliott Carter
Alfredo Casella
Friedrich Cerha
Chou Wen-chung
Edward Clar
Paul Collaer
Aaron Copland
Luigi Dallapiccola
Edward Dent
Franz Eckert
Oscar Espla
Manuel de Falla
Michael Finnis
Sofia Gubaidulina
Vinko Globokar
Alois Hába
Ernst Henschel
Paul Hindemith
Arthur Honegger
Klaus Huber
Sukhi Kang
Zoltán Kodály
Charles Koechlin
Zygmunt Krauze
Ernst Krenek
György Kurtág
André Laporte
Doming Lam
György Ligeti
Witold Lutoslawski
Walter Maas
Gian Francesco Malipiero
Yori-Aki Matsudaira
Arne Mellnäs
Olivier Messiaen
Darius Milhaud
Conlon Nancarrow
Arne Nordheim
Per Nørgård
Vítěslav Novák
Reinhard Oehlschlägel
Krzysztof Penderecki
Goffredo Petrassi
Willem Pijper
Maurice Ravel
Hans Rosbaud
Hilding Rosenberg
Albert Roussel
Antonio Rubin
Kaija Saariaho
Paul Sacher
Hermann Scherchen
Arnold Schönberg
Roger Sessions
Jan Sibelius
Igor Stravinsky
Karol Szymanowski
Toru Takemitsu
Chris Walraven
Ralph Vaughan Williams

Yannis Xenakis
Joji Yuasa
Isang Yun

ISCM SGD FESTIVALI – SEZNAM PRETEKLIH FESTIVALOV

1923 Salzburg
1924 Prague/Salzburg
1925 Venice
1926 Zurich
1927 Frankfurt
1928 Siena
1929 Geneva
1930 Liege/Brussels
1931 Oxford/London
1932 Vienna
1933 Amsterdam
1934 Florence
1935 Prague
1936 Barcelona
1937 Paris
1938 London
1939 Warsaw
1941 Unofficial meetings organized in New York
1941 Unofficial meetings organized in San Francisco
1946 London
1947 Copenhagen
1948 Amsterdam
1949 Palermo/Taormina
1950 Brussels
1951 Frankfurt am Main
1952 Salzburg
1953 Oslo
1954 Haifa
1955 Baden-Baden
1956 Stockholm
1957 Zurich
1958 Strasbourg
1959 Rome
1960 Cologne
1961 Vienna
1962 London
1963 Amsterdam
1964 Copenhagen
1965 Madrid
1966 Stockholm
1967 Prague
1968 Warsaw
1969 Hamburg
1970 Basel
1971 London
1972 Graz
1973 Reykjavik
1974 Rotterdam
1975 Paris
1976 Boston
1977 Bonn
1978 Stockholm/Helsinki
1979 Athens
1980 Tel-Aviv
1981 Brussels
1982 Graz
1983 Aarhus
1984 Toronto/Montreal

1985 The Netherlands	1996 Copenhagen	2007 Hong Kong
1986 Budapest	1997 Seoul	2008 Vilnius
1987 Cologne/Bonn/Frankfurt	1998 Manchester	2009 Visby/Växjö/Göteborg
am Main	1999 Romania & Republic of	2010 Sydney
1988 Hong Kong	Moldavia	2011 Zagreb
1989 Amsterdam	2000 Luxembourg	2012 Belgium
1990 Oslo	2001 Yokohama	2013 Slovakia (Kosice, Bratislava) /
1991 Zurich	2002 Hong Kong	Austria (Vienna)
1982 Warsaw	2003 Slovenia	2014 Wrocław
1993 Mexico	2004 Switzerland	2015 Slovenija (Ljubljana)
1994 Stockholm	2005 Zagreb	
1995 Ruhrgebiet, Germany	2006 Stuttgart	

ISCM NAGRADA ZA MLADE SKLADATELJE (pod pokroviteljstvom festivala Music on Main)

Članstvo ISCM Svetovnih glasbenih dni za vsak festival sestavi žirijo z namenom podelitve posebne nagrade skladatelju ali skladateljici v starosti pod 35 let, čigar delo je izvedeno na festivalu. Zmagovalcu oz. zmagovalki pripada denarna nagrada in naročilo za novo skladbo, ki se izvede na naslednjih ISCM Svetovnih glasbenih dneh. Žirijo za leto 2015 sestavljajo Alejandro Guarello (Čile), Gudny Gudmundsdottir (Islandija/Nemčija) in Glenda Keam (Nova Zelandija), koordinator žirije pa je Stephen Lias (ZDA).

Skladatelji, primerni za nagrado za mlade skladatelje (NMS kandidati) so:

Nicolai WORSAAE (Danska, 1980): Eight and a Half Pint	sep. 27, 20,00
Jacob GOTLIB (ZDA, 1984): Portrait Sequence	sep. 28, 16,00
Kai-Young CHAN (Hongkong, 1989): Fata Morgana	sep. 28, 20,00
Sukju NA (Južna Koreja, 1981): undersurface	sep. 28, 20,00
Timothy HAREDA (ZDA, 1987): Purple Quartz	sep. 28, 20,00
Chien-Wei WANG (Tajvan, 1988): Contemplation	sep. 29, 16,00
Oswaldo TORRES (Venezuela, 1980): Dialogue	sep. 29, 16,00
Jasper VANPAEMEL (Belgija, 1986): Mono	sep. 29, 16,00
Ansgar BESTE (Nemčija, 1981): Rituel Bizarre	sep. 29, 20,00
Justina REPEČKAITĖ (Litva, 1989): Chartres	sep. 29, 20,00
Péter ZOMBOLA (Madžarska, 1983): Omnia tempus habent	sep. 30, 16,00
Nuno COSTA (Portugalska, 1986): Pater noster	sep. 30, 16,00
Diana ROTARU (Romunija, 1981): enter no silence	sep. 30, 20,00
Nina WHITEMAN (VB, 1981): The Galaxy Rotation Problem	sep. 30, 20,00
Juan Manuel QUINTEROS (Čile, 1982): Macondo	okt. 1, 16,00
Renāte STIVRIŅA (Latvija, 1986): Composition 10.	okt. 1, 16,00
Alexander KHUBEEV (Rusija, 1986): String quartet №2	okt. 1, 20,00
Jae-Moon LEE (Južna Koreja, 1982): String Quartet no. 2	okt. 1, 20,00
Mirela IVIČEVIĆ (Hrvaška, 1980): Goldspell	okt. 2, 16,00
Matthias KRANEBITTER (Avstrija, 1980): minced and bulbous	okt. 2, 16,00
Lachlan SKIPWORTH (Avstralija, 1982): Dark nebulae	okt. 2, 16,00
Patrick BRENNAN (Irska, 1985): Ballabile	okt. 2, 20,00

IZBRANI SKLADATELJI IN NJIHOVA DELA NA ISCM SGD 2015

SKLADATELJ	NASLOV	SEKCIJA/DRŽAVA
Adriaansz, Peter	TWOMB for John Cage (co-written with Maarten Altena)	ISCM - NIZOZEMSKA
Bakopoulos, Vassiliis	Wind Quintet No 1	ISCM - GRČIJA
Beste, Ansgar	Rituel Bizarre	ISCM - ŠVEDSKA
Blake, Michael	Tombeau de Mosoeu Moerane	ISCM – JUŽNA AFRIKA
Brennan, Patrick	Ballabile	ISCM - IRSKA
Buffa, Ivan	Rebirth	ISCM - SLOVAŠKA
Chan, Kai-Young	Fata Morgana	Hongkong (individualna prijava)
Cojocar, Ziv	Do You Like Bill	ISCM - IZRAEL
Costa, Nuno	Pater noster	Portugalska (individualna prijava)
Cree Brown, Chris	Sound Barrel	ISCM – NOVA ZELANDIJA
d'Hoop, Grégory	Story based on a story based on a true story*	ISCM - VALONIJA
Fitzell, Gordon	Pangaea Ultima	ISCM - KANADA
Fridriksson, Rikhardur H.	Brons	ISCM - ISLANDIJA
Geminiani, Paolo	Imminenze	ISCM - ITALIJA
Gotlib, Jacob	Portrait Sequence (Blanching Out)	Mednarodna univerza Florida, ZDA
Harenda, Timothy	Purple Quartz	Državna univerza Stephen F. Austin
Hisatome, Tomoyuki	Bamboo Sprits	ISCM - JAPONSKA
Hung, Chris	Vibrant City	ISCM - HONGKONG, KITAJSKA
Isaksson, Madeleine	Terre de l'absence*, **	ISCM - GOTLAND
Ivičević, Mirela	Goldspell	ISCM - HRVAŠKA
Jež, Jakob	Irridescences (Prelivi)	ISCM - SLOVENIJA
Khubeev, Alexander	String quartet №2	ISCM - RUSIJA
Kim, Heera	Pan	ISCM – JUŽNA KOREJA
Kos, Božidar	Spectrum	ISCM - SLOVENIJA
Kranebitter, Matthias	minced and bulbous	ISCM - AVSTRIJA
Kroupová, Olga	Gryllus Musicalis	Slovaški glasbeni center
Ledoux, Claude	Crossing Edges	ISCM - VALONIJA
Lee, Eun Young	a quiet way	ISCM - ZDA
Lee, Jae-moon	String Quartet no. 2	Južna Koreja (individualna prijava)
Mălăncioiu, Gabriel	Hommage a Papaji	ISCM - ROMUNIJA
Miller, Cassandra	Nemico Orfeo (2014)	Music on Main, Vancouver
Na, Sukju	undersurface	Nemčija (individualna prijava)
Nørgård, Per	Singing - Swinging	ISCM - DANSKA
Okba, Amr	string quartet	EECMS
Palsson, Páll Ragnar	Supremacy of Peace	ISCM - ESTONIJA
Parra, Hector	Infall	ISCM - FRANCIJA
Pompe, Urška	Almost Silenced	ISCM - SLOVENIJA
Puumala, Veli-Matti	Rope	Finska (individualna prijava)
Quinteros, Juan Manuel	Macondo	ISCM - ČILE SCD
Rančigaj, Ljubo	Two Concertante Duos	ISCM - SLOVENIJA

Rasmussen, Sunleif	Motion/Emotion	ISCM – FERSKI OTOKI
Repečkaitė, Justina	Chartres	ISCM - LITVA
Rojac, Corrado	Clichés	ISCM - SLOVENIJA
Rolf, Wallin	Curiosity Cabinet	ISCM - NORVEŠKA
Rotaru, Diana	enter no silence	Arfa
Savikangas, Max	Whisked Whistle	ISCM - FINSKA
Skipworth, Lachlan	Dark nebulae	ISCM - AVSTRALIJA
Stefanovic, Ivana	If you hear my voice	ISCM - SRBIJA
Stivriņa, Renāte	Composition 10. (inspired by W. Kandinsky)	ISCM - LATVIJA
Sucena de Almeida, Patrícia	nocturna itinera	ISCM - PORTUGALSKA
Thomalla, Hans	Albumblatt II	ISCM - NEMČIJA
Torres, Oswaldo	Dialogue	Soc. Venezolana de Musica Contemporánea
Vanpaemel, Jasper	Mono	ISCM - FLAMSKA
Wang, Chien-Wei	Contemplation	ISCM - TAJVAN
Whiteman, Nina	The Galaxy Rotation Problem	ISCM - ANGLIJA
Winkelman, Helena	Bandes dessinées	ISCM - ŠVICA
Wołek, Krzysztof	Motions, Stase	ISCM - POLSKA
Worsaae, Nicolai	Eight and a Half Pint	ISCM - DANSKA
Yang, Xiaozhong	Cloud Cluster for five percussion players	ISCM - CHENGDU
Yao, Chen	O... What an awakening!	Nova glasba ZDA
Zagaykevych, Alla	Leandre	ISCM - UKRAJINA
Zombola, Péter	Omnia tempus habent	ISCM - MADŽARSKA
Žuraj, Vito	Hawk-eye	ISCM - SLOVENIJA

* Izbrana skladba ni uvrščena na program zaradi tehničnih razlogov.

** Navedeno skladbo zamenjuje skladba Ciels, iste skladateljice

MEDNARODNA ŽIRIJA

Zygmunt Krauze (Poljska)

André Laporte (Belgija)

Lojze Lebič (Slovenija)

Janez Matičič (Slovenija)

FOTOGRAFIJE

Maarten Altena: Caroline Forbes
Vassilis Bakopoulos: Alexis Bakopoulos
Martina Batič: Janez Kotar
Ansgar Beste: Beate Heidecke
Ziv Cojocar: Koplevich Avihu
Nuno Costa: Bruno Ferreira
Chris Cree Brown: Duncan Shaw-Brown
Gordon Fitzell: Heidi Friesen
Rikhardur H. Fridriksson: Eyglo Hardardottir
Barbara Jernejčič Fürst: Sara Bano
Jacob Gotlib: Megan Mett e
Timothy Harenda: Stephen Lucas
Madeleine Isaksson: Jean-Louis Garnell
MD7: Mira Herak Usenik
Zoran Jankovi : Miha Fras
Heera Kim: Astrid Ackermann
Simon Klav ar: Miha Sagadin
Maja Kojc: Janez Kotar
Komorni godalni orkester SF:  iga Koritnik
Jo e Kotar: Rico
Olga Kroupová: Annete Sch fer
Katja Konvalinka: Darja  travs Tisu
Claude Ledoux: Isabelle Fran aix
Mitrovi , Igor: Tamara Tasev
Neofonia: Eva Klevska
N rg rd, Per: Lars Skaaning
Okba, Amr: Ashraf Abbass
Palsson, P ll Ragnar: J natan Gr tarsson
Juan Manuel Quinteros: MVerdessi
Sunleif Rasmussen: Suste Bonn n
Slowind: Dejan Bulut
Rocc: Pavel Hejn y
Justina Repe kait : CYRILETIEN
Wallin Rolf: Benjamin Ealovega
Orkester Slovenske filharmonije: Darja Štravs Tisu
Lachlan Skipworth,; Nik Babi 
Ivana Stefanovi : Zoran Popovi 
Jerica Steklasa: Anej Ferko
Aleksandar Spasić: Darja Štravs Tisu
SToP: Tone Stojko
Ma gorzata Walentynowicz: Anna Powa owska
Helena Winkelman: Margrit M ller
Krzysztof Wo ek: Krzysztof Chrobak
Nicolai Worsaae: Bjarke  rsted
Zbor Slovenske Filharmonije: Janez Kotar
Tina Žerdin: Sara Bano
4Saxess: Žiga Koritnik
Arhiv Društva slovenskih skladateljev
Osebni arhiv skladateljev in izvajalcev

